

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 79

Α

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ : ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ
ΜΙΑ ΚΑΛΗ, ΑΥΡΙΑΝΗ, ΜΗΤΕΡΑ...

Η ΣΟΒ-ΡΩΣΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ
ΠΟΥ ΙΔΡΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΠΙΟ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλίσεις

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 79 ΔΡΑΧ. 5

29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 5 ΜΑΪΟΥ 1957

Ἑκδόσις: ΕΛΚΗΝ ἡ ἑλὲν Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιδόπουλος,,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἑλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081

Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 70-821

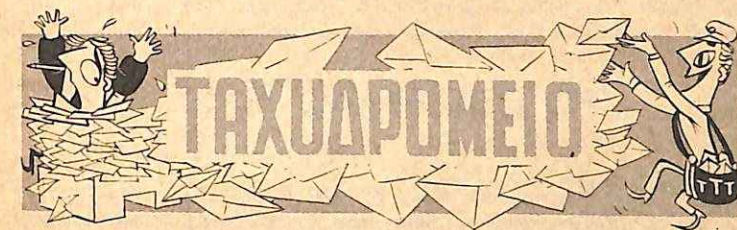
Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἑξάμηνος δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.

Ἑξωτερικοῦ, ἑξάμηνος δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατὰ τὴν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρογράφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ᾽ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Δὲν εἶναι μόνο οἱ προσωπικότητες τῶν γραμμάτων ποὺ πάντοτε ἀπῆντησαν μὲ προθυμία σὲ κάθε πρόσκληση τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ συνεργασία. Σ' αὐτὸ τὸ τεύχος, ἐμφανίζεται ἀπὸ τὶς στήλες μας μιὰ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ ἐλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, τοῦ ἐλληνικοῦ ποδοσφαίρου συγκεκριμένως: Ὁ ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΜΑΛΗΣ. Στὴν ἐποχὴ τοῦ (1928-1932) ἐθεωρεῖτο ὁ θρυλικὸς Ἑλλήν τερματοφύλαξ. Ὁ κ. Γιαμάλης ἔφερε στὸ ἐλληνικὸ ποδόσφαιρο τὴν ἡχὴ τῶν μεγάλων ἄσων τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης ἐποχῆς, τοῦ Ζαμόρα καὶ τοῦ Χίντεν. Σήμερα, μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ τὸν διακρίνει, μὲ τὴν ἄρτια μόρφωσίν του (ὁ κ. Γιαμάλης κατέχει ἀνωτέραν διοικητικὴν θέσιν στὴν ΔΕΗ) γνωρίζει ὅσο λίγοι τὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάζει τὸ ποδόσφαιρο στὴν Ἑλλάδα καὶ εἶναι ἱκανὸς νὰ ὑποδείξῃ τὶς ἐνδεκνόμενες λύσεις. Ἡ συνεργασία του λοιπὸν στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ εἶναι ἀσφαλῶς μιὰ σημαντικὴ προσφορά, ποὺ θὰ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς πονοῦν ἀληθινὰ τὸν ἀθλητισμὸ.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἀγαπητὲς ΕΙΚΟΝΕΣ,

Μὲ συγχωρῆτε ἀγαπητὲ Τοῖότη ποὺ δὲν ἀπευθύνουμι σὲ σένα, ἀλλὰ σ' ὁλόκληρο τὸ περιοδικό. Στὸ κάτω-κάτω μαζί σου δὲν ἔχω τίποτα, τάχω... μὲ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἡ γκρίνια μου, φυσικὸ γιὰ κάθε Ἑλληνα, εἶναι ὅμως καλοπροαίρετη γιὰτὶ πηγάζει ἀπὸ διάθεσιν νὰ ἐμφανίζεται συνεχῶς καλύτερο τὸ περιοδικό σας. Μ' αὐτὸ δὲν θέλω καθόλου νὰ πῶ πὼς οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικά, κάθε ἄλλο, μὰ ὅμως τώρα τελευταία ἄρχισε νὰ ξεφεύγῃ νομίζω ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν του προσπάθειαν καὶ τὸν ἀρχικὸν του προορισμό. Τὸ βαπτίσατε ΕΙΚΟΝΕΣ ποὺ, κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ πρέπει νὰ περιέχῃ εἰκόνες ἀπὸ ἐλληνικὴ ζωὴ, τὰ διεθνῆ γεγονότα καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὶς ἐλληνικὲς ὁμορφίαις γιὰ νὰ τὶς γνωρίσουν τόσο οἱ Ἕλληνες, ὅσον καὶ οἱ ξένοι ποὺ οἱ περισσότεροι δὲν τὶς γνωρίζουν. Ἐμμεση τουριστικὴ προπαγάνδα τοῦ τόπου μας. Θαυμάσια.

Καὶ ἐνὸς τὴν ἀρχὴν τὸ κείμενον περιωριζόταν στὸ δυνατόν ἐλάχιστον, σήμερον τὸ κείμενον περιλαμβάνει τὰ 3/4 τῶν σελίδων, ἐνὸς οἱ φωτογραφίες ὁλοένα περιορίζονται, καὶ τοῦτο καθιστᾷ βαρετὸ τὸ ξεφυλλισμά του. Σὲ ἰκάποιον ἀναγνώστη σας δίδετε τὴν ἀπάντησιν ὅτι εἶναι ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Σύμφωνοι. Μὰ τότε

γιατὶ δὲν τοῦ δίδετε τὸν τίτλον αὐτὸ, ὅπως κάνουν τὰ ξένα περιοδικά. (λ.χ. Rivista, Review κλπ.); Βέβαια, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ δρῶσκη κανεὶς φωτογραφίες καινούργιες καθε ἐβδομάδα, ὅμως, νομίζω, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες σας ἔχουν πολλὰ ἀπὸ διάφορα θέματα, τοπία, ἔθιμα κλπ., ποὺ εἶναι ἀνέκδοτες.

Δὲν ἔχετε δίκιο. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ κάνουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἐμφανίζονται πραγματικὲς εἰκόνες. Κ' ἔπειτα, ἐν λιγοστέψωμε τὸ κείμενον στὸ ἐλάχιστον, θὰ εἶναι ὥρα; Οἱ ἐπεξηγήσεις εἶναι πάντοτε ἀπαραίτητες, καὶ ὅπου χρειάζεται εἶναι μακροσκελεῖς. Μὴν παραπονήσθε, λοιπὸν, τόσο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

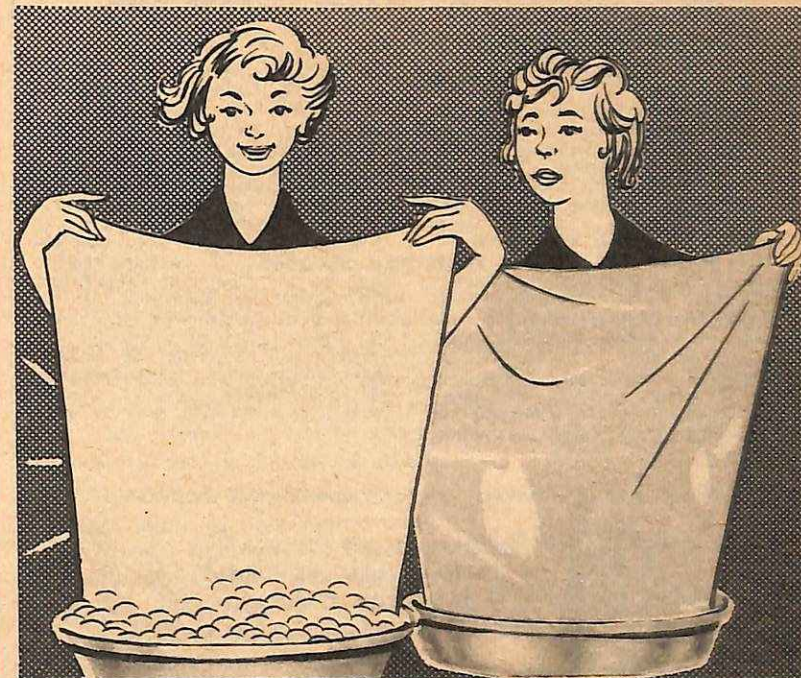
Ἀγαπητὲ Τοῖότη,

Παρακολουθῶ τακτικὰ τὸ περιοδικό σας καὶ ὁμολογῶ μὲ δὴν μου τὴν ψυχὴ ὅτι εἶναι τὸ μοναδικὸ ἐλληνικὸ περιοδικό, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποῦ ἱκανοποιεῖ καὶ τὸν πλέον ἀπαιτητικὸ ἀναγνώστη. Πολιτισμένο, ἐνημερωμένο στὰ παγκόσμια ζητήματα καὶ κομψότατο (γιατὶ ὄχι), μὰς ἱσχυρίζετο εὐχάριστες ἄρες καὶ μὰς κατατοπίζει ἀρκετὰ στὰ διεθνῆ προβλήματα.

Ὅμως θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ

Tide

Πλένει υαδαρώτερα
ἀπὸ υἄδε τί!

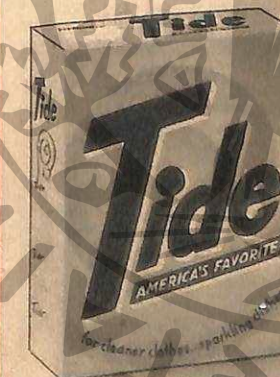
τὸ **Tide** εἶναι υἄτι διαφορετικὸ,
εἶναι δαυματοργό!

Τὸ ἔχετε δοκιμάσει; Ἄν ὄχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πρὶν ἀπὸ σᾶς, ἀνεκάλυψαν πῶς: τὸ Τάιντ, σὲ ἀπορρυπαντικότητᾳ δὲν συγκρίνεται μὲ τίποτα στὸν κόσμον. Οἱ συνηθισμένες σκόνες καὶ τὰ σαποῦνα τῆς μπουγάδας κατὶ ἀφήνουν στὸ ρούχο, ἓνα γάρισμα. Τὸ TIDE δὲν ἀφήνει τίποτα.

Τὸ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὐτὴ τὴν ἀλήθειαν τὴν διαπίστωσαν οἱ Ἕλληνίδες νοικοκυρές ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν. Τὸ Τάιντ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καταστήματα ἔτσι, μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ εὐκόλως νὰ προμηθευθῇ τὴν νέα αὐτὴ δαυματοργὴ σκόνην.

Ἡ καταπληκτικὴ σαπούνδα τοῦ TIDE καθαρίζει τὰ ρούχα χωρὶς δυνατό τριψίμο, λευκαίνει ἀπολύτως τὰ ἀσπρόρουχα καὶ ξαναζωντανεύει τὰ χρώματα.

Ἀσφαλές!

Οἰκονομικό!

Εὐκόλως τὴν χρῆσι!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9—ΤΗΛ. 56447—ΑΘΗΝΑΙ

9. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ:

Η χειρομαντεία δίνει πολλές πληροφορίες στη γραμμή της Μοίρας. Την λέει και γραμμή της Σταδιοδρομίας, της καλής ή κακής Τύχης, του Κρόνου. Άλλοτε την ελέγαν «γραμμή της Τύχης», αλλά αυτός ο όρος δεν είναι ακριβής. Ταίριαζει περισσότερο στη γραμμή του «Ηλίου».

Η γραμμή της Μοίρας, καθώς κι ο μεσαίος δακτύλος, σχετίζεται, στο χέρι, με τον πλανήτη Κρόνο. Η αστρολογία κ' η μυθολογία αποκαλούν τον Κρόνο θεό του χρόνου και της μοίρας.

Αυτή η γραμμή μάς πληροφορεί για τις καλές ή κακές επιδράσεις της μοίρας, για τις ελπίδες ή τις

ένδειξεις σημαίνουν κακή ύγεια, οικογενειακές δυσκολίες, άπραγματοποίητες επιδιιώξεις.

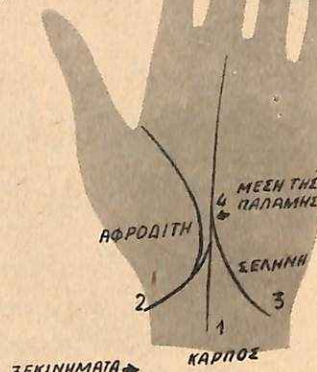
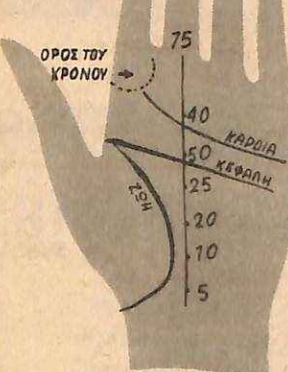
2. Όταν ξεκινάει απ' το "Όρος της Αφροδίτης", σημαίνει επιτυχία που κατορθώνεται με την προσπάθεια, την εργασία, την προσωπική αξία. Δείχνει πρωτοβουλίες, εξυπνάδα, κι αναγγέλλει πως ο έρωτας κ' οι φίλοι θα παίξουν σημαντικό ρόλο στη μοίρα του κατόχου της, ιδίως αν το "Όρος της Αφροδίτης" είναι μεγάλο και ουσιαστικό.

3. Όταν ξεκινάει απ' το "Όρος της Σελήνης", δείχνει μία μοίρα ιδιοτροπική, που υπόκειται σε πολλές αλλαγές της τύχης, εξαρτώμενη από απροσδόκητα γεγονότα, συναντήσεις, ταξίδια κλπ. Αυτή η θέση

ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

- 1 ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟ
- 2 ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
- 3 ΑΠ' ΤΟ ΟΡΟΣ ΣΕΛΗΝΗΣ
- 4 ΑΠ' ΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

*

λοδοδρομήσεις της τύχης, για την επίδραση των σκοτεινών δυνάμεων της φύσεως και του υποσυνείδητου, για τις αλλαγές προσανατολισμού, για την εσωτερική και μυστική ζωή του ανθρώπου.

Από Ιατρικής άποψης, σχετίζεται με τα κόκαλα (δόντια, σκελετός), τα νεφρά, των πεπτικών σωλήνα, τις χρόνιες αρρώστιες, τα γενετικά.

ΘΕΣΗ: Η γραμμή της Μοίρας αρχίζει στη βάση της παλάμης, πάνω απ' τον καρπό, και διασχίζει κάθιστα το χέρι, φθάνοντας ως τη ρίζα του μεσαίου δακτύλου και τελειώνοντας στο "Όρος του Κρόνου" (βλέπε σχέδιο). Μοιράζει την παλάμη στα δύο.

ΗΛΙΚΙΕΣ: Απ' την αρχή της, ως τη γραμμή της καρδιάς, διαιρείται σε δύο μέρη — δείχνει τη μοίρα στην ηλικία από 10—20 κι από 20 ως 30 ετών. Απ' τη γραμμή της καρδιάς ως τη γραμμή της καρδιάς, δείχνει την περίοδο από 20—30. Απ' τη γραμμή της καρδιάς και πάνω δείχνει την ηλικία πάνω απ' τα 40, και στο τέλος της, την ηλικία πάνω απ' τα 70 (βλέπε σχέδιο).

ΞΕΚΙΝΗΜΑΤΑ: Η γραμμή της Μοίρας μπορεί να ξεκινάει από 4 διαφορετικά σημεία: 1) Απ' τον καρπό. 2) Απ' το "Όρος της Αφροδίτης". 3) Απ' το "Όρος της Σελήνης". 4) Απ' τη μέση της παλάμης (βλέπε σχέδιο).

1. Όταν ξεκινάει απ' τον καρπό, σημαίνει την επιτυχία στη ζωή με τη δύναμη του χεριού. Δείχνει δύσκολο ξεκίνημα και αγώνα, που θα είναι ακόμα πιο σκληρό αν η γραμμή είναι κακοφασμαμένη. Αυτές οι

μπορεί να σημαίνει τις πιο μεγάλες τύχες, αλλά και τις πιο μεγάλες απογοητεύσεις. Σε πολλές περιπτώσεις όμως είναι ευνοϊκές. Το άτομο που έχει τέτοια γραμμή βρίσκει πάντα εύκολη λύση στην τελευταία στιγμή. Εύκολη λύση, ταξιδιώτες, καλλιτέχνες, εξερευνητές, τυχοδιώκτες, ρήτορες, θαλασσοπόρους, ποιητές, παίκτες, συγγραφείς, και όλα τα πρόσωπα που έχουν για επάγγελμα τους τα παιχνίδια. Είναι — περίπτωση που η μοίρα επηρεάζεται απ' την περιπέτεια.

Από άποψης χαρακτήρος, δίνει εμπνεύσεις, που έχουν ως αποτέλεσμα να βρίσκει κανείς άμεσως αυτό που ζητάει. Το υποσυνείδητο, η μοίρα, ρυθμίζονται απ' τη Σελήνη, πλανήτη της φαντασίας, της διαισθητικής, των προαισθήσεων, των ιδιοτροπιών. Η παράδοση μάς λέει πως το ξεκίνημα της γραμμής της Μοίρας απ' το "Όρος της Σελήνης" ευνοεί τα κέρδη στη ρουλέττα και στα τυχερά παιχνίδια, κ' είναι καλό σημάδι για τους ντετέκτιβς. Όσοι έχουν τέτοια γραμμή συναντούν στη ζωή τους από καρπιά τους τους ερωτικούς εχθρούς. Η ευτυχία τους ερχεται απ' τις ιδιοτροπίες, τα ταξίδια και τις φαντασίες...

4. Όταν ξεκινάει απ' τη μέση της παλάμης (που είναι αφιερωμένη στον "Αρη"), θα πη πως η μοίρα θα επηρεαστεί απ' τον άνθρωπο, τη μαχητικότητα, την παρόρμηση, τον πόλεμο. Γενικά, δείχνει πως η ενεργητικότητα θα υπερνικήσει όλα τα εμπόδια.

ΛΟΥΙΣ ΣΑΥΣΑΝΙΟΛ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Χάραξη κι ανωμαλίες της γραμμής της μοίρας.

Για τίποτε άλλο δεν δίνει τὰς δυνάμεις του ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἈΝΘΡΩΠΟΣ, παρὰ γιὰ νὰ θηρεύῃ καὶ ν' ἀγαπᾷ ὅ,τι ἐπιβάλλει τὸ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐτὲ καν' αὐτὸ ἀκόμη δὲν κατάφερε νὰ μάθῃ.

ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟ ΜΑΘῃ;

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΘΕΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΟΥΝΤΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ

Τὸ βιβλίον πού διαλύει τὰ σκοτάδια τοῦ μηδενισμοῦ, τοῦ ἀγνωστικισμοῦ καὶ τῆς μεταφυσικῆς.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῶ συγγραφεῖ Ἑλευθ. Ε. Κωνσταντακάτῳ, ὁδὸς Ὑψηλάντου 33, Ἀθήναι.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΟΡΓΙΚΗ, ΤΡΥΦΕΡΗ, γεμάτη ἀγάπη γιὰ τὸ χαριτωμένο πλασματάκι, πὺν κρατᾷ σὴν ἀγκαλιά της, ἡ πριγκίπισσα τῆς Ἑλλάδος Σοφία, πρώτη θνητοτέρα τῶν Βασιλέων μας Παύλου καὶ Φρειδερίκης, μαθητεῖ σὴν πρότυπη Σχολὴ Βρεφοκόμων, πὺν ἔχει ἰδρυθῇ σὺν λαμπρῷ Ἰδρυμα Προστασίας Βρεφῶν «Ἡ Μητέρα». Γιὰ τὴν μαθητεῖαν αὐτὴν τῆς πριγκιπίσσης δημοσιεύουμε σὺν τεύχος αὐτὸ ἓνα μεγάλο ρεπορτάζ με ἀνεκδοτοὺς φωτογραφίαις. Ἡ ἐγχρωμὴ φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου ὀφείλεται σὺν φωτογράφῳ κ. Πατιρίδῃ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

κάνω μία παρατήρηση: Πέρασε ὅλη ἡ ἐορτὴ τοῦ ἀποκριάτικου καρναβαλίου χωρὶς νὰ γράψῃς τίποτα γιὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γιὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πατρινοῦ καρναβαλίου, πὺν τόσο εἶναι ἐλαφροσμένο. Ἄραγε γιατί;

Ἀκόμα μία παρατήρηση: Μήπως θὰ μπορούσες νὰ μάς γνωρίσῃς ἀπὸ τὶς σελίδες σου τὸν θρυλικὸν τερματοφύλακα τῆς Ἑθνικῆς μας Νίκο Γκιτσαρόπουλο, ὁ ὁποῖος ἐτίμησε σὰν μεγάλου ἀθλητῆς τὴν πατρίδα μας;

Μὲ πολλὴ ἐκτίμησιν. Ἄνδρ. Μπερδένης, Πάτρας.

Εὐχαριστοῦμε γιὰ τοὺς ἐπαίνους σας. Προσπαθοῦμε πάντα ν' ἀνταποκρινώμαστε σὺς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς. Τὸ παράπονόν σας, ὡς, δικαιολογημένο. Τούτη, ὅμως, τὴ φορά ἔχει ἄλλος σερῖ, ὅπως θὰ εἶδατε. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ ποδόσφαιρο.

ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Ἀγαπητὲ Τσούτῃ.

Πρῶτα πρέπει νὰ σὰς πῶ ἓνα μεγάλο μπράβο γιὰ τὴν ἐπιτυχία πὺν εἶχε τὸ περιοδικόν σας. Περιμένω μὲ μεγάλη ἀνυπομονή, κάθε Παρασκευή γιὰ νὰ τὸ διαβάσω, ρουφώντας κάθε λεπτομέρεια πὺν γράφετε. Τὸ τεύχος 73 μὲ ἔδωσε μίαν διπλὴν χαρὰ, γιατί εἶδα δύο σελίδες, γεμάτες ἀπὸ ἀθλητικὸ παλμό καὶ πε-

ΕΚΔΡΟΜΑΙ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

...πού κυκλοφοροῦν

...ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΕΝΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΔΙΣΚΟ ΤΗΣ ΖΙΖΙ ΖΑΝΜΑΪΡ μὲ τέσσερα τραγούδια ἀπὸ τὸ φιλμ «Φολί Μπερζέρ» («Φίλιπς» 432140ΝΕ). Εἶναι ἐκπληκτικὴ ἡ σταδιοδρομία τῆς Ζιζί Ζανμαΐρ αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια: Ἀπὸ καλλιτέχνισ τὸν χορὸν (καὶ μάλιστα γνωστότατη) μετεπήδησε σὴν πρόζαν, κι ἀπὸ κεί πάλι σὺν ἑλαφρῷ τραγούδι. Τὸ «Παρί-Μποέμ» καὶ ἡ «Γιάβα» εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα σουζὲ τῶν τελευταίων μηνῶν, καὶ θυμίζουν παλιότερες ἐπιτυχίες τῆς Μιστεγκέτ πὺν ἔβελαν γενιὲς δόκλιπρες μουσικοφίλων. Μὰ ἡ σύγκρισιν δὲν ἀρέσει σὴν ἴδια τὴν Ζιζί: «Διαφέρω λέει ἀπὸ τὴν Μιστεγκέτ, ὅσο τὸ ἀσπρὸ ἀπὸ τὸ μαῦρον». Καί, πραγματικά, ἡ παράδειξιν αὐτῆς γυναῖκα μὲ τὰ μεγάλα, κάπως πονεμένα μάτια καὶ τὸ ἀδιόρατο χαμόγελο, δὲν ἔχει τίποτα ἀπὸ τὴν λαγνείαν τῆς Μαύρης Ἡπείρου πὺν περιέβαλλε τὴν «Μίς». Ἐχει τὴν παριζιάνικὴν χάριν καὶ φινέτσαν τῆς Ἑυρωπαϊκῆς, καί, παρ' ὅλες τὶς ἐλκυστικὰς προσφορὰς πὺν τῆς γίνονται, ἀντὶταί νὰ περιλάβῃ σὺν ρεπερτόριό τῆς νέγρικα τραγούδια.

Ἡ μεγάλῃ δημοτικότης τῆς Ζιζί Ζανμαΐρ σὴν Ἀμερικῇ, ὀφείλεται σὺν φιλμ «Χὰνς Κρίστιαν Ἀντερσεν» ὅπου ἔπαιξε μαζί μὲ τὸν Ντάνυ Καίη. Μὰ ἐκεῖνο πὺν τὴν ἔκανε ἀκόμα πὺν δημοφιλεῖ εἶναι ἡ ἀξέχαστη δημιουργία τῆς σὺν φιλμ «Τὸ κορίτσι μὲ τὸ ρόζ μαγιώ».

Ἡ Ζιζί εἶναι σήμερα παντρεμένη μὲ τὸν χορευτὴ Ρολάν Πετί, μαθητὴ (καὶ ἀργότερα παρτναιρ) τοῦ Σέρζ Λιφάρ, πὺν τὸ 1955 παρουσίασε τὸ δικὸν τὸν περίφημον «Μπαλλέτο Ρολάν Πετί», πὺν τώρα πλέον ὀνομάζεται «Μπαλλέτο τῶν Παρισίων».

Ἐστὶ ἡ Ζιζί παραμένει πάντα σὺν κλίμα ὅπου πρωτάρχησε: Τὴν διακονία τῆς Τερψιχόρης, πὺν μὲ τὸν καιρὸ τὴν ὠδήγησε σ' ὅλα τὰ ἄλλα πεδία τῆς τέχνης, πὺν ἔχει πῖθ τόσο νικηφόρα κατακτήσει.

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΡΕΣΗ ΠΟΛΥ, ΕΙΝΑΙ τὸ Μισέλ Λεγκράν, μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ κινηματογραφικὰς ταινίες. («Φίλιπς» Ρ77305Λ). Στὴ μιά ὅλην ἔχομε δύο σκοπούς ἀπὸ τὴν «Χαμένη Ἡπείρου», τὸ «Γκρίσμπι» καὶ τὸ «Τζῶν Γκιτάρ», κ' ἓνα τραγούδι ἀπὸ τὴν «Λόλα Μοντέ», πὺν τόσο ἄρεσε στοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου. Στὴν ἄλλη ὅλην προσέχει τὸ περίφημον «ΡΙφιφι», μὰ ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ἡ «Γκελσομίνα» καὶ τὸ «Καλημέρα Παρίσι» ἀπὸ τὸ φιλμ «Ὁ Κὸς Λά Καίη».

ΟΛΗ ΑΥΤΗ Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ «ΦΙΛΙΠΣ», ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ Μισέλ Λεγκράν, διακρίνεται γιὰ τὴν μουσικότητά της καὶ τὴν αὐστηρὴ ἐπιλογὴ τῶν πὺν ἀντιπροσωπευτικῶν κομματιῶν ἀπὸ κάθε πόλη καὶ ἀπὸ κάθε χώρα: Σκοποὶ Ἰταλικοὶ (ΒΟ7072Λ), παριζιάνικοι (ΒΟ7033Λ), ἀργεντινοὶ (ΒΟ7081Λ), ἀμερικανικοὶ (ΒΟ7105Λ) καὶ μελωδίες ἀπὸ παλιότερες ἐπιτυχίες μὲ τὸν τίτλο «Ἀναμνήσεις τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ», συνθέτουν ἓνα σύνολο ἀπὸ δέκα δίσκους μὲ ἐξαιρετικὰ καλαίσθητα καλύμματα πὺν ἀξίζει ν' ἀποκτήσῃς κάθε συλλέκτης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΣΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΜΕ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟΝ ὁρατὸν δίσκο «Ἡ καρδιά μου εἶναι σὺν Βιέννῃ» («Φίλιπς» ΒΟ8101Λ) μὲ δώδεκα ἀπὸ τὰ ἀραιότερα διενέχτικα βάλς ἀπὸ τὴν ὀρχήστρην Στραντιβαράιετ, ὑπὸ τὸν Λουὶ Μαρσκάλ.

Ὁ Τίμοθου Χένεση ἐκθέτει σὺν «Ζυγό»

Ὁ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΙΜΟΘΥ ΧΕΝΕΣΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝὸς πὺν ἔχει ἐγκατασταθῇ ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια σὺν Βενετία καὶ ἔχει ἀπακτήσει διεθνή φήμην χάριν σὺν ἰδιότυπο ταλέντῳ καὶ τὴν πρωτότυπῃ τεχνιστοπρίᾳ πὺν συχνὰ ἀγγίζει τὰ βυζαντινὰ πρότυπα.

Οἱ κριτικοὶ (Ἀμερικανοὶ καὶ Ἑυρωπαῖοι) εἶναι ἐνθουσιασμένοι μαζί του καὶ τὸν θεωροῦν σὰν τὴν κυριώτερην ζωγραφικὴ ἀποκάλυψιν τῶν μεταπολεμικῶν χρόνων.

Ὁ Ἀλβάν Ζαφρονὰ τὸν παρομοιάζει μὲ τὸν ντὲ Κίρικο, μὲ τὴν διαφορὰ πὺς ὁ Χένεσυ κατορθώνει, παρ' ὅλη τὴν σχεδὸν γεωμετρικὴν του τεχνικὴν, νὰ μπαίνει βαθύτερα σὺν οὐσίᾳ τῶν θεμάτων του καὶ νὰ ἀνασύρῃ σὺν ἐπιφάνειαν ὅλο τὸ δρᾶμα πὺν κρύβουν οἱ πόλεις καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς σύγχρονης ἐποχῆς μας.

Ὁ Ζᾶν Κοκτώ, πὺν παρουσίασε τὴν ἔκθεσίν του σὺν Βενετία, τὸν ἀποκαλεῖ «Ἀρχιτέκτονα τῆς κοιμισμένης πόλης», καὶ οἱ Ἰταλοὶ τὸν θαυμάζουν γιὰ τὶς χρωματικὰς καινοτομίες του, πὺν βασίζονται σ' ἓναν πρῶτον τύπο συνδυασμὸν μαύρου καὶ γαλάζιου.

Ἡ ἔκθεσιν Τίμοθου Χένεσυ σὺν «Ζυγό» θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τὸ Πάσχα.

Τὸ λουλούδι μαραίνεται χωρὶς νερό

ἔτσι μαραίνεται καὶ ἡ ἐπιδερμίδα σας μὲ ἀφυδατωμένους πόρους.

Ὅπως τὸ λουλούδι, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μίαν ὠρισμένη ποσότητα νεροῦ γιὰ νὰ εἶναι ὁρσσερό καὶ φρέσκο, ἔτσι καὶ οἱ πόροι τῆς ἐπιδερμίδος ἔχουν τὴν ἴδια ἀνάγκη. Ὅταν ἡ ἀναλογία κατεβεῖ κάτω ἀπὸ τὰ 65% — φαινόμενο πὺν παρατηρεῖται γύρω σὺν 25 χρόνια — ἡ ἐπιδερμίδα ρυτιδώνει καὶ σκάει. Χρειάζεται λοιπὸν ἓνα μίγμα ἀπὸ οὐσίες, πὺν νὰ εἰσχωροῦν ὡς τὸ δέρμα — μέσω τῶν πόρων τῆς ἐπιδερμίδος — καὶ νὰ γίνονται φραγμὸς σὺν ἀφυδάτωσιν. Αὐτὸς ὁ φραγμὸς εἶναι τὸ **AYEROGEN**.

FORMULINE. Ἡ μοναδικὴ βάση πούδρας σὺν κόσμῳ, πὺν περιέχει **AYEROGEN**, τὴν ὁμοίαν κατὰ τῆς ἀφυδατώσεως. Ὑπάρχει σὺν δύο τύπους. Γιὰ τὶς φυσιολογικὰς καὶ ξηρὰς ἐπιδερμίδες ὁ ἓνας καὶ γιὰ τὶς λιπαρὰς ὁ ἄλλος.

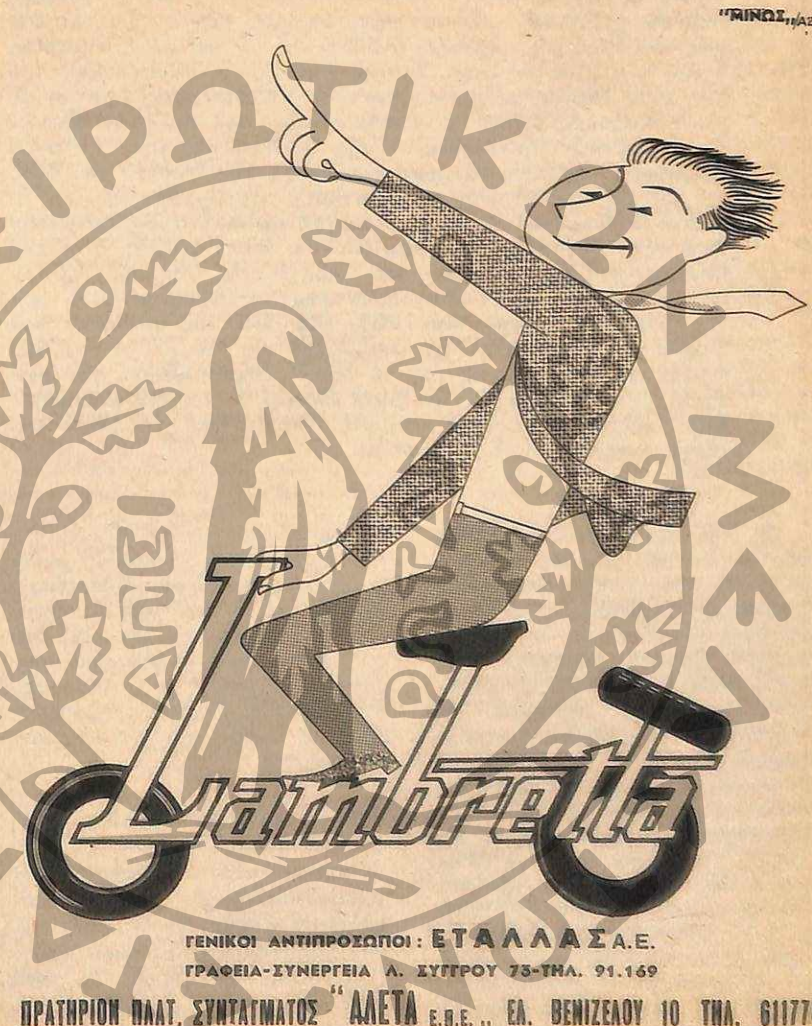
FORMULAYER. Κρέμα νυκτός. Εἰσχωρεῖ μέσα σὺν λίγα λεπτά σὺν ἐπιδερμίδα δὲν ἀφήνει λιπαρὸ τὸ πρόσωπο καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ λεκιάσουν τὰ μαζιλάρια ἡ τὰ σεντόνια. Τὸ **AYEROGEN** πὺν περιέχει ἡ **FORMULAYER** σὺν 98% τῶν περιπτώσεων ἐξαφανίζει τὶς ρυτίδες καὶ ἔξαναδίνει σὺν ἐπιδερμίδα τὴν φρεσκάδα τῆς νεότητος.

HARRIET HUBBARD

Ayer

ΠΑΡΙΣΙ - ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: Φ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 32-936

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ Α. ΣΥΓΓΡΟΥ 73-ΤΗΛ. 91.169

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ "ΑΛΕΤΑ Ε.Ε.Ε.", ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774

Η ΡΩΣΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ

“Υστερα ἀπὸ ἓνα μακρὸ διάλειμμα μειδιαμάτων ἡ σοβιετικὴ διπλωματία ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν σκανδιναβικῶν χωρῶν, ἐπισείουσα τοὺς κινδύνους ἐνὸς ἀτομικοῦ πολέμου, πού δὰ συνεπήγετο δι’ αὐτάς ἡ ἐγκατάσταση τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΑΓΓΛΙΑ

Εκτασίς 1.256.000 τ.χ., ὅση περίπου τῆς ἑκτασίας τῆς Ἰσπανίας, Γαλλίας καὶ Δυτικῆς Γερμανίας μαζί. Δέκα φορὲς ἡ ἑκτασίς τῆς Ἑλλάδος. Πληθυσμὸς 19.000.000. Τὸ 1/6 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἰσπανίας, Γαλλίας καὶ Δυτικῆς Γερμανίας. Δυὸ φορὲς καὶ κάτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἑκτασίς κι αὐτὸς ὁ πληθυσμὸς τῶν πέντε σκανδιναβικῶν κρατῶν, τῆς Σουηδίας, Νορβηγίας, Δανίας, Φινλανδίας καὶ Ἰσλανδίας. Ἐνωθέντα τὸ 1397 διὰ τῆς «Ἐνώσεως τοῦ Καλμάρ» ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Δανίας, ἤρχισαν ὡς χωρίζονται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος. Ὁ δεσποτικὸς τρόπος διοικήσεως τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ 2ου, ἡγάγασε τοὺς Σουηδοὺς νὰ ζητήσουν τὴν ανεξαρτησίαν των, ἀνακηρύξαντες ὡς Βασιλεῖα τὸν Γουσταῦν Βόζα. Εἰς τὸ νῦν βασιλεῖον ἦτο προσηρτημένη καὶ ἡ Φινλανδία. Ἀλλ' ἡ Σουηδία, ἀνεξαρτητοποιηθεῖσα, ἐπέδωκε εἰς κατακτητικούς πολέμους, οἵτινες, οὐσιαστικῶς, ἐτεματίσθησαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅταν ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ἡ σημερινὴ δυναστεία, τῆς ὁποίας ἰδρυτὴς ὑπῆρξεν ὁ στρατάρχης τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος Μπερναντότε, βασιλεύσας ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρολος 14ος. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πολέμων ἔδωσεν ὡς παθητικὸν τὴν ἀπώλειαν τῆς Φινλανδίας, τὴν ὁποίαν ἡ Σουηδία ὑπεχρεώθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ρωσίαν τὸ 1809, καὶ ὡς ἐνεργητικὸν τὴν προσάρτησιν τῆς Νορβηγίας, τὴν ὁκαὶ ὡς ἐναντίον τοῦ Ναπολέοντος συνασπισμοῦς ἀφῆρσεν ἀπὸ τὴν Δανίαν, πρὸς τιμωρίαν της, διότι ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ Νορβηγία, καρνεύμενη προσηρτημένη εἰς τὴν Σουηδίαν μέχρι τοῦ 1905, ὅτε, διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Κάρλστατ, ἀπέκτησε τὴν ανεξαρτησίαν της. Ἡ Φινλανδία ἔγινεν ανεξάρτητον κράτος τὸ 1917, ἐπωφεληθεῖσα τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἡ Ἰσλανδία ἐκηρύσσει αὐτόνομος ὑπὸ τὸ στέμμα τῆς Δανίας. Τὸ 1944 κατέστη ανεξάρτητος δημοκρατία.

Ἐκ τῶν πάντε σκανδιναβικῶν κρατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον μόνον τὰ τρία κατὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον πόλεμον, ὅποτε καὶ τὰ τρία παρέμειναν οὐδέτερα, μόνον ἡ Σουηδία κατῴρθωσε νὰ μείνῃ οὐδέτερα κατὰ τὸν δεύτερον Παγκόσμιον πόλεμον. Ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Δανία κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, οἱ ὅποιοι ἐγκατέστησαν φιλογερμανικὰς κυβερνήσεις, ἡ Φινλανδία συνεμάχησε μὲ τὴν Γερμανίαν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, κατόπιν τῆς σοβιετικῆς ἐπιθέσεως τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1939, ἡ Ἰσλανδία ἐξήρσιμωσθη ἀπὸ τοὺς Δυτικούς. Μετὰ τὸν πόλεμον ἡ Νορβηγία, ἡ Δανία καὶ ἡ Ἰσλανδία προσηγοτάχισθησαν σαφῶς πρὸς τὴν Δύσιν, ἐξελέ-

θοῦσαι καὶ εἰς τὸ ΝΑΤΟ ἀπὸ τῆς
ιδρύσεώς του, ἡ φιλανθρωπία συνή-
γει συμμαχίαν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς
“Ένωσις, ἐνῶν ἡ Σουηδία, παρὰ
τάς συμπαθείας της πρὸς τὴν Δύ-
σιν, ἐκδηλωθείσας διὰ τῆς συμ-
μετοχῆς της εἰς τὸν “Όργανισμὸν
τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, προσεπά-
θησε νὰ διαφυλάξῃ τὴν οὐδέτε-
ρότητά της.

Σκανδιναβική κοινότητα

Γιαρά τους διαφορετικούς προσανατολισμούς των, τὰ σκανδιναβικά κράτη δὲν ἤμπορουσαν νὰ λησμονήσουν ὅτι συνεδέοντο διὰ κοινὸν πολιτισμοῦ. Τὸ 1946 ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρυσιν μιᾶς ἐπιτροπῆς πνευματικῶν σχέσεων

Ο Κ. ΕΙΝΑΡ ΓΚΕΡΧΑΡΝΤΣΕΝ
πρωθυπουργός της Νορβηγίας

ἀποτελουμένης ἀπὸ ἐκπροσώπου
τῶν πέντε κρατῶν καὶ τῆς ὁποί-
ας ἔργον θά ᾗτὸ ἀνάπτυξις καὶ
προόδους τῶν πολιτιστικῶν ἐ-
παφῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἱδρύσατο δι-
αρκεῖ γραμματείαν μὲ ἔδραν ἐν
Ὀσλο, πρωτεύουσαν τῆς Νορβη-
γίας. Τὸ 1948 ἀκρίβως, ἐξ ἔτος
ποῦ ἡ Φινλανδία υπέγραφε τὸ
σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας με-
τὰ τὴν Σοβιετίαν, Ἐνσίναν, τὰ ὑ-
πόλοιπα τέσσαρα κράτη ἐξέθε-
λουν τὴν πρόθεσιν τῶν νὰ ἐκτεί-
νουν τὴν ἀλληλεγγύην των καὶ
ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ πεδίου. Συν-
έστησαν ἐπιτροπὴν οικονομικῆς
συnergασίας μὲ ἔδραν τὴν Κο-
πεγχάγην, πρωτεύουσαν τῆς Δα-
νίας, ἣ ὁποία ἀποτελεῖτο ἀπὸ
τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομι-
κῶν τῆς Σουηδίας, Νορβηγίας,
Δανίας καὶ Ἰσλανδίας.

Ἡ συνεργασία μεταξύ τῶν σκανδιναβικῶν κρατῶν ἐτονώθη ἀκόμη περισσότερο τὸ 1951, ὅταν ἡ Σουηδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Δανία καὶ ἡ Φινλανδία συνέστησαν τὴν «διακυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν», τῆς ὁποίας ἔργον εἶναι τὸ ἦτο ἡ ἀποκατάστασις συνθηκῶν πλεονεξίας ἐλευθέρως κυκλοφορίας, ἀνθρώπων καὶ ἀγαθῶν, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν διαδοχικῶν

καί τῆς παροχῆς τελωνειακῶν δι-
ευκολυσέων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη,
τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1952, με-
τεβλήθη εἰς συμβούλιον ὑπουρ-
γῶν τῶν σκανδιναβικῶν κρατῶν.
Ἡ Φινλανδία, μὴ θέλουσα νὰ
διασφαλίσῃ τὴν Σοβιετικὴν Ἑ-
νωσιν, ἀπέφυγε τότε νὰ μετᾷ
τὸν ἀσφάλειον καὶ τὴν θέσιν
τῆς κατέλασεν ἡ Ἰσλανδία. Ἀ-
ποστολὴ δὴν συμβουλίου ἤτο ἡ
μελέτῃ δῶν τῶν μορφῶν συνερ-
γασίας ἐπὶ τῇ διοικητικῇ, κοι-
νωνικῇ, οἰκονομικῇ καὶ πνευ-
ματικῇ ἐπιπέδῳ. Εἰς τὴν πρα-
γματικότητα, διὰ τὸν συμβουλί-
ον ἐδημιουργεῖτο μία Σκανδινα-
βικὴ Κoinότης, τῆς ὁποίας συνέ-
πεια ἤτο ἡ ἔμμερος προσέγγισις
τῆς Σουηδίας πρὸς τὴν Ἀτλαν-
τικὴν Συμμαχίαν, ἐρ' ὅσον τὰ ἄλ-
λα τρία μέλη τῆς Κοινότητος ἦ-
σαν καὶ μέλη τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἡ Ἱδρυσις τοῦ συμβουλίου προέκλεσε τὴν σφοδροτάτην ἀντίδρασιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἣ ὅποια, φοβούμενη τὴν ἔλθιν τῆς Σκανδιναβικῆς Κοινότητος ἐπὶ τῆς Φινλανδίας, προσεπάθησε νὰ φανῇ εὐδαιμονος πρὸς τὴν τελευταίαν, μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ λμμένους τῆς Πορκάλα, τὸν ὅποιον τῆς εἶχεν ἀφαιρέσει μετὰ τὸν σοβιετοφινλανδικὸν πόλεμον. Παρὰ ταῦτα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1955, ἡ Φινλανδία ἔγινε μέλος τοῦ συμβουλίου, προσεγγίζουσα οὕτω ἑμέσῳ τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν.

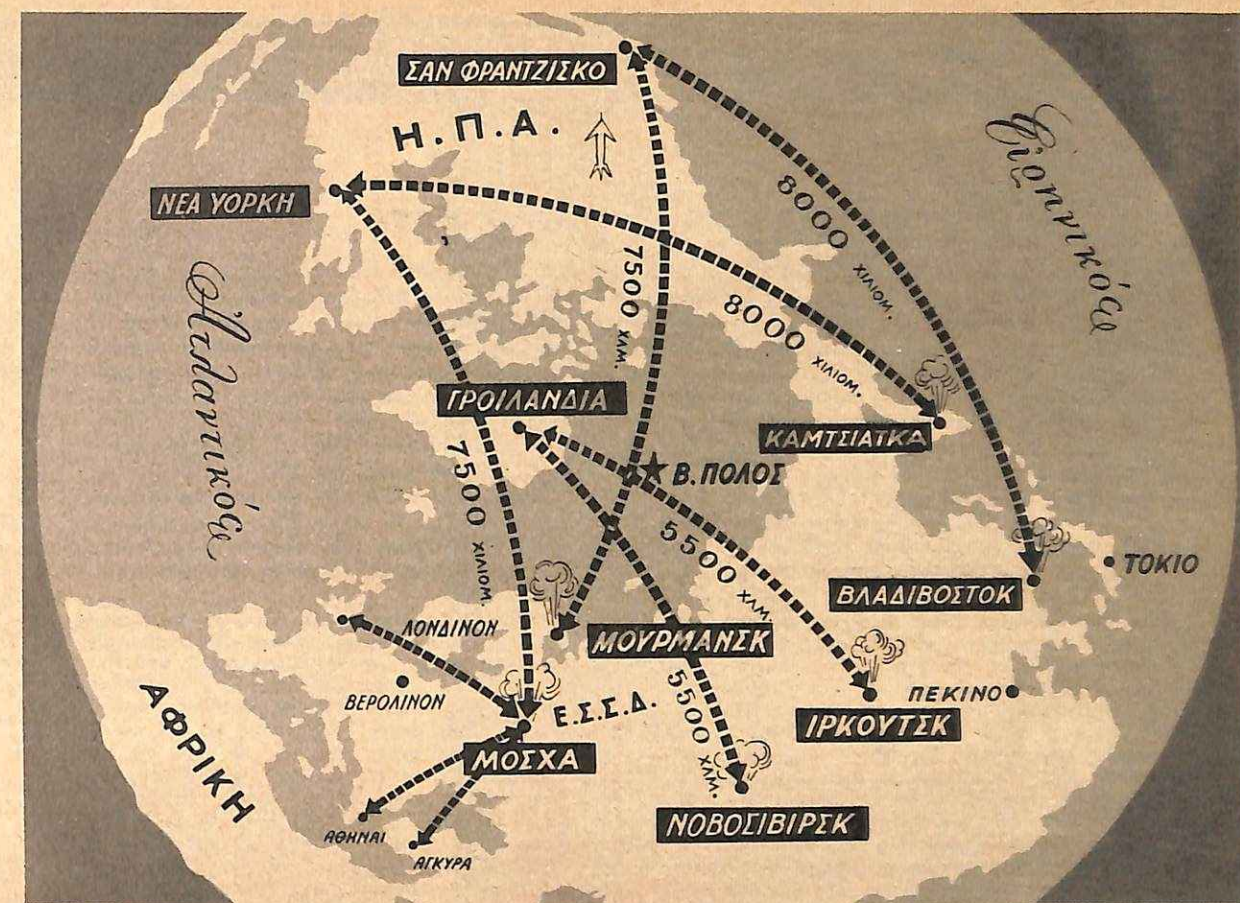
Ἡ σοβιετικὴ ἐπίθεσις

Ἡ Σοβιετική Ἐνωσις, παρὰ τὰς φιλοδυτικές αὐτὰς τάσεις τῶν σκανδιναβικῶν κρατῶν, ἡσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ τηρῇ ἀπέναντί των στάσιν κατανοήσεως.

Οι πρωθυπουργοί της Νορβηγίας και της Φινλανδίας έπεσκέφθησαν πέρυσι την Μόσχα, ανταποκρινόμενοι εις πρόσκλησην της σοβιετικής κυβερνήσεως, ή οποία δέν παρέλειψε νά προσκαλέσῃ καί τοὺς πρωθυπουργοὺς τῆς Σουηδίας καί τῆς Δανίας.

Ἐξ ἄλλου, τὰ σκανδιναβικά κράτη ἀπέφειγαν τὰ προδοῦν εἰς ἐνεργείας αἱ οἵποια θὰ ἦτο δυνατόν τὰ παρεξηγηθῶν ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Μία κάπως εἰδωλλιακὴ ἀτόμοσφαιρα ἐπεκράτησεν εἰς τὴν θόρειον αὐτὴν περιοχὴν τῆς Εὐρώπης. "Ὅλα ἐφαίνοντο τὰ ἐξελλισσάντα ὁμαλῶς, ὅταν ἦλθεν ἡ ὑπόθεσις τῆς σοβιετικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. Ἡ εἰδωλλιακὴ ἀτόμοσφαιρα ἐξηφανίσθη καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῶν σκανδιναβικῶν χωρῶν ἀντελήφθη ὅτι ὅπισθεν τῶν μειδιμάτων τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας ὑπῆρχε πάντοτε ἡ μέθοδος καταπίεσεως καὶ ἐπιβολῆς τοῦ Στάλιν. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Δανίας διεσπάσθη, ἐνῶ θαυμάτι τῇ κρίσει ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὰ κομμουνιστικά κόμματα τῶν ἄλλων σκανδιναβικῶν κρατῶν. Ἡ σκανδιναβικὴ περιοχὴ ἔπαυσε νὰ εἶναι οὐδετέρα, χλιαρὰ καὶ πλήρης φιλοφρονήσεως ἀπέναντι τοῦ Κρεμλίνου. Ἐλάμβανε θέσιν ὅχι ἐχθρικήν, ἀλλὰ ψυχρῆς ἐπιφύλαξης. Ἡ σοφὴ προσέγγισις πρὸς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν ἔγινεν αἰτήμα τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Φινλανδίαν τὸ λαϊκὸν ἀσάφημα ἐστράφη ἀνεκδοκίμως πρὸς τὴν Δύσιν. Δὲν ὑπάρχουν ἐξωτερικὰ ἐκδηλώσεις ὁμαδικαί, ἀλλὰ τὰ ἄτομα δὲν ἀποκρύπτουν τὴν σκέψιν των.

Ο κ. ΧΑΝΣΕΝ, σημερινὸς πρό-
εδρος τῆς δανικῆς κυβερνήσεως.

ΣΕ ΤΡΙΑ Ή ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ, η ανάπτυξη των διηπειρωτικών κατευθυνόμενων βλημάτων θα έχει τόσο προχωρήσει, ώστε θα μπορούν να φθάσουν σε αποστάσεις 8.000 χιλιομέτρων. Ο χάρτης αυτός δίνει μια ιδέα των μελλοντικών δυνατοτήτων εξαπολύσεως ατομικών κατευθυνόμενων βλημάτων από την Αμερική προς την Σοβιετική Ρωσία.

ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀπωλείας γοήτρου. Ἡ σοσιετικὴ κυβέρνησις ὑπελόγιζεν εἰς πλήρη οὐδετεροποίησιν τῆς σκανδιναβικῆς περιοχῆς. Εἶχε λάβει διασθεβαί-
ώσεις ἀπὸ τῶν Νορβηγίαν καὶ Δανίαν — ἡ Ἰσλανδία εὐρίσκετο μακρὰν τοῦ ἀμέσου σοσιετι-
κοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐση-
μειώθῃ διδθεῖς παρεμποδίσεως
ἐγκαταστάσεως ἀμερικανικῶν
θάσεων — ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπον
τὴν ἐγκαταστάσιν ξένων θάσεων
εἰς τὰ ἐδάφη των, παρ' ὅλον ὅ-
τι ἦσαν μέλη τοῦ NATO. Μετὰ
τὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας, ἡ
Νορβηγία καὶ ἡ Δανία ἐφάνησαν
ἀποφασισμέναι νὰ καταστήσουν
στεναιτέραν τὴν συνεργασίαν των
μὲ τὸ NATO — ὅλεπε καὶ ταξι-
δίων τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῶν Ἀ-
τλαντικῶν δυνάμεων στρατηγῶν
Νόρσταν εἰς Νορβηγίαν καὶ Δα-
νίαν — δεχόμεναι νὰ ἐφοδιασθῶν
μὲ ἀτομικὰ ὅπλα, ἐνῶ ἡ Σουη-
δία ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὴν κα-
τασκευὴν ἀτομικῶν ὀπλῶν. Ὁ
ἀδύνατον εἰς τὴν Σοσιετικὴν
Ἐνωσιν νὰ μὴ ἀντιδράσῃ καὶ νὰ
μὴ προσπαθῇ νὰ κερδίσῃ τὸ
χαμένον ἔδαφος.

Ἡ πρώτη διακοίνωσις

Την 5ην Μαρτίου, η σοβιετική κυβέρνηση επέδιδε διακοινώσεις εις την Σουηδία, διά της οποίας κατήγγελλε τὰς μυστικές σουηδικὰς υπηρεσίας, δι' υποβόλουν ανατροπείκας ἐνέργειας ἐξ ὁρατος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνδόσεως. Διά νεωτέρους δὲ διακοινώσεώς της τῆς 18ης Μαρτίου ἐχαρακτηρίζεν ὡς υποβολιμαίας τὰς σουηδικὰς κατηγορίας περὶ

δράσεως μυστικῶν Σοβιετικῶν πρακτόρων εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ ἐκάλεσε τὴν σουηδικὴν κυβέρνησιν ἀθροῦς τέτρας εἰς τὰς θλαθερὰς ἐνεργείας τῶν Σουηδῶν πρακτόρων «ἀντὶ τὰ προσπαθῆναι καλῶς τοὺς ἐνόχους». Ὁδεμίαν ὁμως ἀπόδειξιν τῶν κατηγοριῶν τῆς προσεκκορίζεν ὅς τὴν ἐκάλεσε νὰ πράξῃ ἡ σουηδικὴ κυβέρνησις. Τὴν 21ην Μαρτίου, ὁ Νορβηγὸς πρωθυπουργὸς λαμβάνει ἐπιστολὴν τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ-τος ἐφίστατο τὴν προσοχὴν τῆς νορβηγικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ἂν διέτρεχεν ἡ Νορβηγία ἐὰν τὰ ἐδάφη τῆς ἐχρησιμοποιοῦντο ἀπὸ «ἐπιθετικὰς δυνάμεις» ἐναντὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. «Δὲν εἶναι δύσκολον, γράφει ὁ στρατάρχος Μπουλγκάνιν εἰς τὸν κ. "Ε. Ἰγαν Γκερχάντσεν, νὰ φαντασθῇ κανεὶς ποῖον τρομερὸν κίνδυνον θὰ διέτρεχε τότε ἡ Νορβηγία ἐὰν τὸ ἔδαφός τῆς ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ ὀρισμένας μεγάλας ἐπιθετικὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν θύλα-ων ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως». Ὁ Νορβηγὸς πρωθυπουργὸς, ἀνακρινόμενος τὸ μήνυ-μα τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν πρὸς τὸν τύπον, ἀπέφυγε νὰ τὸ ἀπολιάσῃ. Ἄλλ' ἢ «Ἀρμπαντερμπλάντετ», ἐπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ἔγραψεν: «Ἐὰν πολλοὶ θεσμοὶ ἐξαρῶσθαι τὸν τελευταῖον καιρὸν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τρέφουμεν κακὰς διαθέσεις ἐναντὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ἀλλ' ἀποτε-λεῖ συνέπεια τῆς πικρίας καὶ

της λύπης, που μάς έπροξένησαν
ή επίθεσις κατά της Ούγγαρίας.
Είς την γραφίδα του Μπουλγκά-
νην ή έκφρασις «ρασιστική εξέ-
γερσις», ως χαρακτηρισμός του
κινήματος της ουγγρικής άπε-
λευθέρωσης, είναι ένα κακόν
προμήνυμα... Ή άπάντησις είχε
δοθή. Δέν διέφερε δέ της έπιστή-
μου, ως προκύπτει έκ του δημο-
σιευθέντος την 16ην Απριλίου
κείμενου της άπαντητικής έπιστο-
λής, την όποιαν άπέσπευε την
13ην Απριλίου ο Νορβηγός πρω-
θυπουργός προς τόν στρατάρχην
Μπουλγκάνην, Έφ' ο και ο Νι-
κήτας Κροούσσεφ έβήλανε προς
τόν Νορβηγόν πρεσβευτήν εις
Μόσχαν, την 15ην Απριλίου, ότι
ή συμμετοχή της Νορβηγίας εις
τό Ν.Α.Τ.Ο. δέν μεταβάλλει τα
προς αυτήν φιλικά αίσθήματα της
Σοβιετικής Ένώσεως.
φινλανδία και Δανία

Τὴν 26ην Μαρτίου, ὁ σοβιετικὸς τύπος καὶ τὸ σοβιετικὸν ραδιόφωνον ἐξέπελυσαν ἐπίθετον κατὰ τοῦ φιλανθρωπικοῦ στρατοῦ, ὡς ἀποθλάποντος ἐκ ἀνσώσισιν τοῦ φασισμού». Συγχρόνως κατηγορήθη ὁ σοουηδικὸς τύπος καὶ ἡ σοουηδική ἀντιπολιτευσις διὰ ὅσα ἐπαυλίζουσιν τοὺς μίσους κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Τέλος, τὴν 29ην Μαρτίου, ἐπέδωκε μνημὴα τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Δανίας. Τὸ κείμενον τοῦ μνημώματος ἀνεκρινώθη εἰς τὸν τύπον τῆς 1ην Ἀπριλίου ἄνευ σχολίων. Θὰ ἰσχυρῶναι πρὸς αὐτοκτονίαν, γράφει ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Ανεκοινώθη ότι το ΝΑΤΟ θα δαπανήσει εντός της προσεχούς 4ετίας 630 εκατομμύρια δολάρια δια μονίμους στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει την κατασκευήν συστημάτων τηλεπικοινωνιών, αεροδρομίων, άποθηκών καυσίμων, εγκαταστάσεων πετρελαιογαλών, θεατιώσεων λιμενικών έργων κλπ. Υπολογίζεται ότι το σύνολον των δαπανών εντός της δεκαετίας 1951-1961 θα ανέλθη εις 2.800 εκ. δολάρια.

Υπό το πρίσμα των αναγκών που μάς δημιουργούν τα νέα καθήκοντά μας, πρέπει να 'δω-
μεν και την αποδοχθεΐσαν τραπεζικήν κρίσιν, που
έγινε γνωστή εις το πολύ κοινόν ως άπειλή πα-
ραίτησιν του διοικητού της 'Εθνικής Τραπέζης
της 'Ελλάδος και 'Αθηνών κ. Β. Κυριακοπούλου.
Θά ήτο αφελές να νομίστη κανείς ότι η 'Εθνική
Τράπεζα, η ό σημερινή διοικήτική της, που προ-
έρχεται από αυτήν και είναι ποτισμένη με την
παραδοσίαν της, διαφέρει εις την ανάγκην ανα-
πτύξεως της παραγωγής μας. 'Εδείχθη όμως
έπιφυλακτικώς ως πρός το τί μέρος των κατα-
βέσεων θά διατεθῇ διά την ανάπτυξιν της παρα-
γωγής και ως πρός ποίους θά κάμῃ αὐτό το έρ-
γον, ώστε οὔτε το έμπόριον και η τρέχουσα πα-
ραγωγή νά στερβήνουν τά ἀταμίαιτα διά την
λειτουργίαν των κεφάλαια —μέχρι πρό ἔτους ά-
κόμη η έλλειψις κεφαλαίων ἦτο ἀπονικτική και
η μαύρη αγορά μὲ τοὺς καταπληκτικοὺς τόκους
ώρλιαζε— οὔτε αἱ καταθέσεις θά διατεθόναι εις
έπισηφαις οικονομικὰς ἐπιχειρήσεις, ὅποτε θά
ἤμπορούσε νά δημιουργηθῇ κίνδυνος και τά κεφά-
λαια ἀπό τὰς καταθέσεις νά μὴ χρησιμοποιηθῶν
ἀποδοτικὰς, ἀλλ' ἀκόμη και νά κλονισθῇ η ἐμψυ-
τσούσιν τῶν καταθετῶν, ὅποτε η ζήμια θά ἦτο
πραγματικὸν καταστρεπτικὴ. Γύρω ἀπὸ τὸ θέμα
αὐτὸ διεξήχθησαν μακροκαί και συχνὰ ὀξείαι συζη-
τήσεις εις τὴν Οικονομικὴν ἐξ ὑπουργόν 'Επιτρο-
πὴν, χωρὶς, ὅμως, νά φθάσουν ποτὲ εις τὸ ση-
μεῖον και εἰς τὰς ἐκφράσεις που η ἀνεύθυνος κα-
φηνολογία ἔθεσεν εἰς τὰ στόματα τῶν μελῶν της
'Επιτροπῆς αὐτῆς. Τελικὰς, ὅταν διηκρινίσθη ὅτι
μικρὸν μόνον μέρος —μόλις τὸ 10%, δηλαδή
περὶ τὰ 600 ἑκατομμύρια δραχμῶν— και τιμημα-
τικῶς θά διατεθῇ διά τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παρα-
γωγῆς και ὅτι τὴν δανειοδότησιν αὐτὴν θά τὴν
κάμουν αἱ ἴδια αἱ Τράπεζαι ἐπὶ τῇ βάσει ἀντι-
κειμενικῶν κριτηρίων, η ἀπειληθεΐσα κρίσις ἀπε-
σοβήθη και τώρα κράτος, Τράπεζα της 'Ελλά-
δος και ἐμπορικαὶ Τράπεζαι μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν
'Εθνικὴν, προχωροῦν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν
τῶν ἀποφασισθέντων. Βέβαια, διαφορὰ ἀντιλήψε-
ων και διαφωνία ἀκόμη νά ὑπάρξουν εἰς πολλὰς
περιπτώσεις, ἀφοῦ πολλὰ μόνον ἀκόμη νά γίνουν
ἔως οὔτου φθάσωμεν εἰς τὸν τελευτὰ σκοπὸν. 'Επὶ
τοῦ παρόντος ἂμως εἰς συμφωνοῦν και συνε-
ργάζονται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μίᾳς προσπάθειας,
τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶναι πραγματικὰ ζωτική
διὰ τὸν τόπον μας.

Εἰς ἀπόστασιν 150 μιλίων, ἐπι-
τόν τοῦ θρόνου "Ἀτλας, Γάλλοι
θενεδικτίνιοι ἔκτισαν μοναστήρι-
ον ὅπου μελετῶνται καὶ λατρεύ-
ονται αἱ τρεῖς μονοθεϊστικαὶ
θερησκείαι. Εἰς τὸν οἶκον τοῦτον
τῆς εἰρήνης, χριστιανοί, μου-
σουλμάνοι καὶ Ἑβραῖοι ἀνταλ-
λάσσουν, χωρὶς φανατισμὸν, τὰς
σκέψεις των. Τὸ μοναστηριακὸν
συγκροτήμα ποὺ περιλαμβάνει
λατρεία, οἰκοτροφεία καὶ σεμι-
νάρια, ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ
Διονυσίου Μαρτίν καὶ τελεῖ
ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν
τοῦ Σουλτάνου τοῦ Μαρκόου.

Φ. Κάποτε, όταν, εις τὸ παρελθόν, ἡ Ἀγγλία καθύβυνε τὰς τύχας τοῦ κόσμου, ἡ Γαλλία ἔθωρετο καὶ ἐχορηγοῦσθεῖτο ὡς τὸ ἡγεμονικὸν ἕξος τῆς Ἀλδιόνης εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὸν ἴδιον ὁλόον ἐπιφύλασσον τῶρα αὖ καὶ ἠνωμένα Πολιτεῖαι εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀφοῦ μὲ τὴν ἐνεργὸν ὑποστήριξιν τῆς Ἀμερικῆς οἱ Γερμανοὶ ἀποκατέστησαν πλῆρως τὰς ἡμισίας τοῦ πολέμου καὶ τὴν πολιτικὴν, στρατιωτικὴν καὶ διπλωματικὴν τὴν ὑπόστασιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον, ἐπίδοιτο αὖ τῶρα μὲ μεθοδικότητά καὶ ὑπομονὴν εἰς τὴν ἀνακατάλψιν τῶν παλαιῶν ἐμπορικῶν καὶ οικονομικῶν τῶν σχέσεων. Ἐποφελούμενοι ἀπὸ τὴν ἐμπλοκὴν τῶν δύο κυριώτερώ ἀντιπάλων τῶν, Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων, εἰς τὸ ἀδιέξοτον τῶν ἀποικιακῶν περιπετειῶν, ἐνυόμενοι ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν δυσδοξακτῶν πολεμικῶν ὑπαπανῶν, οἱ ἀκούραστοι τεύτονες κινουῦνται δραστηρίως, ὑπὸ τὴν ἀμερικανικὴν εὐλογίαν, διὰ τὴν αὐξάνει τῆς οικονομικῆς, ἐμπορικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιρροῆς τῶν. Τὸ πρόβλημα τοῦ διχασμοῦ, καίτοι παραμένει μὲν αἰσθητῶς τὸ κεντρικὸν ἔθνικον καὶ πολιτικὸν αἷτημα, δὲν ἐμπόδιζει τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν ἐπιδιώξιν βελτιώσεως τῆς θέσεώς της.

П

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑ

Κατόπιν συμφωνίας μετά της ΕΣΣΔ, περί τούς 500.000 Σοβιετικοί πολίται πολωνικής καταγωγής θά δυνηθούν νά επιστρέψουν εις την Πολωνίαν μέχρι του προσεχούς έτους 1958.

Με συγκίνησιν, ἀγανάκτησιν καὶ
διαμαρτυρίας ὑπεδέχθη ἡ κοινὴ
γνώμη τὴν ὁμαδικὴν ἐκτέλεσιν
δι' ἀπαγχονισμοῦ 25 Ἀφρικανῶν
οἱ ὁποῖοι κατεδικάσθησαν εἰς θά-
νατον διὰ τὸν φόνον 5 ἄστυνο-
κῶν κατὰ τὸν παρ. Αὐγουστον.

A black and white portrait of a young man with dark hair, wearing round-rimmed glasses and a dark jacket. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light, textured surface.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ αίσθηση προκαλέ-
σε η αυτοκτονία του Καναδικού
πρεσβευτού στο Κάιρο, Ε. Χ.
Νόρμαν, ο οποίος είχε κατηγορη-
θεί ως κομμουνιστής. Χαρακτηρι-
στική της αναταραχής που έφε-
ρε στη χώρα του το άπονενο-
μένο διάθεμα του ευσυνείδητου
παλλήλου, ήταν η δήλωση του
δουλευτού κ. «Άλλισιαν Στού-
αρτ, ο οποίος έθιωσε απειρά-
στως στο καναδικό κοινόβουλ-
ο, ότι ο Νόρμαν κέδολοφονήθη από
την συκοφαντία, κατά τον ίδιο
τρόπο που θα είχε δολοφονη-
θαι αν έπλητταν με έγχειριδιο».
Ο Νόρμαν, ο οποίος ήταν 48 ε-
τών, τοποθετήθηκε στην καναδική
πρεσβεία του Κάιρου το 1956

«ΕΡΩΣ ΑΝΙΚΑΤΕ ΜΑΧΑΝ». Καί τό Σιδηροῦν Παραπέτασμα δέν στάθηκε ικανό ἐμπόδιο γιά τοὺς δυο ἐρωτευμένους Ὀλυμπιονίκες. Ὁ σφυροβόλος Κόναυ καί ἡ δισκοβόλος Ὀλγα Φικιτοδά παντρεύτηκαν στήν Πράγα.

ΩΡΑ 6.30'

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΣΕ ΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΡΥΜΑ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΗ ΜΙΑ ΚΑΛΗ, ΜΗΤΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ 1956 Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΑΣ

Οι άπλοι τρόποι, ή προσήλωση στην εργασία και ή σεμνότητα μιάς νέας κοπέλας προκάλεσαν τόν θαυμασμό μιάς ομάδας Έλληνοαμερικανών, τής οργανώσεως ΑΧΕΠΑ, που επεσκέφθησαν τελευταία τὸ Κέντρον Βρεφῶν «Ἡ Μητέρα» καὶ τὴ Σχολὴ Βρεφολόγων τοῦ ιδρύματος. Κρατώντας στοργικὰ τὴν ἀγκαλιά τῆς ἑνῶς βρέφους, τὸ ταΐζει· κι αὐτὸ, παραδομένο στὸ θερμὸ τῆς ἐνδιαφέροντος, ἀπελάμβανε μιά φιάλη γεμάτη γάλα. Οἱ ὁμογενεῖς, κατεν-

Μιά ὑψηλόκορμη δεκαεννιάχρονη κοπέλα με γαλανὰ μάτια κ' ἕνα ἀπλὸ φουστανάκι δρασκέλιζε, ἕνα πρωῒν, στὶς ἀρχὲς Νοεμβρίου 1956, τὸ κατώφλι τοῦ Κέντρου Βρεφῶν «Μητέρα», ποὺ βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπ' τὴν Ἀθήνα, στὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Μετάνειο. Ἡ μητέρα τοῦ νέου κοριτσιοῦ, ἱκανοποιώντας τόσο τὴν προσωπικὴ τῆς ἐπιθυμία, ὅσο καὶ τὴ διάθεσιν τῆς κόρης τῆς, εἶχε ἐγκρίνει τὴ φοίτησίν του στὴ Σχολὴ Βρεφολόγων τοῦ Κέντρου. Τὸ ὑψηλὸ κορίτσι ἦταν ἡ πριγκίπισσα Σοφία, πρώτη θυγατέρα τῆς Βασίλισσας Φρειδερίκης καὶ τοῦ Βασιλέως Παύλου, ποὺ ἀπ' τὸν περασμένο Νοέμβριο παρακολουθεῖ καθημερινά, μαζί με ἄλλες 15 Ἑλληνοπούλες, τὰ θεωρητικὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Βρεφολόγων, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἐξασκεῖται καὶ πρακτικὰ γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀπαιτούμενη γνώσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν πείρα, ποὺ θὰ τῆς δώσουν μιά ἡμέρα, μέσα στὸ 1958, τὸ δίπλωμα τῆς βρεφολόγου.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ποὺ πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι εἶναι κατενθουσιασμένη με τὴ νέα της ἀσχολία, ἀρχισε τὴ φοίτησίν της στὴ Σχολὴ μαζί με τὴν κανονικὴ σειρὰ μαθητρίων —τὴ δεύτερη ἀπὸ τὴν ἱδρύσιν τοῦ Κέντρου— καὶ θὰ παρακολουθῇ μαθήματα δλάκληρο τὸ 1957, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ, ὅπως εἴπαμε, μέσα στὸ 1958 τὸ δίπλωμά της.

Μιά ἀπλὴ μαθήτρια ἀνάμεσα στὶς ἄλλες

Κανεὶς δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι μιά πριγκίπισσα βρίσκεται ἀνάμεσα στὶς ἄλλες μαθήτριες. Μὲ τὴ λευκὴ μπλούζα, τὸ κατὰλευκὸ σκουφάκι στὸ κεφάλι της κινεῖται με ἄνεσιν μέσα στὶς αἴθουσες διδασκαλίας καὶ στὰ δωμάτια ὅπου ζοῦν τὰ βρέφη αὐτοῦ τοῦ πρότυπου, τοῦ ἀληθινὰ θαυμαστοῦ γιὰ τὴ χώρα μας ιδρύματος.

Τὸ μόνον ποὺ τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ τὶς συμμαθήτριές της εἶναι ὁ μεγαλύτερος —διπλάσιος— φόρτος ἐργασίας ποὺ ἔχει. Καὶ τοῦτο γιὰ τὴ πριγκίπισσα Σοφία παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα καὶ τῶν δυὸ ἐτῶν συγχρόνως, ὥστε, ἔχοντας ἀποκτήσει μέσα σὲ μικρότερο χρονικὸ διάστημα τὶς γνώσεις ποὺ ἀπαιτοῦνται, νὰ μπορῇ ν' ἀφήσῃ τὴ Σχολὴ σὲ περίπτωσιν ποὺ ἄλλες ὑποχρεώσεις της θὰ τὸ ἀπαιτήσουν.

Ὁ φόρτος καὶ ἡ ἐνταση τῶν μαθημάτων γίνονται ἀκόμη μεγαλύτερα ἀν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἡ φοίτησιν στὴ Σχολὴ λέγεται καὶ εἶναι πραγματικὰ διετής. Δηλαδή, στὴν περίπτωσιν αὐτὴ τὸ σχολικὸ ἔτος δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα, ὅπως συνήθως, ἀλλὰ ἀπὸ δώδεκα μῆνες. Μὲ ἄλλα λόγια, γιὰ

θουσιασμένοι, μὴ πιστεύοντας στὰ μάτια τους, δύσπιστοι γιὰ πολλὴν ὥρα ἀκόμα καὶ στὶς ἐξηγήσεις ποὺ τοὺς δόθηκαν ἀργότερα, ἀποσύρθηκαν χωρὶς νὰ διακόψουν τὴν ἐργασία τοῦ ξανθοῦ κοριτσιοῦ, ὁγῆκαν στὸ προαύλιον τοῦ ιδρύματος καὶ προσέφεραν, ὕστερα ἀπὸ ἀστοχαστικὸν ἔρανον, 3.000 δολλάρια γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Κέντρου στὴν προστασία τοῦ ιδρύματος, τὴν Βασίλισσα Φρειδερίκη. Ὅσο γιὰ τὴ νέα κοπέλα: Ἦταν ἡ κόρη τῆς Βασίλισσας!...

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ μικροὺς τροφίμους τοῦ Κέντρου Βρεφῶν «Μητέρα» δέχεται τὶς περιποιήσεις τῆς πριγκίπισσας Σοφίας. Στὸ νέο αὐτὸ ἴδρυμα, βρίσκουν προστασία καὶ περίθαλψιν ἐξώγαμα ἐγκαταλελειμμένα παιδάκια μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ κάποια οἰκογένεια θὰ τὰ παραλάβῃ γιὰ νὰ τὰ υἱοθετήσῃ.

(Φωτ. Συνεργαζομένων Φωτορεπόρτερς)

Ο ΚΥΚΛΟΣ τῶν σπουδῶν τῆς πριγκίπισσας Σοφίας στὸ ἴδρυμα «Μητέρα» περιλαμβάνει τόσο θεωρητικὰ μαθήματα ὅσο καὶ πρακτικὴ ἐξάσκηση.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ τοῦ βρέφους ἀνήκει κι αὐτὸ στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ καὶ ἀπαιτεῖ, ἀσφαλῶς, ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ μεγάλη ἐπιδειξιότητα.

ΑΦΟΥ ΕΝΤΥΣΕ τον μπέμπη, η πριγκίπισσα, δεν έννοει να τον αφήσει παραπονεμένο. Χαρίζει σ' όλα τα τυχερά αυτά πλάσματοκία λίγο παιχνίδι και λίγο χάδι, που τόσο πολύ τους έχουν λείψει.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ να έχη κανείς έμφυτη την αγάπη στα παιδιά —και μάλιστα των άλλων— για να είναι ένθουσιασμένος με τα μαθήματα βρεφοκομίας, όπως άναμφίβολα είναι η πριγκίπισσα Σοφία.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Τὰ τρυφερά, άπροστάτευτ α πλάσματα βρίσκουν στη «Μητέρα» κάθε περιποίηση.

την πριγκίπισσα Σοφία δεν θα υπάρχουν φέτος θερινές διακοπές.

Άλλα ή έντακτη άπασχόληση και ή πολύωρη εργασία δεν είναι πράγματα άγνωστα σε μία σύγχρονη πριγκίπισσα. Άν και ό λαός συνήθισε να ζωγραφίζει στα παραμύθια του βασιλιάδες και πριγκίπες ντυμένους στ' άραχνούφαντα πέπλα, βασίλισσες και πριγκίπισσες να κάνουν άνεμελες δόλτες πάνω σε χρυσοστόλιστα άμάξια που τα σέρνουν κατάλευκα, περήφανα άλογα με διαμαντοστόλιστα χάμoupa, στην πραγματικότητα ή κατάσταση είναι πολύ διαφορετική. Η χλιδή και οι διασκεδάσεις, για τις όποιες μιλούν πολλές ιστορίες, έχουν παραχωρήσει τη θέση τους σε καθήκοντα άτέλειωτα και κοπιαστικές υποχρεώσεις που έπωμίζεται μία βασιλική οικογένεια, που βρίσκεται κοντά στο λαό της.

Οι έπιμoxθες σπουδές της στην Ελλάδα και Έλβετία

Έτσι και ή πριγκίπισσα Σοφία —όπως και τα άλλα πριγκίποπουλα της Έλληνικής Βασιλικής Οικογένειας, ό διάδοχος Κωνσταντίνος και ή πριγκίπισσα Ειρήνη— μπήκε από μικρή στα δάσανα. Έντακτη μελέτη, τα πρώτα χρόνια, στην Ελλάδα, έπιμoxθη σπουδή άργότερα στο έξωτερικό.

Ήτανε μόλις 12 χρονών ή μικρούλα πριγκίπισσα όταν έφυγε για την Έλβετία για να συνεχίσει τις σπουδές της, και όλοι θυμάστε τις φωτογραφίες του χωρισμού ή της έπανόδου που δημοσίευαν φθινόπωρο και καλοκαίρι οι έφημερίδες: Η Βασίλισσα αγκάλιαζε σφιχτά τη θυγατέρα της, ό Βασιλιάς φιλούσε στοργικά την κόρη του, τ' άλλα δυο πριγκίποπουλα ύψωναν το χέρι ν' άποχαιρετήσουν την αδελφή. Περνούσαν οι μήνες και οι φωτογραφίες μιλούσαν αυτή τη φορά για τη χαρά της έπανόδου: Ό πατέρας, ή μητέρα, τ' αδελφισα, μία οικογένεια, ακριβώς όπως τόσες άλλες οικογένειες, δεχόταν με χαρά τη μικρή, ξενητεμένη πριγκίπισσα, που γύριζε, κάθε χρόνο και πιό ώριμη.

Σήμερα, ή πριγκίπισσα Σοφία, ενηλικιωμένη, σύμφωνα με τον Άστικό Κώδικα, έχει συμπληρώσει τον κύκλο των σπουδών της στο έξωτερικό και έχει άρxisει να έπωμίζεται τις βαρείες, πολλές φορές, εϋθύνες, που της επιβάλλει ή ύψηλή της θέση. Στα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή παρουσία της είναι κιόλας πολύ αισθητή, και το Σώμα Έλληνίδων Όδηγών της πρόσφερε με χαρά τη θέση της Άρχηγού του.

Έκτος όμως από τις έπίσημες άσxoλίες της, ή νεαρή πριγκίπισσα έχει και την ιδιωτική της ζωή, τις προσωπικές της προτιμήσεις.

Άνώτατοι κρατικοί λειτουργοί και δημοσιογράφοι, που δρέθηκαν κατά καιρούς κοντά στη Βασιλική Οικογένεια, στο διάστημα μιας από τις άμέτρητες περιόδους που κάθε λίγο έπιχειρεί —πότε για να άντιληφθή από κοντά τις ζημιές και τις άνάγκες του πληθυσμού, ύστερα από έναν άνελέητο σεισμό, και άλλοτε για να χαρή μαζί με τους πανηγυριώτες κάποιας πολιτείας— ήλθαν σε έπαφή με την νεαρή πριγκίποπουλα, μίλησαν μαζί της, άντάλλαξαν γνώμες.

Άγαπά το θέατρο, το σκάκι, τα βιβλία, καθώς και τα ταξίδια

Λένε, λοιπόν, όσοι γνώρισαν την πριγκίπισσα Σοφία, ότι αγαπάει έξαιρετικά το θέατρο και το παρακολουθεί, όποτε μπορεί, με ιδιαίτερο ένδιαφέρον. Η άνάγνωση καλών βιβλίων έξ έλλου είναι γι' αυτήν μία πραγματική άπόλαυση και ξέρει να έκτιμήση ένα καλοειπωμένο, έξυπνο άνέκδοτο.

Και κάτι πού... πρέπει να μείνη μεταξύ μας: Της είναι δύσκολο ν' άρνηθή το διάβασμα ενός καλού άστυνομικού μυθιστορήματος.

Τέλος πρέπει να πούμε ότι της άρέσει και τα καταφέρνει πολύ καλά στο σκάκι και να προσθέσουμε ότι της άρέσουν τα ταξίδια, μόνο που θα της άρεσαν περισσότερο αν ήταν άπηλλαγμένα ά-

πο την έπιστημότητα που είναι πολλές φορές το κύριο χαρακτηριστικό τους.

Σήμερα άνάμεσα στις προτιμήσεις της νεαρής πριγκίπισσας βρίσκονται και οι σπουδές της στη Σχολή Βρεφοκόμων του ιδρύματος «Μητέρα». Και οι σπουδές αυτές κάθε άλλο παρά εύκολες είναι, τόσο στην θεωρητική όσο και στην πρακτική τους άποψη. Οι μαθήτριες της Σχολής Βρεφοκόμων, στην όποια δόθηκε το όνομα «Πριγκίπισσα Σοφία», διδάσκονται Άνατομία και Φυσιολογία, Άνάπτυξη του παιδιού (διανοητική και σωματική), Γενική Ψυχολογία του παιδιού, Στοιχειώδη Μαιευτική, Παθολογία του δρέφους και Νοσηλεία, Κοινωνική Πρόνοια, Άγωγή του πολίτου και όλα τα οικιακά.

Με την εύκαιρία αυτή πρέπει ν' άναφέρουμε και το διδακτικό προσωπικό της Σχολής. Έτσι, τα Ιατρικά και παραϊατρικά θέματα διδάσκονται από τον παιδίατρο ύφηγητή κ. Δοξιάδη, που είναι και ό διευθύνων σύμβουλος του ιδρύματος και την έπιμελήτριά του Κα Καραγγέλη. Έξ άλλου, ή δις Άλεξανδράκη διδάσκει τα σχετικά με την κοινωνική άγωγή θέματα, ενώ ή δις Χαρθάτη διδάσκει ψυχολογία. Πρακτική βρεφοκομία διδάσκει ή διευθύνουσα αδελφή του ιδρύματος δις Νουσμπάουμ, και τα σχετικά με την μαιευτική ό Ιατρός κ.

Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ διδάσκεται με ιδιαίτερη προσοχή στο ίδouμα, γιατί είναι ένα από τα σπουδαιότερα κεφάλαια της βρεφοκομίας.

Καί, καμμιά φορά, πριγκιπικά χάδια ...

Κουτήφαρης. Τέλος, διδακτικό προσωπικό της Χ.Ε.Ν. έχει αναλάβει τη διδασκαλία των οικιακών.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει 8-9 ώρες ήμερησίως και απ' αυτές δυο ώρες διατίθενται για τα θεωρητικά μαθήματα, ενώ οι υπόλοιπες αφιερώνονται στην πρακτική εκπαίδευση και έξάσκηση.

Δυο φορές την έβδομάδα πρωινή θάρδια στις 6.30' ...

Η πριγκίπισσα Σοφία παρακολουθεί όλα σχεδόν τα μαθήματα και δυο φορές την έβδομάδα φθάνει στο Κέντρο Βρεφών στις 6.30 το πρωί γιατί έχει πρωινή θάρδια. Έτσι, είναι ακόμη νύχτα όταν ξυπνάει στα Άνάκτορα του Τατοίου για να έτοιμασθή και να είναι πάντα στην ώρα της στη Σχολή.

Άπό την ώρα που θα φθάση το πρωί ως το άπόγευμα που θα φύγη, ή πριγκίπισσα Σοφία, κινείται με μεγάλη άνεση και έκδηλη χαρά άνάμεσα στον υπόλοιπο κοριτσόκοσμο, συζητεί με τις συμμαθήτρίες της για τα μαθήματα της ήμέρας και άνταλλάσσει μαζί τους πληροφορίες για τα δρέφη που ή κάθε μία τους έχει αναλάβει.

Στη διάρκεια της μεσημβρινής διακοπής, ή πριγκίπισσα γευματίζει μαζί με τις συμμαθήτρίες της στη μεγάλη τραπέζια του ιδρύματος κι όσο για το φαγητό μένει κατενθουσιασμένη.

Άλλα ή μεγάλη χαρά της πριγκίπισσας είναι: να βρίσκεται άνάμεσα στα μωρά και, μ' όλη τη στοργή και το ένδιαφέρον που εκδηλώνει γι' αυτά τα άτυχα πλάσματα, να τα περιποιήται.

Στο σημείο αυτό πρέπει ν' άνοίξουμε μία παρένθεση και μιλώντας λίγο για το ίδρυμα, όπου εκπαιδεύεται ή πριγκίπισσα, να δικαιολογήσουμε τον χαρακτηρισμό «άτυχς» που δώσαμε στους νεογέννητους τροφίμους του Κέντρου Βρεφών «Μητέρα».

Κύριος σκοπός του ιδρύματος είναι ή προστασία των έξωγáμων και άπροστάτεuτων παιδιών. Με άγνωστο πολλές φορές πατέρα, τα άνεύθυνα αυτά δρέφη, βρίσκουν στο ίδρυμα όλη την θalπωρή και την περιποίηση που είναι άπαραίτητη σε κάθε νέο οδοιπόρο της ζωής, ως την ώρα που θα βρεθούν κατάλληλες οικογένειες για να τα υιοθετήσουν. Όλα τους —και είναι 80 αυτή την έποχή— έχουν ήλικία μικρότερη του έτους και οι μικρές τους πορυσίες γεμίζουν μερικούς θαλάμους του έξαιρετικού, του καθ' όλα τέλειου κτιριακού συγκροτήματος του Κέντρου Βρεφών.

ΑΦΟΥ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ έμαθε να έτοιμάζει το κατάλληλο για τη βρεφική ήλικία φαγητό, πρέπει τώρα να μάθη και να ταΐζει ένα μωρό.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ, μαζί με τις συμβατήριές της, οι όποιες προέρχονται απ' όλα τα μέρη της 'Ελλάδος και απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Τώρα περιποιείται, σάν αληθινή μάνα, τρία μωρά έως ότου υιοδετηθούν

Η φροντίδα γι' αυτά τα βρέφη βρίσκεται στο ανάτατο σημείο απόδοσης. Έκτος απ' τις φροντίδες του προσωπικού και των μαθητριών, βρίσκονται πάντα έτοιμες να βοηθήσουν την προσπάθεια που καταβάλλεται ή πρόεδρος του ιδρύματος Κα Βενιζέλου, ή αντιπρόεδρος κ. Πηνιανόρου, κ. δ. Ακόμα επίσημα καθήκοντα των προβλημάτων που δημιουργούνται οι διευθυντές σύμβουλοι κ. Δοξιάδης, ή Γεν. Γραμματέας του διοικητικού συμβουλίου, δις 'Αλεξανδράκη, που έχει και την φροντίδα των υιοθεσιών, οι Ιατροί Κα Καραγγέλη και δις Παπαγιαννοπούλου, κλπ.

Μέσα σ' αυτό το θερμό από ένδιαφέρον περιβάλλον ζή, κινείται και διδάσκεται και η νεαρή πριγκίπισσα, βρίσκοντας την ευκαιρία να εκπαιδώνη καθημερινά και το δικό της άμεριστο ενδιαφέρον για τη ζωή και την τύχη των βρεφών.

Τώρα έχει την ευθύνη για την περιποίηση τριών βρεφών υπό την καθοδήγηση μιάς διπλωματούχου βρεφοκόμου και θα εξασκηθεί να περιποιείται μέχρι την ημέρα που θα υιοθετηθούν. Τις ώρες που κάνει την πρακτική της εξάσκηση ή την ώρα που είναι της υπηρεσίας θα τα πλύνη, θα τα τσιπ, θα τα ντύση και,

αν χρειαστή, θα σταθή δίπλα στο προσκέφαλό τους σάν άρρωστίτσον. 'Ημέρα και νύχτα —σέ λίγο καιρό θ' άρχιση και νυκτερινή υπηρεσία— βρίσκονται στο πλάι των βρεφών που έχει αναλάβει να περιποιηται. Νιώθει τις επιθυμίες τους, τα νουουρίζει, τα κάνει να μνη κλαίνε... Τά τρία μωρά πάλι, συνηθισμένα στην παρουσία της, την αναζητούν όταν λείπη, ήσυχαζούν όταν βρίσκεται κοντά τους...

Έτσι, μ' έντατική μελέτη και άπασχόληση, η νεαρή Έλληνίδα πριγκίπισσα αποθησαυρίζει γνώσεις και πείρα που κάποτε θα της χρησιμεύσουν.

Σήμερα προσφέρει την κοριτσιόστικη στοργή της στα βρέφη που στερήθηκαν την μητρική παρουσία, όταν την είχαν απόλυτη ανάγκη. Αύριο, κάποια μέρα, μητέρα πιά κι αυτή, ίσως τραγουδήση σιγανά δίπλα στην κούνια του παιδιού της τα τραγούδια που μαθαίνει σήμερα. Την ίδια αυτή μελωδία που τραγουδάνε, γεμίες και γεμίες τώρα, οι Έλληνίδες μητέρες στα παιδιά τους:

Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα πουλιά σου, στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου... ■ ■ ■

ΕΧΑΣΕ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΑΛΛΑ ΕΓΙΝΕ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ

Το παράξενο δράμα του Έντ Ρόμπινσον

Το κοινό που είχε μαζεuth το δράμα της 25ης Φεβρουαρίου για να δει τον διάσημο ήθοποιό Έντουαρντ Ρόμπινσον στο καινούργιο θεατρικό έργο του Μπροντγουάϊ «Μέσα στη νύχτα», τον χειροκρότησε πολύ θερμά όταν εμφανίστηκε στη σκηνή —κι ο Ρόμπινσον ήξερε πολύ καλά την αιτία αυτών των εκδηλώσεων συμπάθειας: Πριν από λίγες μέρες είχε πουλήσει το σημαντικότερο μέρος της περιφημής συλλογής του ζωγραφικών πινάκων —μιάς από τις πολυτιμότερες του κόσμου.

Στη φωνή του ήθοποιού, ο κόσμος διαίσθανόταν κατά τη διάρκεια της παραστάσεως, την άπειρη λύπη του επειδή χρειάστηκε να χωρίσει «τους πιο αγαπημένους του φίλους», δηλαδή μερικούς απ' τους διασημότερους πίνακες του Σεζάν, του Γκαγκέν, του Ρενουάρ, του Ντεγκά, του Μοντρίαν, του Βαν Γκόγκ, του Τουλους-Λατρέκ και τώσων άλλων. Ασφαλώς θα ήταν φοβερή δοκιμασία γι' αυτόν η πώληση μιάς συλλογής, που χρειάστηκε εικοσιπέντε χρόνια να τη σχηματίσει, διαθέτοντας σχεδόν όλα τα κέρδη του για την αγορά πινάκων.

Η συλλογή του Ρόμπινσον, που αποτελείται από 71 πίνακες και δύο θρησκόπια αγάλματα, διαλύθηκε εξ αιτίας της οικονομικής του ζωής, ο οποίος πηρε διαζύγιο. Σύμφωνα με το νόμο της Καλιφόρνιας, η ιδιοκτησία της συλλογής μοιράστηκε ανάμεσα σ' αυτόν και στη γυναίκα του, την Γκλάντις Λούντ. Το δικαστήριο, για να δώσει το διαζύγιο, διέταξε να πωληθούν οι πίνακες και να μοιραστούν τα προϊόν της εκποίησης τους ανάμεσα στους δύο τέως συζύγους. Το πασόν που συγκεντρώθηκε απ' την τελική δημοπρασία, που έγινε στις 25 Φεβρουαρίου, δεν έγινε γνωστό, μα υπολογίζεται σε 3—4 εκατ. δολάρια —δηλαδή ήταν ένα απ' τα μεγαλύτερα που αναφέρονται στις ιστορίες δημοπρασιών της γενιάς μας.

Ο Ρόμπινσον είχε τη διασκευαστική ευχέρεια να καταβάλει στη σύζυγό του την μισή αξία της συλλογής και να γίνει έτσι ιδιοκτήτης της, αλλά δεν είχε τα αναγκαία κεφάλαια, γιατί, όπως έλεγε στους δημοσιογράφους, είχε επενδύσει όλα την περιουσία του στους πίνακες. Απ' τους 71 πίνακες που πουλήθηκαν, ο Ρόμπινσον κατέφερε να περισώσει μόνο τους 13 κ' ένα μπρούντζινο του Ντεγκά, αγοράζοντάς τα απ' το μερίδιο της γυναίκας του στην αγορά της τιμής τους. Οι άλλοι αγοραστές απ' τον έμπορο ειδών τέχνης της Νέας Υόρκης Μ. Νέντλερ, ασφαλώς για να μεταπωληθούν από ιδιώτες συλλέκτες (μεταξύ των οποίων αναφέρεται και ο Έλλην μεγαλοεφοπλιστής Νιάρχος) ή σε μουσεία, που είχαν κάνει κιόλας μεγάλες προσφορές.

Ο Νέντλερ δήλωσε πως η δημοπρασία των πινάκων του Ρόμπινσον ήταν η μεγαλύτερη απ' το 1931, οπότε η επίχειρήση του αγόρασε 29 πίνακες μεγάλων κλασικών ζωγράφων και 19 έργα τέχνης του 19ου αιώνα της συλλογής του 'Ερμιτάζ του Λένινγκραντ, έναντι 7.000.000 δολαρίων.

Αφού έβαλε την υπογραφή του στα έγγραφα που τούδωσαν οι δικηγόροι, ο Ρόμπινσον έλεγε, αναστενάζοντας: «Αυτό σημαίνει για μένα την έναρξη μιάς καινούργιας περιόδου. 'Ελπίζω να μπορέσω να μαζέψω, με τον καιρό, μιά συλλογή αντίστα της προηγούμενης. 'Αλλωστε, εξαιτίας του να θεωρώ τον εαυτό μου ιδιοκτήτη των πινάκων που πουλήσα, γιατί κανείς δεν θα μπορέσει να μ' αποδίστη να τους αγαπά όπως πρώτα».

Στην πραγματικότητα, ο Ρόμπινσον δεν μπορεί να ζήσει χωρίς να περιβάλλεται από άριστουργήματα της τέχνης. Στο σπίτι του της Πέμπτης Λεωφόρου, στο Μανχάτταν, έχει τώρα μιά συλλογή που δανείστηκε από έναν έμπορο τέχνης της Νέας Υόρκης.

Κατά τη γνώμη του Ούλλιαμ Ντάβιντσον, αντιπροέδρου του σίκου Νέντλερ, η μόνη ιδιαιτεριότητα του κόσμου που μπορεί να συγκριθεί με του Ρόμπινσον είν' εκείνη που ανήκει στον εκατομμυριούχο Στέφεν Κλάρκ, της Νέας Υόρκης. Ο Ντάβιντσον υποστηρίζει ότι τουλάχιστον 12 πίνακες της συλλογής του Ρόμπινσον μπορούν να συναγωνισθούν σε καλλιτεχνική και έμπορική αξία τους καλύτερους πίνακες οποιασδήποτε άλλης συλλογής. 'Αρκεί να λησθ ότι απ' τους 58 που πουλήθηκαν, οι 17 έχουν συνολική αξία 2 εκατομμυρίων δολαρίων, και 5 άλλοι έχουν έμπορική αξία πάνω από 200 χιλιάδες δολάρια.

Το παράξενο είναι πως μερικούς απ' τους σημαντικότερους πίνακες τους απέκτησε ο Ρόμπινσον σε μιά περίοδο που το μέλλον του ως ήθοποιού ειδικευμένου σε ρόλους γκάγκστερ φαινόταν άβηδαιο, δηλαδή στα 1936, τότε που το συμβόλαιό του με την «Θούερνερ» πλησίαζε να λήξει.

«Αναγκάστηκα —έλεγε κάποτε ο ίδιος— ν' αγοράζω τους πίνακες επί πιστώσει, δίνοντας δσα χρήματα μπορούσα κι αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να τους εξοφλήσω όταν θα μπορούσα. Η τύχη με βοήθησε. Η επιτυχία στην καριέρα μου μούδωσε τα μέσα να πληρώσω τις υπόλοιπες δόσεις πριν λήξει η προθεσμία».

Μερικούς πίνακες, ο Ρόμπινσον τους αγόρασε σε σχετικά χαμηλή τιμή. 'Ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγονται «Το μαύρο ρολόι» του Σεζάν, που ο ήθοποιός το δάνεισε επανειλημμένα σε διάφορες πινακοθήκες για τις εκθέσεις τους, τα «Λουλούδια της Ταϊτής» του Γκαγκέν και η «Κοπέλα με το φερωτό καπέλλο» του Ρενουάρ. Ο Έντουαρντ Ρόμπινσον δεν συμπαθεί την κυβιστική και άφηρημένη σχολή. Η συλλογή του περιέχει έναν πίνακα του Πικασσό, αλλά αυτός ανήκει στην πρώτη περίοδο —έχει ζωγραφισθ στα 1901.

Στην ομάδα των πινάκων που αγόρασε ο Νέντλερ συμπεριλαμβάνονται και «Ο γέρο-κλόουν» του Ρουσσό, ο «Μπαρμπα-Τανγκν» του Βαν Γκόγκ (που ο ήθοποιός τον αγόρασε 30.000 δολάρια, να πουλήθηκε τώρα προς 250.000), η «Μπαλαρίνα Ζάν 'Αβρίλ» του Τουλους-Λατρέκ, ένας πίνακας του Μοντρίαν, και πολλοί πίνακες 'Αμερικανών ζωγράφων (Χάππερ, Πίπτιν, Πρέντεργκαστ, κλπ.). 'Ανάμεσα σ' αυτούς, ο πολυτιμότερος είναι «Οι γιοι της Έπαναστάσεως» του Γκράντ Γούντ.

Ένας απ' τους πίνακες που ο Ρόμπινσον έδειχνε με ιδιαίτερη ύπερφανεία στους επισκέπτες του μνησκό μεγάρου του στην Καλιφόρνια, ήταν ή «'Ιταλίδας» του Κορό, που πουλήθηκε, όπως κι ο πίνακας του Βαν Γκόγκ, προς 250.000 δολάρια.

Είναι περίεργο, αλήθεια, πως ένας άνθρωπος σαν τον Ρόμπινσον, ειδικευμένος στους «εσκωθιστά» ρόλους, είχε τόσο έντονη ευαισθησία στα καλλιτεχνικά ζητήματα. Μπορούσε σ' ένα Ντεγκά ή ένα Ρενουάρ, το πρόσωπό του γινόταν άγαλλο και γεμάτο κωλοσύνη. Ένας φίλος του έλεγε κάποτε πως εάν ο Έντυ δεν ήταν σε θέση ν' αγοράσει αυτά τα άριστουργήματα, θα τα είχε κλέψει ή θα είχε κλέψει για να τ' αποκτήσει, γιατί το πάθος του για την τέχνη ήταν άσυγκριτο, σωστή μανία».

Μ' αυτή την υπερβολική, αλλά χαρακτηριστική φράση, ο φίλος του ήθελε, φυσικά, να τον κάνει ένα μεγάλο κοπιλήμεντο.

P 875

ΚΑΤΕΡΡΙΦΘΗ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Ένας νεαρός Βέλγος χημικός, μόλις τριάντα ετών, ο Πώλ Γιάνσεν, δοκίμασε στον εαυτό του ένα αναλγητικό —την φενυλπροπυλαμίνη (P875), που είναι είκοσι φορές ισχυρότερο από την μορφίνη! Με το «P875» τα ποντίκια καίγονται χωρίς πόνο, οι γυναίκες γεννούν χωρίς ένα στεναγμό, οι άνυπόφορες κρίσεις της νεφρίτιδος περνούν σε λίγα λεπτά! Για την τεράστια νίκη του επάνω στην οδύνη ο νεαρώτατος επιστήμων προτείνεται για το Βραβείο Νόμπελ της Ιατρικής, ενώ στο Βέλγιο ετοιμάζεται να κτισθ μιά («Αναισθησιούπολις»)...

Η είδηση έσπασε στο πιο «αθόρυβο» σημείο του κόσμου. Γι' αυτό ίσως δεν μαθεύτηκε τόσο γρήγορα. Ήταν στις 20 Φεβρουαρίου, στην τακτική συνεδρίαση της Γαλλικής 'Εταιρίας Θεραπευτικής. Όπως κάθε μήνα, καμμία πενήντα γιατροί, μάλλον νέοι, ήταν καθισμένοι στην μικρή αίθουσα Παστέρ, στην παλιά 'Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου των Παρισιών. Απ' όλες τις αίθουσες της 'Ιατρικής Σχολής, ή αίθουσα Παστέρ είναι ή πιο παραμελημένη. 'Αλλά σ' αυτά τα μέρη δεν πηγαίνει κανείς για να δει άνοσεις. Κι απ' την άρχη της συνεδριάσεως, ένα άσυνήθιστο ενδιαφέρον καρφώνει στις θέσεις τους τους πενήντα άκροατές. —Το συμπέρασμα είναι, διαβεβαίωσε ο όμιλητής, πως τα αποτελέσματα που έπετεύχθησαν ως σήμερα με την φενυλπροπυλαμίνη «P 875» του νεαρού Βέλγου συναδέλφου μας, του δρος Πώλ Γιάνσεν, είναι τα καταπληκτικότερα που έχουν ποτέ επιτευχθ με οποιοδήποτε αναλγητικό.

Μ' αυτά τα λόγια οι άκροαται πληροφορήθηκαν κάτι πραγματικά καταπληκτικό: Πως ο άνθρωπος είχε λύσει ένα απ' τα μεγαλύτερα προβλήματα του: Τό ζήτημα του σωματικού πόνου. Στο εξής, δηλαδή, δεν θα έχουμε πιά ούτε νευραλγίες, ούτε πονόδοντους, ούτε δδυνήρους κωλικούς. Δεν θα υποφέρουμε απ' τους φρικτούς πόνους των έγκαιμάτων, κ' οι γυναίκες δεν θα δασανίζονται στον τοκετό.

Ποιός άνθρωπος, ποιά περιπέτεια κρυβόταν πίσω απ' τον μυστηριώδη αριθμό «P 875»; Η περιπέτεια συνέβη πριν από λίγους μήνες, κι ο άνθρωπος, που γίνεται κιόλας λόγος να τιμηθ με το Βραβείο Νόμπελ για τον σημαντικό ρόλο του στην καταπολέμηση του πόνου, είναι μόλις τριάντα ετών...

Όπου ο πατέρας του είχε εγκαταστήσει, πολύ πριν γεννηθ ή Πώλ, ένα εργοστάσιο φαρμακευτικών προϊόντων. 'Εκεί, στο τρίτο πάτωμα, ήταν το εργαστήριο που είχε οργανώσει ο ίδιος, ο γιός, μαζί με την ομάδα των νεαρών έρευνήτων που τον βοήθησαν να νικήση τον πόνο.

Πριν από πέντε ακριβώς χρόνια, ένα δράδυ, ο Πώλ Γιάνσεν γύριζε απ' τη στρατιωτική του υπηρεσία. Δεν είχε πάρει πολλά χαλόνια στο στρατό, αλλά είχε πολύ σκεφτή. Είχε σκεφτή την 'Αμερική, όπου πριν από δυό χρόνια είχε επισκεφθ μερικά θαυμάσια εργαστήρια, και την μικρή οικογενειακή επιχείρηση, που λεγόταν «Ευφάρμακ» και κατασκεύαζε χάπια με δισκίονες. Ο Πώλ ήθελε να πετύχη μιά επανάσταση στην Ιατρική. Και για να δώσει διέξοδο στη νεανική του όρμη, ο πατέρας του, ο γερο-φαρμακοποιός, του είχε εγκαταστήσει ένα εργαστήριο στο τρίτο πάτωμα.

Ο Πώλ επίπλωσε άμέσως την «σοφίτα» του με μικροσκόπια, ανατομικά τραπέζια, χημικές ουσίες κι όλων των ειδών τα σύγχρονα όργανα κ' εργαλεία. 'Επειτα, άρχισε να «πολιολή» τον πατέρα του, ώσπου εκείνος δέχτηκε να του διαθέσει μιά ολόκληρη ομάδα από έρευνήτες, που για τη συντήρησή και τη μισθοδοσία τους άφιερώθηκαν σχεδόν όλα τα κέρδη της επιχειρήσεως Γιάνσεν. Ο Πώλ διάλεξε πολύ νέους ανεργάτες —μερικοί μάλιστα δεν είχαν καν δίπλωμα. 'Ηθελε να τους «σχηματίσει» ο ίδιος, να τους διαπλάση για να εφαρμόσουν μιά πολύ συγκεκριμένη ιδέα που είχε. Την ανακάλυψη ενός αναλγητικού ισχυρότερου απ' όλα τα μέχρι σήμερα γνωστά.

Η πρακτική έρευνα, στον τομέα αυτόν, είναι αλληλένδετη με τη θεωρητική εργασία. Η μιά μετά την άλλη, χιλιάδες χημικές ουσίες συντίθενται μεταξύ τους, και ή δουλειά αυτή, σκληρή, μεθοδική και μονότονη, δεν έχει τίποτα που να θυμίζει περιπέτεια...

Ακόμα κι όταν οι νεαροί γιατροί άφηναν το εργαστήριο κ' έγραφαν στο μαυροπίνακα, διαπιστώναν πως το κυριότερο προσόν τους έπρεπε να είναι ή υπομονή. 'Επρεπε να «εσκιμυζείται» ένας αφάνταστος όγκος αποτελεσμάτων, και να βρίσκεται κάθε τόσο ένας προανατολισμός, ώστε να ξέρουν οι επιστήμονες προς ποιά κατεύθυνση έπρεπε να βαδίσουν. 'Επειτα από πολλές έρευνες, κατέληξαν στο συμπέρασμα πως ήταν προτιμότερο να στραφούν προς την ομάδα των φενυλπροπυλαμινών, που είναι άρκετά γνωστή στη φαρμακοποιία.

‘Ο σωματικός πόνος, που έμοιαζε αναπόσπαστος από την ανθρώπινη φύση, τείνει να εξαφανισθῇ...

‘Η ομάδα αυτή δεν είχε ποτέ επισύρει ιδιαίτερα την προσοχή, γιατί η κατευναστική δύναμη αυτών των ούσιων είναι πολύ κατώτερη απ’ των συνηθισμένων αναλγητικών, και συγκεκριμένα της μορφίνης. Άλλα ο «περιστερεύνας» του Турνου είχε λόγους να πιστεύει ότι αυτός ήταν ο σωστός δρόμος. Ψηλαφώντας και ψάχνοντας, έφτασε στον άγνωστο τύπο: C25 H32 N2O2. Στο βάθος ενός μπουκαλιού, ο τύπος αυτός δεν αντιπροσώπευε παρά μία απλή άσπρη σκόνη...

Κ’ ήρθε η στιγμή της δοκιμιάς. Σε μία αποθήκη του εργοστασίου, οι έρευνήτες είχαν βάλει κλουδιά όπου άνετρεφαν εκατοντάδες ποντίκια, κουνέλια κι άλλα πειραματόζωα. Στο εργαστήριο του τρίτου πατώματος, οι νεαροί έπιστή-

μονες είχαν εγκαταστήσει ένα κλουδί, που είχε για πάτωμα μία μεταλλική πλάκα, κάτω απ’ την οποία υπήρχαν ηλεκτρικά σύρματα. Ένας ποντικός, που τούχαν κάνει μία ένεση της νέας ουσίας, αφέθηκε στην πλάκα, και ο διακόπτης του ρεύματος άνοιξε. Ός χτές, το ζώο άρχιζε να γλείφει τα δάχτυλά του, διαρκώς πιο γρήγορα όσο το ρεύμα γινόταν πιο δυνατό. Αυτό ήταν το σημάδι ότι καίγεται...

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΝΙΚΗ

Αυτή τη φορά, όμως, το ποντίκι φαίνεται ανάσθιο. ‘Ο Πώλ, ο ήπιος Πώλ με τα ξανθά μαλλιά και τη γλυκιά φυσιογνωμία, γυρίζει το διακόπτη των βασανιστηρίων, μα το ζώακι δεν φαί-

νεται να το παίρνει είδηση. Σε λίγο, μία μυρωδιά κρέατος που ψήνεται γεμίζει το εργαστήριο. Είναι η νίκη!

Έπρεπε τώρα να δοθεί στο φάρμακο ένα εμπορικό όνομα. Στα ράφια του εργαστηρίου ήταν το 875ο προϊόν της σειράς Ρ. Όνομάστηκε λοιπόν «Ρ875».

Άλλα η νίκη δεν ήταν ακόμα πλήρης. Το αναλγητικό έπρεπε να δοκιμασθεί και σ’ ένα ανθρώπινο σώμα. Ποιός θαχε όρεξη, στο Турνου, να διαθέσει τον εαυτό του για τις «έκκεντρικότητες» του νεαρού Γιάνσεν; ‘Ο Πώλ είχε πάρει κιόλας την απόφασή του. Θα χρησίμευε ο ίδιος για πειραματόζωο. Πρώτα όμως υποβλήθηκαν επιτυχώς στη δοκιμασία 2.000 ποντίκια, 200 γάτες και 50 σκύλοι... Ένα βράδυ, μετά την αναχώρηση των συνεργατών του, ο Πώλ έχωσε στο μπράτσο του μία σύριγγα με 10 χιλιοστόγραμμα του «Ρ875». Καμμία αντίδραση. Την άλλη μέρα, έκανε μία ένεση με διπλή δόση. Τίποτα! Τριπλή, τετραπλή. Στα 50 χιλιοστόγραμμα —δηλαδή, μία ποσότητα αρκετή για να κατευνάσει τον πιο έντονο πόνο— αισθάνθηκε μόνο μία ελαφρή ζάλη, που πέρασε μόλις ξάπλωσε.

—Είχα την εντύπωση πως είχα πιή ένα ποτήρι σαμπάνιας, είπε αργότερα.

ΧΑΘΗΚΕ ΚΑΘΕ ΠΟΝΟΣ

Το επόμενο «ανθρώπινο πειραματόζωο» ήταν ο γιατρός Ζοζέφ Κλερίνξ, γαμπρός του Πώλ.

‘Ο Κλερίνξ έπαθε, μία μέρα, μία κρίση νεφρίτιδος, κ’ εξάντλησε όλα τ’ αναλγητικά του φαρμακείου, χωρίς να μπορέσει να ήσυχάσει. Το βράδυ, ο Πώλ πήγε και τον είδε, και του άφησε μία αμπούλα «Ρ875» στο κομοδίνο του. Στις 3 το πρωί, ένα τηλεφώνημα ζήτησε τον νεαρό σοφό. Ήταν ο Κλερίνξ. Προσπαθούσε να συγκρατήσει τη συγκίνησή του:

—Δώδεκα λεπτά μετά την ένεση χάθηκε κάθε πόνος. Σ’ ευχαριστώ!

Ήταν τώρα η στιγμή να ξαφνιασθεί ολόκληρη η οικογένεια Γιάνσεν, κι ολόκληρο το Турνού, με τις 32.000 ψυχές του. ‘Η Γκουτλίβ, μεγαλύτερη αδελφή του Πώλ, μητέρα δυο παιδιών, περίμενε και τρίτη γέννα.

—Άς κάνουμε ένα παζάρι, της πρότεινε ο Πώλ. Έσύ θα πάρεις «Ρ875», κ’ εγώ θα γίνω ο νονός!

Το παιδί βαφτίστηκε Πώλ, κ’ η μητέρα δεν πόνεσε καθόλου. Είχε πάρει σε 5 μέρες 20 αμπούλες των 20 χιλιοστόγραμμων. Με ανάλογη ποσότητα μορφίνης θα μπορούσαν ν’ αποδεκατισθούν πολλές μητέρες...

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Μία βδομάδα αργότερα, η δεύτερη αδελφή του, η Ζοζέ, γέννησε χωρίς πόνο με το «Ρ875». ‘Ο άντρας της, που ήταν γυναικαλός, της έδωσε 60 χιλιοστόγραμμα μέσα σε λίγες ώρες.

Έτσι, σιγά-σιγά, ο Πώλ άρχισε να γίνεται εύρύτερα γνωστός. Έστειλε το φάρμακό του στη Γαλλία, στην ‘Αμερική. Το «Ρ875» άρχισε να δοκιμάζεται σε εκατοντάδες νοσοκομεία διαφόρων χωρών. Αυτή τη φορά, ήταν πραγματικά η νίκη.

‘Ο πανάρχαιος αγώνας του ανθρώπου έναντι του πόνου, που άρχισε στα σκοτεινά σπήλαια, με τα σπάνια δότανα, θερματίστηκε σ’ ένα φωτεινό φλαμανδικό εργαστήριο. Έδώ και 110 χρόνια οι άνθρωποι ήταν βέβαιοι πως θα νικούσαν μία μέρα τον πόνο ολωστικά.

Στα 1846, στη Βοστώνη, ο Χένρυ Μόρτον, ένας νεαρός οδοντογιάτρος, που έμοιαζε του Γιάνσεν σαν αδελφός, ανακάλυψε το πρώτο αναλγητικό —τον αιθέρα.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

Τώρα, ο ιατρικός κόσμος σκέπτεται ότι το προσεχές Νόμπελ της ‘Ιατρικής θα πρέπει να α-

ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝΑΨΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΑΝΣΕΝ, ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ (Φωτ. Lutetia)

πονηθεί στον Γιάνσεν. ‘Ο Πώλ είναι άνυπαντρος, και δεν σκέπτεται προς το παρόν ν’ αποκτήσει οικογένεια:

—Είμαι παντρεμένος με τα φάρμακά μου, λέει. Άλλωστε, δεν έχω τίποτα που να μου ανήκει. Τ’ αυτοκίνητό μου είναι του πατέρα μου, κ’ η μητέρα μου μου διαλέγει τις γραβάτες που φορώ.

ΚΑΜΜΙΑ ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Στο νοσοκομείο «Σαιντ-Αντουάν» των Παρισίων έγιναν πειράματα με το «Ρ875» σε 200 αρρώστους. Ός τώρα δεν παρατηρήθηκε καμμία δυσμενής συνέπεια, καμμία βλάβη στον οργανισμό εξ αιτίας του φαρμάκου. Το «Ρ875» δεν έχει τοξικότητα, και δεν προκαλεί έθισμο, ούτε γίνεται ανάγκη όπως τα ναρκωτικά. Κ’ η αποτελεσματικότητά του, που είναι γενική για όλες τις μορφές του πόνου, ισοδυναμεί με 20 δόσεις μορφίνης. Το «Ρ875» είναι το απόλυτο όπλο έναντι του πόνου.

‘Ο σωματικός πόνος, που ως τώρα φαινόταν αναπόσπαστος με την ανθρώπινη φύση, τείνει να εξαφανισθεί τελείως απ’ την επιφάνεια της γης.

Μόλις τελειώσει η περίοδος της δοκιμής, το φάρμακο θα δοθεί στο έμποριο, αλλά για να το πάρει κανείς θα χρειάζεται ιατρική συνταγή, γιατί η κατάρηση κάθε πόνου ισοδυναμεί και με κατάρηση της διαγνώσεως. Υπάρχει δηλαδή κίνδυνος, με την κατάπαυση των πόνων, να μη δίνουν σημασία οι αρρώστοι στην πάθησή τους, και να μη μπορούν κ’ οι γιατροί να κάνουν τις διαγνώσεις τους.

‘ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΥΠΟΛΙΣ»

Οι έρευνήτες του εργαστηρίου του Турνου είναι τώρα 50. Σαραντά χιλιάδες ζώα συντηρούνται στις αποθήκες του εργοστασίου. Άλλα 800 αυτά πια δεν αρκούν. Σε λίγο, τα εργαστήρια θα μεταφερθούν σ’ ένα υπερμοντέρνο κτίριο, που χτίζεται στο Μπέρζε, 7 χιλιόμετρα πιο πέρα απ’ το Турνού, στη μέση μίας μεγάλης πεδιάδος. Εκεί θα γεννηθεί μία τεράστια «Ευφάρμα», που ίσως να βαφτισθεί «Αναισθησιούπολις», και που θα φέρει την ευημερία σ’ όλη την περιοχή. ‘Η έπιστημη δημιουργεί τόσο παράξενα όνοματα... ■ ■ ■

ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΔΑΚΡΥΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ

‘Εκατομμύρια ‘Αμερικανίδων διάβασαν την προσούρα του δρος Τζών Ράθμανς, που έχει τον τίτλο «Πώς θα κλαίω μ’ επιτυχία». Άλλα δεν είναι εύκολο ν’ απομείωση ή καθεμία τους τις διαισθητικές και ψυχικές πονηρίες που χρειάζονται κάθε φορά που τα δάκρυα πρέπει να βοηθήσουν στην πραγματοποίηση μίας ευχής, ή να κάνουν την καρδιά του άνδρος να λυπηθεί, να γίνει γενναϊόδοξη κ’ έτοιμη για θυσίες... Γι’ αυτό και, στη Βοστώνη και στη Νέα Υόρκη, ο δρ Ράθμανς αναλαμβάνει να δώσει και ιδιαίτερες συμβουλές στις γυναίκες που αποζητούν μία ιδιωτική ή επαγγελματική επιτυχία χρησιμοποιώντας τα δάκρυά τους.

Χάρη στη μέθοδό του της δημιουργίας ψυχικής θλίψεως, ο δρ Ράθμανς καταρρώσε κιόλας να βοηθήσει στην επιτυχία διασήμων ηθοποιών, που έχουν σήμερα συμβόλαια στο Χόλλυγουντ. ‘Η κύρια φροντίδα του όμως είναι να δίνει αποτελεσματικές συμβουλές σ’ εκείνες τις ‘Αμερικανίδες που κλαίνε, χωρίς να καταρθώνουν ποτέ να πετυχαίνουν απ’ τον άντρα τους ό,τιδήποτε μ’ αυτό το πατροπαράδοτο γυναικείο όπλο. Οι γυναίκες αυτές ηγαίνουν στο σπίτι του —με τη μεγαλύτερη, φυσικά, μυστικότητα— και παίρνουν μαθήματα δακρύων...

‘Ο Ράθμανς διακρίνει ανάμεσα σε «συναισθηματικά δάκρυα» και «νευρικό ούρλιασμα». Κατά τη γνώμη του, πολλές γυναίκες χρησιμοποιούν αυτό το τελευταίο όπλο για να πετύχουν απ’ τον άντρα τους την πραγματοποίηση μίας χρηματικής ή άλλης επιθυμίας, και φαφνιάζονται κατόπιν όταν ο αγαπημένος τους σκύλος παίρνει ένα ύψος ακόμα πιο μπουρναμένο ή αδιόφορο. ‘Εί μπορεί να καταφέρει μία γυναίκα, ακόμα κ’ η πιο αξιολάτρευτη —λέει ο δρ Ράθμανς— όταν χρησιμοποιεί τους δακρυγόνους αδένες της τόσο έντονα, ώστε διαδίδει κανείς αμέσως πως πρόκειται για τέχνασμα και τούρχειται να γελήσει αντί να συγκινηθεί; Στις περιπτώσεις αυτές, ο ψεύτικος θρήνος αποβεί αντί να συγκινή...».

Και ο ‘Αμερικανός δάκτωρ συνεχίζει:

«Όταν μία γυναίκα θέλει να πετύχει κάτι με τα δάκρυα —χρήματα, ένα ταξίδι, ένα ωραίο φόρεμα, ή έστω μία ομογενειακή έκδρομη (στην περίπτωση που οι «επαγγελματικοί λόγοι» δεν αφήνουν στον άντρα της ούτε στιγμή ελευθερία)— πρέπει να κλαίει πραγματικά, να είναι ειλικρινά λυπημένη. Αν αυτό της είναι αδύνατο, τα τεχνητά δάκρυα πρέπει να φ α ί ν ω ν τ α ι λ α χ ι σ τ ο ν «αλήθεια». Πρέπει να κυλούν φυσικά στα μάγουλα της σούζου. Αυτό έχει μεγάλη αποτελεσματικότητα στην καρδιά του άνδρος τους».

Κατά τον δάκτωρα, ούτε οι μισές γυναίκες με τις όποιες πειραματίστηκε δεν καταφέρνουν να αξιοποιήσουν τους δακρυγόνους αδένες τους, βαστώντας τους σε λειτουργία κατά βούληση και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Άς σημειωθεί πάντως ότι η επιτυχία εξαρτάται πολύ απ’ την συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή απ’ τα αισθήματα που υπάρχουν ανάμεσα στους σούζους.

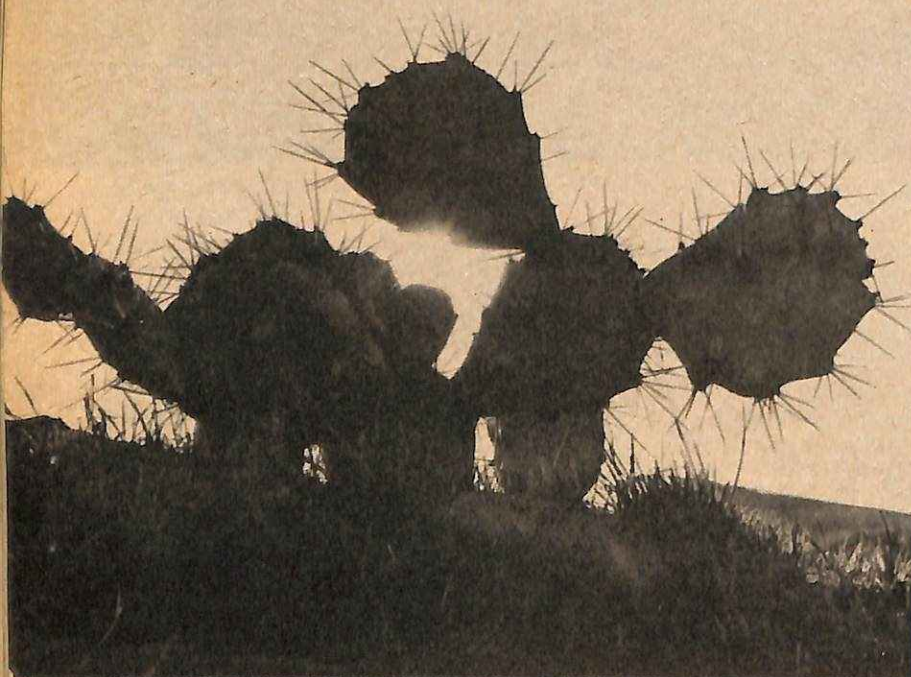
‘Ο δρ. Ράθμανς έχει διαπιστώσει ότι τα 60% των γυναικών χρησιμοποιούν αυτό το μέσον πίεσης για να πετύχουν κάτι που θέλουν. Μερικές σιχαίνονται αυτό το όπλο, και αισθάνονται πολύ περήφανες και αξιοπρεπείς για να μεταχειριστούν μία τέτοια σκηνωθεσία. Άλλα όλες οι γυναίκες που κλαίνε, δεν κλαίνε πιστικά, και κάνουν τους άντρες τους να τις χαρακτηρίζουν ευστερικές, και να τις περιφρονούν, αντί να υποκύπτουν στις επιθυμίες τους.

Το αποτέλεσμα των ερευνών του δρος Ράθμανς είναι πως οι γυναίκες πρέπει να προσπαθήσουν να εισάγουν βαθύτερα στην ψυχή του σούζου των, για να χρησιμοποιούν αποτελεσματικότερα τους λυγμούς τους. Άκόμα κ’ ένας σούζος που έβρι από καιρό τη γυναίκα του και τις μικρομανίες της πρέπει να συγκινηθεί βλέποντάς την να κλαίει. ‘Η γυναίκα δεν πρέπει να κλαίει συχνά, αλλά όταν αποφασίζει να πιέσει τους δακρυγόνους αδένες της, πρέπει να το κάνει στην κατάλληλη στιγμή!

Πάντως, παρ’ όλες τις συμβουλές του ‘Αμερικανού αυτού... βροχοποιού, οι γυναίκες που καταρθάνουν με το πρώτο δάκρυ τους ν’ ανοίγουν το πορτοφέλι του σούζου τους είναι και θα μείνουν πολύ λίγες...

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΝΑΡΙΩΝ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΞΕΝΟ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΟΗΤΕΥΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥΣ

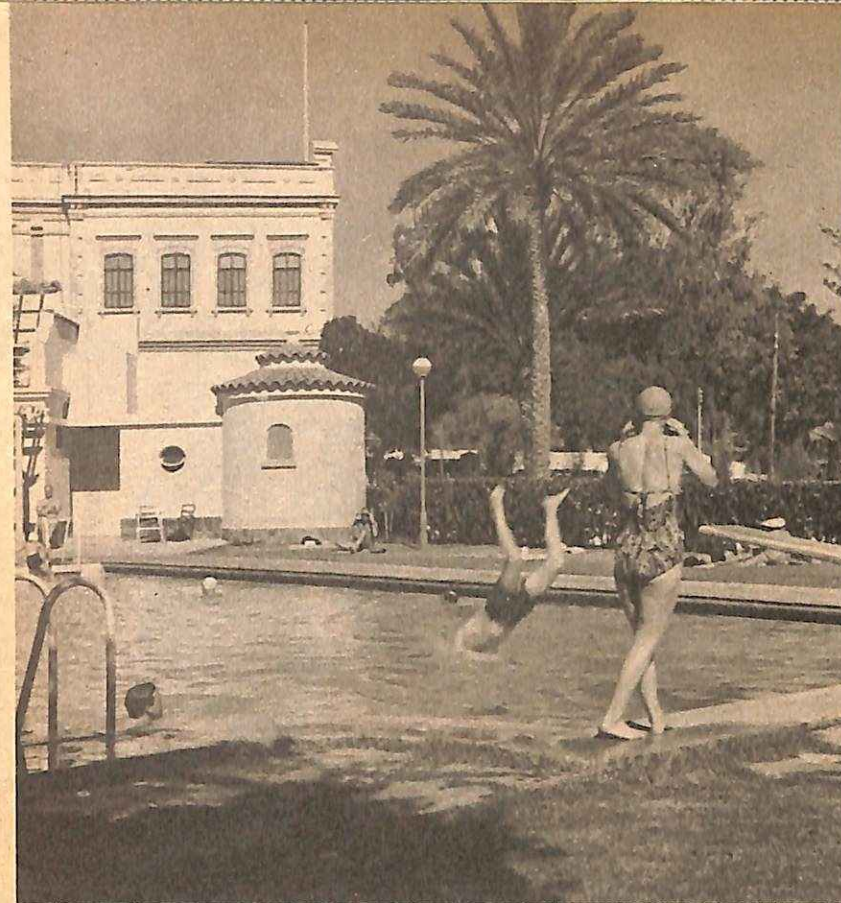
ΟΙ ΚΑΚΤΟΙ άφθονούν στο ήφαιστειογενές έδαφος των Καναρίων. Οι
Ίκουάγκαι οι πρώτοι ιθαγενείς, με το χυμό τους θαλασμώναν τις μούμιες
τους, των οποίων σήμερα γίνεται έκθεση στο Μουσείο της Λας Πάλμας.

Κάποιος εύφάνταστος ποιητής, προσωποποιώντας,
ποιητική αδέϊα, την Γκράν Κανάρια —το ωραιότερο
ίσως νησί του παραδείσιου συμπλέγματος του Ά-
τλαντικού— λέει γι' αυτήν ότι είναι «το νησί που του άρέ-
σει να το επισκέπτεσαι». Ωστόσο, αυτή η γυναικεία σχεδόν
φιλαρέσκεια, στη «διάνοια» ενός νησιού, δεν αποτελεί στην
περίπτωση τούτη υπερβολή. Γιατί η όμολογία είναι γενική
και παλαιότατη —πραγματικά είναι τόσο η όμορφη που
κατακυριεύει τον επισκέπτη, από την πρώτη στιγμή! Μοι-
άζει σε να τον φωνάζει κοντά της. «Σ' αυτό τον παράδεισο
νιώθει κανείς να ύψώνεται ως τις πύλες του ούρανού, άπο-
βώλνει κάθε κακία, γίνεται άγγελος», σημειώνει με έξαρση
στο ήμερολόγιο που κράτησε ο φραγκισκανός ιεραπόστο-
λος που στα 1404 συνώδεψε τον πρώτο Εύρωπαίο «βασι-
λιά» των νησιών, τον Χουάν ντε Μπεθανκούρ, που σαν
αντιπρόσωπος της Αύλης της Καστίλλης αποβιβάσθηκε
για να τα «εκπολιτίση». Άλλίμονο, ο δόν Χουάν δεν ένωσε
να γίνεται άγγελος και όπως συμβαίνει κατά κανόνα σ' αύ-
τες τις περιπτώσεις, η παρουσία του έσήμανε αίμα και
δάκρυα για τους άπολίτιστους ιθαγενείς των Καναρίων.

ΝΕΕΣ ΤΩΝ ΚΑΝΑΡΙΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ

ΑΛΛ ΚΑΝΤΕΡΑΣ: Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ ΑΜΜΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΛΑΣ ΠΑΛΜΑΣ,

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΑ ΝΗΣΙΑ

ΣΤΗ ΝΗΣΟ ΓΚΡΑΝ ΚΑΝΑΡΙΑ. ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΟΛΟΓΥΡΩ Κ' ΕΤΣΙ ΕΝΑ ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΑΤΟ

ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΓΕΜΙΣΑΝ ΜΕ «ΒΕΛΟΝΟΨΑΡΑ» —ΤΑ ΧΕΛΙΑ ΤΩΝ ΚΑΝΑΡΙΩΝ

(Φωτ. Camera Press)

“Ισως αυτά ήσαν τὰ νησιά τῶν Μακάρων...

Αὐτά, τὰ νησιά τῆς αἰωνίας ἀνοιξεως!...

Οἱ Γκούαχα δὲν ὑπάρχουν πιά σὰν ξεχωριστὴ φυλὴ. Ὁλόκληρο τὸν δέκατο πέμπτο αἰῶνα κράτησε ἡ ἀπελπισμένη ἀντίστασή τους κατὰ τῶν εἰσβολέων, ὥσπου στὸ τέλος ὑπέκυψαν. Ὅσοι δὲν ἐξοντώθηκαν, συγχωνεύθηκαν ἔπειτα ἀπὸ ἐπιγαμίες αἰῶνων μὲ τοὺς ἀποίκους. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐλάχιστο αἷμα ποὺ διωχετεύθηκε στὶς φλέβες τῶν ὑπηκόων τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας, ἔχει χαρίσει στοὺς σημερινούς 700.000 κατοίκους τῶν νησιῶν ὀρισμένα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά ποὺ τοὺς κάνουν νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους Ἰσπανούς. Οἱ ἀποικοὶ ἔφεραν μαζί τους —ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μπαρούτι— τὴ γλῶσσα τους, τὴ θρησκεία τους, τὰ ἥθη τους, τοὺς χορούς, τὰ τραγούδια καὶ τὰ γραφικὰ κοστούμια τους. Καὶ πήραν ἀπὸ τὰ μεγάλα παιδιά, ποὺ ἐπὶ χιλιετηρίδες ζοῦσαν σὲ μιὰ φυσικὴ κατάσταση, τὸ μελαχροινὸ χρώμα τους, τὰ ὠραία μάτια τῶν γυναικῶν τους, τὴν ἀνεμελιά τους γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ἀρρώστιας ποὺ ὀνομάζεται πολιτισμὸς καὶ τὴν ἀγέρωχη ἀγάπη τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ τελευταία, μάλιστα, εἶναι τόσο ἀνεπτυγμένη, ὥστε ὡδήγησε καὶ σὲ χωριστικὰ κινήματα τῆς ἀποικίας ἀπὸ τὴ μητέρα πατρίδα. Μόλις στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας χρειάστηκε αἰματηρότατη ἐπέμβαση τοῦ μητροπολιτικοῦ ἰσπανικοῦ στρατοῦ γιὰ νὰ

καταπνιγῇ μιὰ ἐπανάσταση ποὺ ζήτοῦσε αὐτονομία. Ἀναμφίβολα, ἡ μακαριότητα στὸ χαρακτήρα τῶν σημερινῶν κατοίκων (αὐτὴ τὴ μακαριότητα τὸ πρακτικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας τὴν ὀνομάζει τεμπελιά) εἶναι ἀποτέλεσμα καὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ποὺ παρέχει εὐκόλα τὰ στοιχειώδη μέσα διαβίωσης. «Νησιά τῆς αἰωνίας ἀνοιξεως» δαφτίσανε τὴν εὐτυχισμένη αὐτὴ ἄκρη τῆς γῆς, γιατί, πραγματικά, εἶναι ἀπὸ τοὺς λίγους τόπους ποὺ τὸ θερμόμετρο δὲν παρουσιάζει διακυμάνσεις. Στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα κάνει ζέστη, στὴν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ ἔχει δροσιά. Τὶς νύχτες εἶναι τὸ ἴδιο εὐχάριστα ὅσο καὶ τὴ μέρα, χωρὶς ὑγρασία, χωρὶς ψύχρα. Ἐπειτα, αὐτὴ ἡ ὁμοιότητα δὲν σημαίνει καθόλου μονοτονία. Παρ' ὅλο ποὺ τὰ νησιά δὲν ἀπέχουν πολὺ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐμφανίζουν μιὰ ποικιλία στὴ σκηνογραφία, ποὺ προκαλεῖ κατάπληξη. Τροπικὴ ἢ Λὰς Πάλμας, καὶ ἡ γειτονικὴ τῆς Ἰέρρο, θυμίζει Ἀλπεῖς. Ἡρασιετογενὴς ἢ Λανθαρότε, καὶ ἡ πλανήτης Φουερτεβεντούρα, παρουσιάζει ὁμοιότητες μὲ τὴν κοντινὴ Σαχάρα. Ἐνδιαφέρον, ἐπίσης, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι καὶ ὁ Πλούταρχος καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ὅταν μιλοῦν γιὰ τὰ νησιά τῶν Μακάρων, τὰ τοποθετοῦν στὴν ἴδια περιοχὴ, ὥστε μποροῦμε μὲ μεγάλες πιθανότητες ἐπιτυχίας

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ὅταν ἐργάζονται στὶς φυτεῖες τῆς μπανάνας φοροῦν γιὰ τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα μεγάλα φάβινα καπέλλα καὶ τυλίγουν τὸ πρόσωπό τους μὲ στεμπερία ποὺ τὶς κάνουν νὰ μοιάζουν πολὺ μὲ Ἀνατολίτισσες.

ΛΑ-Ι-ΚΟΙ ΧΟΡΟΙ καὶ κοστούμια συνεχίζουν τὴν παράδοση ποὺ ἔφεραν μαζί τους οἱ Ἰσπανοὶ ἀποικοὶ πρὶν 500 χρόνια. Σήμερα ὅμως ἀποτελοῦν καὶ ξεχωριστὸ κεφάλαιο γιὰ τὴν ἀξιοποίηση, ἀπὸ τουριστικὴς πλευρᾶς, τῶν νησιῶν

νὰ υποθέσουμε ὅτι ἐννοοῦν τὶς Κανάριους, ποὺ τὶς ἤφεραν ἀπὸ τὰ ταξίδια τῶν Φοινίκων, καὶ τῶν Ἑλλήνων θαλασσοπόρων. «Νινάτια» (χιονοσκεπὴ) περιγράφει ὁ Πλίνιος τὴν Τενερίφη, «ὅναμα διδόμενον λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχει αἰώνιους χιόνες καὶ εἶναι κεκαλυμμένη ὑπὸ νεφῶν».

Σ' αὐτὸ, λοιπόν, τὸ παραδείσιο περιβάλλον τῶν δεκατριῶν νησιῶν, ἔζησαν ἀπλὰ καὶ ἀνεπιτήρδευτα οἱ ἀπόγονοι τῶν εἰσβολέων; ἐπὶ πέντε αἰῶνες. Ἡ γόνιμη γῆ τοὺς εὐλογοῦσε ἀκόμα τὸ ἀμπέλι, τὸ ἱαχαρακάλαμο, τὶς μπανάνες, τὸν καπνὸ, τὸ μαμπάκι. Ὁ ἀνεξάντλητος ὠκεανὸς, ποὺ τοὺς περιτριγυρίζει, ἀδειάζε στὴν ἀγκαλιά τους τὸν πλοῦτο τοῦ. Ἐπειτα, στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα, ἄρχισε νὰ εἰσβάλλῃ τὸ νέο πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἡ στατιστικὴ διαπίστωσε μὲ φρίκη πὼς τὰ 80% τῶν κατοίκων ἦταν ἀναλφάβητοι, πὼς ἡ κατανάλωση τοῦ σαπουνιοῦ ἦταν μηδαμινή, καὶ πὼς γενικά οἱ συνθήκες τῆς διαβίωσης ἦσαν ἀξιοθρήνητες. Ἐλήφθησαν μέτρα. Τὰ κακὰ ἐξωρίστηκαν, τὰ πάντα ἀρχίσαν νὰ συστηματοποιούνται, ἡ καλλιέργεια, ἡ ἀλεία, ἡ μετανάστευση, ἀκόμα καὶ ἡ ἀπόλαυση τῆς ὁμορφιάς, ποὺ ὀνομάστηκε τουρισμός. Ἀναμφισβήτητα, τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο ἀνέβηκε, οἱ ἄνθρωποι ἐγίναν πρὶν παστρικοὶ καὶ πρὶν γραμματισμένοι. Ὅπως διαπίστωσε ἓνας περιηγητὴς, ποὺ τοὺς ἐπισκέφθηκε τελευταία, τοὺς ἔχει κυριεύει καὶ ἡ δίψα τῆς ἐκμεταλλείας τοῦ κεφαλαίου ποὺ ὀνομάζεται «ἐξένοι», καὶ γενικά τοὺς ἔχει κυριεύει ἡ δίψα τοῦ κέρδους καὶ τῆς προόδου. Ἀλήθεια, ὅμως, εὐλογα ἀναρωτιέται κανεὶς, ἀξίζει τὸν κόπο αὐτὴ ἡ ἀγάπη στὴν «προκοπή», τὴ στιγμή ποὺ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τοὺς τὰ εἶχε χαρίσει ὅλα; Καὶ πότε νὰ ἦσαν τόχα πρὶν εὐτυχισμένοι, πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια, ἡ σήμερα; ■ ■ ■

Ἕνα χέρι

βοηθείας

Διήγημα ἀγωνίας τοῦ ΑΡΝΟΛΝΤ ΜΑΡΜΟΡ

Ἀκούμπησα τὸ ἀκουστικὸ καὶ πήγα νὰ πάρω τὸ παλτό μου ἀπ' τὸ δωμάτιό μου. Κάτω οἱ τέσσερις μουσικοὶ τῆς ὀρχήστρας ἔπαιζαν ἓνα χορευτικὸ σκοπὸ.

Ὅταν κατέβηκα ἡ γυναίκα μου μὲ περίμενε. Ὑψωσε τὰ φρύδια ὅταν εἶδε τὸ παλτό μου.

—Ὁ δὲ θῆς;

—Δυστυχῶς καί, εἶπα, φιλώντας τὴν στὸ μάγουλο. Δὲν ξέρω τί ὥρα θὰ γυρίσω.

—Πάλι ὁ Γκομέξ;

—Πάντα ὁ Γκομέξ.

—Ἀχ, Τζιμ, κάνει τόσο κρύο ἀπῶμα... Εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ πᾶς; —Ξέρεις πὼς δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεση. Θάθελα νὰ μείνω ἐδῶ, ὅπως κ' ἐσύ... Ἐλα, πήγαινε νὰ βρῇς τοὺς ἄλλους.

τὴν ξαναφίλησα κ' ἔφυγα.

Μπήκα στὸ κτίριο τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας. Μὲ χαιρέτησαν καὶ μὲ συνάδευσαν μέσα. Πῆρα τὸ ἀσαντὸρ γιὰ τὸ τέταρτο πάτωμα. Ἕνας ἀστυνομικὸς μὲ πολιτικά φρουροῦσε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ διευθυντοῦ. Μοῦ ἔνοιξε καί, περνώντας ἀπ' τὸ ἐνδιάμεσο γραφεῖο, ἔφτασα στὸ ἄντρο τοῦ Μάιλς Λάρσον.

Ὁ Λάρσον τηλεφωνοῦσε. Μοῦκανε ἓνα νόημα μὲ τὸ κεφάλι. Κάθησα.

Ὅταν τελείωσε ἡ συνδιάλεξη, κρέμασε τὸ ἀκουστικὸ καὶ μοῦ πρόσφερε ἓνα τσιγάρο.

—Ὁχι, εὐχαριστῶ, εἶπα. Τί συμβαίνει;

—Ἡ ὑπόθεση Μπιλλ Ὁ Χάρα. Δὲν γίνεται τίποτα.

Ὁ Λάρσον ἄναψε τὸ τσιγάρο του. Ἦταν 47 ἐτῶν, τὰ μαλλιά του ἦταν γκρίζα καὶ τὸ πρόσωπό του ἠλιοκαμένο. Δὲν ὑπῆρχε πρὶν ἔντιμος ἄνθρωπος ἀπ' τὸν Λάρσον.

—Ἔτσι μοῦρχεται νὰ τὸν μαστιγώσω, ἐξηκολούθησε. Αὐτὴ ἡ ἱστορία μ' ἔχει κάνει νευροπαθῆ. Νομίζω πὼς ἡ ἀπειλὴ τῆς ηλεκτρικῆς καρέκλας θὰ τὸν ἔκανε νὰ κελαιδῆση, μὰ αὐτὸς φοβάται περισσότερο τὸν Γκομέξ παρά τὴν ηλεκτρικὴ καρέκλα!

—Εἶχα τὴν ἐντύπωση πὼς ὁ Ὁ Χάρα ἦταν ἑτοιμὸς νὰ μιλήσῃ.

—Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ἐδῶ καὶ μιὰ ὥρα μοῦ εἶπε πὼς ἀρνιέται νὰ καταθέσῃ.

—Δὲν μποροῦμε νὰ πιάσουμε τὸν Γκομέξ χωρὶς τὴν βοήθειά του; —Ὁχι! Ὁ Ὁ Χάρα εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα νὰ τασκιάσω τὴν ὀργάνωση τοῦ Γκομέξ, ποὺ ἀπλώνεται σὰν ἀράχνη στὴν πόλη. Ναρκωτικά, ἐμπόριο λεκῆς σαρκός, λαθρεμπόριο...

—Καὶ νομίζετε πὼς ὁ Ὁ Χάρα ξέρει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Γκομέξ;

—Ἀμφίβολο. Ὁ Γκομέξ δὲν θὰ ἀπεκάλυπτε τὶς δουλειές του σ' ἓνα φονιά μὲ περιορισμένο μυαλὸ ὅπως ὁ Ὁ Χάρα. Ἀλλὰ ὁ Ὁ Χάρα μπορεῖ νὰ καταθέσῃ ἐναντίον τοῦ Γκομέξ, κι ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ θὰ βρεθῇ στὴ φυλακὴ, ἔχομε τὸν νόμο μὲ τὸ μέρος μας. Ὅταν ὁ Γκομέξ θὰ βρεθῇ στὴ φυλακὴ, θάχωμε δικαίωμα νὰ φάγωμε τὰ δίδυλά του, τοὺς καταλόγους του, καὶ θὰ βροῦμε ἐκεῖ ὅλα τὰ ὀνόματα ποὺ χρειαζόμαστε... Ὅλα μπορώμε νὰ καθαρῶμε τὴν πόλη.

Ἕνας ἐπιθεωρητὴς μπήκε. Ὁ Λάρσον σήκωσε τὸ κεφάλι.

—Φέρτε τὸν Ὁ Χάρα.

—Μάλιστα, ἀρχηγέ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς δῆκε.

—Δὲν θὰ τοῦ ἀποσπάσετε περισσότερα, εἶπα.

Ὁ Λάρσον πέρασε τὸ χέρι μὲς ἀπ' τὰ γκρίζα μαλλιά του.

—Τί θέλετε νὰ κάνωμε; Νὰ ἐγκαταλειψομε τὸ ζήτημα; Ν' ἀφήσωμε τὸν Γκομέξ νὰ κἀνῃ ὅ,τι τοῦ ἀρέσει; Αὐτὸ θέλετε;

—Ξέρετε καλά ὅτι δὲν τὸ θέλω. Ἀλλὰ εἶναι σὰ νὰ χτυπάμε τὸ κεφάλι μας στὸν τοῖχο...

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ δυὸ ἐπιθεωρηταὶ ἔφεραν μέσα τὸν Ὁ Χάρα. Ἦταν νέος, 25-26 ἐτῶν, κ' εἶχε γένια ὀκτὼ ἡμερῶν.

—Περιμένετε κ' οἱ δυὸ ἀπ' ἐξῶ, εἶπε ὁ Λάρσον στοὺς ἐπιθεωρητὰς, ποὺ πέρασαν στὸ πρῶτο γραφεῖο.

Ὁ Λάρσον προχώρησε πρὸς τὸν Ὁ Χάρα.

—Ἦσουν ἑτοιμοὶ νὰ μιλήσῃς. Τί σ' ἔκανε ν' ἀλλάξῃς γνώμη;

—Ὁ Γκομέξ, εἶπε ὁ Ὁ Χάρα.

—Μὰ ἐγὼ ὅμως τὸν σκέφτηκα.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω.

—Σκέφτηκα τί θὰ μοῦ κἀνῃ.

—Μὰ θὰ καταδικαστῇ σὲ θάνατο. Οἱ πεθαμένοι δὲν μιλᾶνε...

—Θὰ μὲ καθάρῃ πρὶν σκοτωθῇ. ἔχει φίλους.

—Θὰ σὲ φυλάξω ἐμεῖς.

—Δὲν ξέρετε τὸν Γκομέξ...

—Θὰ εἶμαι σαφὴς καὶ σύντομος, Ὁ Χάρα. Ἄν δὲν μὲ βοηθήσῃς νὰ

πιάσω τὸν Γκομέξ, θὰ σὲ στείλω στὴν ηλεκτρικὴ καρέκλα. Στὸ ὑπόσχομαι!

—Προτιμῶ νὰ ψηθῶ παρά νὰ μ' ἐκδικηθῇ ὁ Γκομέξ.

Ὁ Λάρσον χαστούκισε τὸν Ὁ Χάρα.

—Ὅα τὰ ξεράσεις ὅλα, παλιοτόμορο, εἶπε τὸ θέλεις εἶτε ὀχι.

Τὸν ξαναχτύπησε.

—Ὅα πρέπει πρῶτα νὰ μὲ σκοτώσετε.

Ὁ Λάρσον ἔδωσε μιὰ γροθιά στὸ στομάχι τοῦ Ὁ Χάρα. Ἐκεῖνος λύγισε μὲ τὰ χέρια στὴν κοιλιά. Ὁ Λάρσον τὸν ξαναχτύπησε.

Ἀπ' τὴν ἐκφραση τοῦ Λάρσον κατάλαβα πὼς κόντευε νὰ θυμώσῃ. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἦταν σφιγμένα.

—Ὁ Χάρα, εἶπα.

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος μου.

—Τί θέλεις; τὸν ρώτησα. Τί θέλεις γιὰ νὰ μιλήσῃς;

—Τίποτα.

—Ἕνα διαβατήριό γιὰ τὴν Ἀριζόνα; Ἡ γιὰ τὸ Μεξικό;

—Τίποτα ἀπολύτως.

—Δὲν ὀφείλῃ νὰ παζαρεύῃ κανεὶς μαζί του, εἶπε ὁ Λάρσον.

—Ἔρα. Ἀλλὰ θέλησα νὰ δοκιμῶσω, παρ' ὅλ' αὐτὰ...

—Ὅα τοῦ σπᾶσω τὰ μούτρα, ἔκανε ὁ Λάρσον. Δὲν θὰ πᾶσω νὰ τὸν χτυπῶ ἂν δὲν μιλήσῃ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος...

Ἀρχίσε νὰ χτυπᾷ τὸν Ὁ Χάρα μεθοδικὰ καὶ κατάλαβα πὼς κανένας ἄνθρωπος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑποστῇ αὐτὴ τὴ μεταχείριση πολλὴ ὥρα χωρὶς νὰ λυγίσῃ.

Ξαφνικά ἔγινε κάτι ἀπροσδόκητο: Ὁ Ὁ Χάρα σήκωσε τὸ χέρι του καὶ κάθισε μιὰ γερὴ γροθιά στὸ στήθος τοῦ Λάρσον, ποὺ σωριαστικὰ κάμω σὰ χτυπημένο θωβάει.

Ὁ Ὁ Χάρα μὲ κοίταξε ἓνα δευτερόλεπτο, κ' ἔπειτα ὤρμησε πρὸς τὸ παράθυρο. Τ' ἄνοιξε γρήγορα καὶ πῆρε στὸ περβάζι.

—Δὲν ἔχεις καμμιὰ πιθανότητα νὰ ξεφυγῇς ἀπὸ καί, τοῦ εἶπα.

Πλησίασα ἀργὰ πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο. Ὁ Ὁ Χάρα στεκόταν ὀρθὸς ἀπ' ἐξῶ, πατώντας σ' ἓνα διάζωμα, μὲ τὴν πλάτη κολλημένη στὴν πρόσοψη τοῦ κτιρίου.

Ἐσκυψα:

—Δὲν θὰ κἀνῃς τίποτα. Γύρισε μέσα.

Μὲ κοίταξε μὲ τρομαγμένο ὄφθαλμό.

—Ὁ Λάρσον θὰ σ' ἀφήσῃ παυοῦ. Ἀναλαμβάνω ἐγὼ. Στ' ὀρκίζομαι, τοῦ εἶπα, ἀπλώνοντας τὸ χέρι μου. Ἐλα πιάσω ἀπ' τὸ χέρι μου!

Ἀπλώσε τὸ χέρι του καὶ τοῦ τῆπασα σφιχτά.

—Σιγὰ! τοῦ εἶπα.

Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμή ὁ Ὁ Χάρα γλίστρησε κι ἄφησε ἓνα οὐρλιασμα, καταλαβαίνοντας πὼς ἔπεφτε στὸ κενό. Τὸ βάρος τοῦ σώματός του ἔκανε τὴν κοιλιά μου ν' ἀκουμπήσῃ σκληρὰ στὸ περβάζι τοῦ παραθύρου. Ἐσφιζα πρὶν θανατῇ τὸ χέρι του, ἐνῶ τὸ κορμὶ του ταλαντευόταν στὸ κενό...

Θυμήθηκα αὐτὸ ποὺ εἶχε πῇ ὁ Λάρσον:

«Αὐτὸς ὁ Ὁ Χάρα μπορεῖ νὰ καταθέσῃ ἐναντίον τοῦ Γκομέξ. Κι ὅταν θάχωμε τὸν Γκομέξ, στὸ χέρι θὰ μποροῦμε νὰ πιάσωμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τους...

Ἦξερα ἐπίσης πὼς ὁ Ὁ Χάρα εἶχε ὀφείλει νὰ ἐξασθεῖ, πὼς ὁ Λάρσον θὰ κατάφερνε τελικὰ νὰ τὸν κἀνῃ νὰ μιλήσῃ...

Ἐσκιμαζόμην ἀκόμη περισσότερο, κοίτασα τὸν Ὁ Χάρα καὶ τοῦ χαμογέλασα. Ἐπειτα ἄφησα ξαφνικά τὸ χέρι του...

ΑΡΝΟΛΝΤ ΜΑΡΜΟΡ

ΛΑΜΠΡΟΙ ΤΑΦΟΙ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΝ

Πολύτιμα μνημεία του μακεδονικού πολιτισμού μένουν ακόμη κρυφά - Μέρα με την ημέρα ή τύχη φέρνει στο φως αποκαλυπτικώτατα εύρηματα

Του εφόρου αρχαιοτήτων κ. ΦΩΤΙΟΥ Μ. ΠΕΤΣΑ

Ολος ο κόσμος γνωρίζει τους βασιλικούς τάφους των Μυκηνών. Δεν έννοώ έδώ τις άπλές θ ή κ ε ς του ταφικού περιόδου μέσα στην 'Ακρόπολη ή τους νέους όμοιους τάφους, από τους όποιους προήλθαν τά καταπληκτικά χρυσά, άργυρά και άλλα πολύτιμα εύρηματα. Έννοώ τους θ ο λ ω τ ο υ ς τάφους, που δεν μάς έδωσαν κανένα σχεδόν πολύτιμο εύρημα. Έν τούτοις, ή φήμη τους είναι μεγάλη, γιατί αποτελούν πραγματικά σπουδαία αρχιτεκτονικά έπιτεύγματα, αλλά και γιατί φέρονται ως τάφοι γνωστών μυθικών βασιλέων, όπως ο λεγόμενος θησαυρός του 'Ατρώεω ή τάφος του 'Αγαμέμνονος, ο λαμπρότερος απ' όλους, ή οι λεγόμενοι τάφοι της Κλυταιμνήστρας και του Αίγισθου.

Μολονότι δεν είναι δυνατόν ν' αποδειχθή σήμερα σέ ποιόν ανήκει ο καθένας από τους έννέα θολωτούς τάφους των Μυκηνών, είναι βέβαιο ότι μερικοί τουλάχιστον ανήκουν στή δυναστεία των 'Ατρείδων ή όπωσδήποτε στήν έποχή της, όπως και οι όμοιοι θολωτοί τάφοι σέ άλλα κέντρα του μυκηναϊκού πολιτισμού.

Μέ την πτώση των Μυκηνών και την έξαρση της όμηρικης βασιλείας, στους προϊστορικούς χρόνους ακόμα, εξαφανίζεται και ο τύπος του θολωτού τάφου. Στις άριστοκρατικές ή δημοκρατούμενες πόλεις της Ιστορικής έποχής δεν παρουσιάζονται πλέον λαμπρά υπόγεια οικοδομήματα τυμβώχων, αλλά διάφορα κατά τόπους και χρόνους υπέργεια μνημεία.

Χαρακτηριστικά γνωρίσματα

Έν τούτοις, στίς συντηρητικές περιοχές του ελληνικού κόσμου και μάλιστα στή Μακεδονία, όπου ή βασιλεία διατηρήθηκε ως τους Ιστορικούς χρόνους, μαζί με άλλους παλαιούς θεσμούς, διατηρήθηκαν και ταφικά έθιμα και χαρακτηριστικά γνωρίσματα των παλαιών τάφων. Στήν έποχή του Φιλίππου και του 'Αλεξάνδρου, αλλά και στήν έποχή των Διαδόχων, συνεχίζονται οι τάφοι με τά κύρια χαρακτηριστικά των μυκηναϊκών.

Υπήρξε ή δυναστεία των 'Ατρείδων θαλασσοκράτειρα. Οι μύθοι, τó έπος, και ή τραγωδία συνετέλεσαν ώστε νά παραμείνη ζωηρό τó ενδιαφέρον του κόσμου γιά τις περιπέτειες των 'Ατρείδων και τά θαυμαστά έρείπια της πρωτεύουσάς των. 'Αλλά και ή μακεδονική δυναστεία υπήρξε με τή σειρά της κοσμοκράτειρα. Καμιά πόλη, δυναστεία ή άλλη δύναμη ελληνική δεν μπόρεσε όσο εκείνη, με τó Φίλιππο και τόν 'Αλέξανδρο, ν' αναμοχλεύσει συνασπισμούς πόλεων, δυναστείες πανίσχυρες, φυλές, θρησκείες και γλώσσες, γιά νά δημιουργήση τó ένιατο Ιστορικό πεδίο, που ήταν απαραίτητη προϋπό-

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ μαρμάρινος θρόνος του τάφου της Βεργίνας, στή Βέροια. Έχει ύψος 2 μέτρων και φέρει ανάγλυφη και ζωγραφική διακόσμηση.

θεση γιά τή διαμόρφωση του έλληνοχριστιανικού πολιτισμού. Συνέχεια του είναι ό σημερινός ήθικός και πνευματικός κόσμος.

Περίεργο είναι ότι και τó ξένο, αλλά και τó ελληνικό ενδιαφέρον γιά τήν έδρα των Μακεδόνων βασιλέων και τους τάφους των, δεν έχει έκδηλωθή ακόμα τόσο ζωηρό όσο θά ταίριαζε στήν έπιστημονική και —ιδιαίτερα γιά μάς τους 'Ελληνες— τήν έθνική σημασία τους.

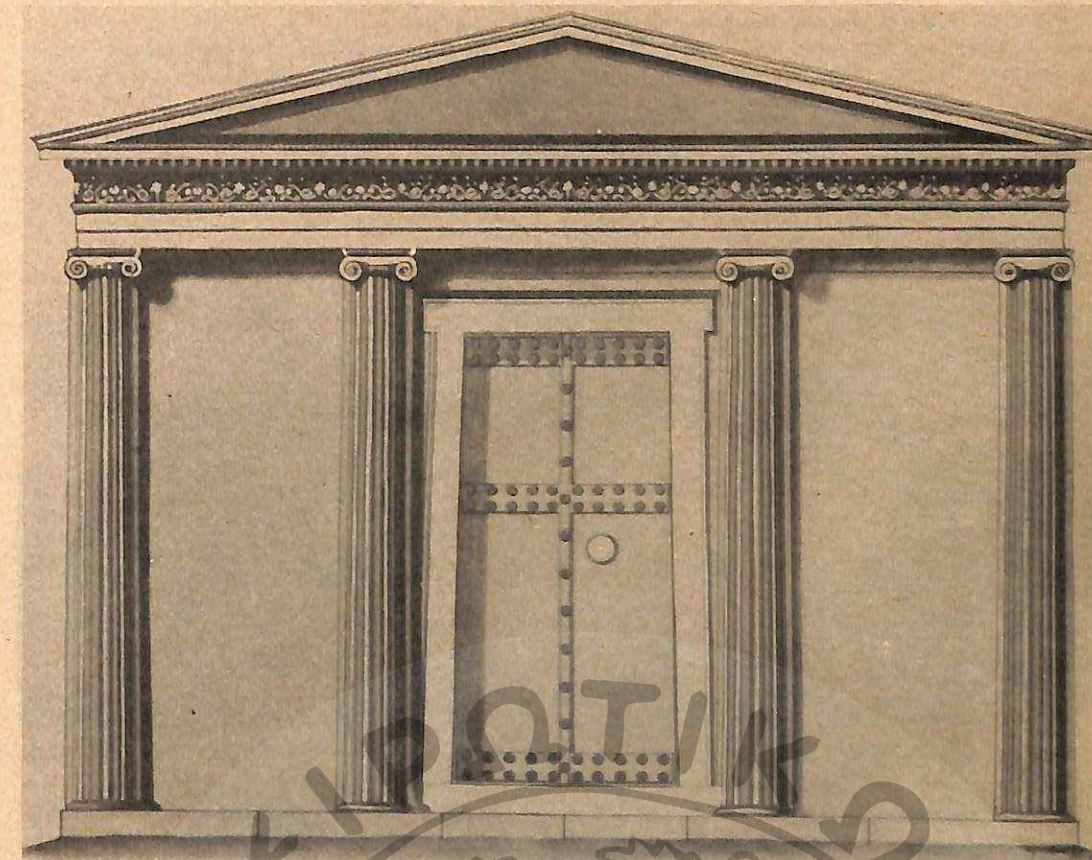
Δέν είναι μόνο πιθανό, άλλ' εύτυχώς είναι βέβαιο ότι οι τάφοι των Μακεδόνων βασιλέων εύρίσκονται στήν αρχαία πρωτεύουσά τους. Τó όνομά της τότε ήταν Α λ γ α ί. 'Υστερα ώνομάσθηκε 'Εδεσσα, όπως λέγεται και σήμερα ή ώραία μακεδονική πόλη με τους περίφημους καταρράκτες. Έκεί λοιπόν είναι οι τάφοι των Μακεδόνων βασιλέων. 'Υπήρχε χρησμός, που δεν επέτρεπε νά ταφή βασιλεύς της Μακεδονίας σέ ξένο τόπο, γιατί, άν —έλεγε ο χρησμός— βασιλεύς της Μακεδονίας δεν ταφή εκεί, στίς Αιγές, στό βασιλικό κοιμητήριο των προγόνων, τó βασίλειο θά διαλυθί! 'Ο Μέγας 'Αλέξανδρος ήταν ό πρώτος βασιλεύς, που τόν έθαψαν μακριά από τήν πατρίδα, και ό χρησμός, φαίνεται, έπαλθ'ευσε: Τó άπέραντο δημιούργημά του άμέσως μετά τόν θάνατό του τεμαχίστηκε στά ελληνιστικά κράτη των Διαδόχων. 'Αλλά και μετά τó θάνατο του 'Αλεξάνδρου, στίς Αιγές έθαψε με βασιλικές τιμές ο Κάσσανδρος μία βασίλισσα, τήν Εύρυδίκη, και ένα βασιλιά, τó Φίλιππο Γ'.

Πού άκριβώς είναι οι βασιλικοί αυτοί τάφοι δεν είναι γνωστό, αλλά και δεν τους έζητήσαμε ποτέ. Στήν τύχη μόνο χρωστάμε σειρά όλόκληρη μακεδονικών τάφων σέ διαφόρους τόπους. Είναι γνωστοί στήν αρχαιολογική έπιστήμη ως μακεδονικοί, ναόσχημοι ή καμαρωτοί τάφοι.

Οι χαρακτηρισμοί αυτοί μόνο κατά μέγα μέρος άνταποκρίνονται στά πράγματα. Γιατί οι μακεδονικοί τάφοι δεν είναι πάντοτε ναόσχημοι, ούτε άπαραίτητα καμαρωτοί. Τά κοινά σέ όλους χαρακτηριστικά γνωρίσματα είναι άλλα και είναι τά ίδια κύρια χαρακτηριστικά των βασιλικών θολωτών τάφων των Μυκηνών. 'Όπως οι μυκηναϊκοί, είναι και οι μακεδονικοί τάφοι ό π ό γ ρ ε ι α, λ α μ π ρ ά κ τ ί ρ ι α, τ υ μ β ό χ ω σ τ α.

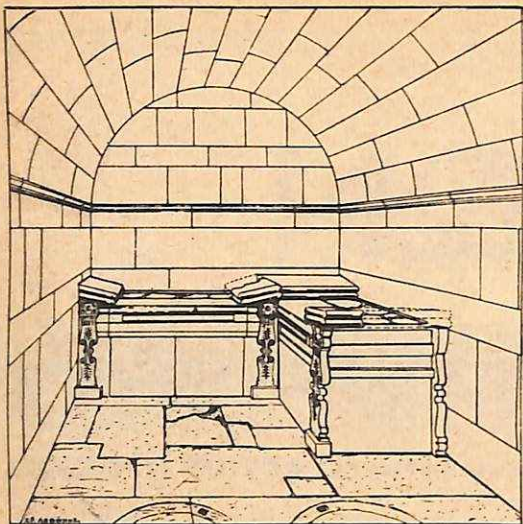
'Από τά άλλα κοινά στοιχεία των μακεδονικών τάφων, κοινότερα είναι ή καμάρα και ό παρόλιθος: 'Από έγχώριο παρόλιθο κτίζονται κατά κανόνα και με καμάρα στεγάζονται σχεδόν όλοι. 'Επειτα έρχεται ή ναόσχημη πρόσοψη: ήμικίονες και παραστάδες στηρίζουν θριγκό και άέτωμα. Στους μικρότερους τάφους τó άέτωμα μόνο ή άπλώς ά-

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ και σπουδαιότερος από τους γνωστούς μακεδονικούς τάφους, μήκος και ύψους 9 μ., βρίσκεται στά Λευκάδια της Νάουσας

ΠΡΟΣΟΨΗ του καλύτερα διατηρημένου μακεδονικού τάφου στη Βεργίνα. Τό ύψος του είναι πεντέμισυ μέτρα και τó πλάτος περίπου έπτά. Στό έσωτερικό του δρέθηκε ο παραπλεύρως μαρμάρινος θρόνος.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ του νεκρικού θαλάμου του μαρμαρίνου τάφου που ανασκάφη στη Σταυρούπολη της Ξάνθης. Περιέχει δυο άμφικέφαλες κλίνες.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΤΥΜΒΟΣ, στόν "Άγιο Άθανάσιο, μεταξύ Θεσσαλονίκης και Βέροιας. Έκατοντάδες κωνικοί ή μαστοειδείς τύμβοι κρύβουν, πιθανότατα, λαμπρά μακεδονικά μνημεία, αλλά παραμένουν ως σήμερα ανεξερευνήτοι. Η έρευνα όφείλει να στραφή προς αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση.

ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΦΟΡΟΥ, από τη διακόσμηση του μεγάλου τάφου των Λευκαδίων, έπειτα από μερικό καθάρισμα. Παριστάνει μάχη Μακεδόνων και Περσών. Διακρίνεται Μακεδών επιτιθέμενος κατά Πέρσου ό όποιος όπισθοχωρεί. Τα χρώματα του ανάγλυφου διατηρούνται μέχρι σήμερα σχεδόν ανέπαφα.

ΤΑΦΟΙ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΩΝ

Δυστυχώς ακόμη δέν έγινε ή έρευνα πού πρέπει

νάγλυφο γείσο πάνω στη θύρα αποτελεί τή μόνη διακόσμηση. Διαφορές επίσης υπάρχουν στόν αριθμό των θαλάμων ή στις διαστάσεις τους ή στις αναλογίες πλάτους και ύψους της προσόψεως, ή όποια, πάλι, άλλοτε είναι χαμηλότερη και άλλοτε εξέχει περισσότερο από τήν καμάρα.

Άσβεστοκονίαμα καλύπτει συνήθως τούς τοίχους των θαλάμων και της προσόψεως και πάνω σ' αυτό, με διάφορα χρώματα, διακοσμούνται οι λεπτομέρειες των αρχιτεκτονικών μελών ή ζωγραφίζονται δλόκληρες παραστάσεις. Τα χρώματα εύρίσκονται ζωηρότατα διατηρημένα.

Ο πλουσιώτερα διακοσμημένος τάφος —και μεγαλύτερος άπ' όλους— είναι αυτός

πού ανασκάπτεται από τό 1954 ή 'Αρχαιολογική Έταιρία, κοντά στα Λευκάδια της Νάουσας. Μοναδικές για τήν εποχή τους, τήν τέχνη τους και τή διατήρησή τους είναι οι παραστάσεις, σε φυσικό περίπου μέγεθος, του νεκρού, του ψυχοπομπού Έρμη και των κριτών του "Αδη, του Αιακού και του Ροδαμάνθους. Ο νεκρός εικονίζεται όρθιος, φορεί στρατιωτική στολή, κρατεί δόρυ στο δεξιό και τό ξίφος με τό άριστερό χέρι και κατευθύνεται διατακτικά προς τόν ψυχοπομπό Έρμη, πού τόν καλεί πιδ θιαστικός, όρθιος επίσης και με τό κηρύκειο στο άριστερό χέρι, για τόν οδηγηση στους σεβάσιμους και δίκαιους κριτές, πού εικονίζονται καθιμένοι και περιμένοι.

"Όσες παραστάσεις είναι πάνω σε κονίαμα, είναι νωπογραφίες. Άλλ' έχουμε σε μερικούς τάφους μαρμάρινα κυρίως έπιπλα, διακοσμημένα με τήν έγκαυστική μέθοδο. Καθ' όλα μαρμάρινο γνωρίζουμε ως τώρα ένα μόνο τάφο κοντά στη Σταυρούπολη της Ξάνθης. Στους άλλους, συνηθισμένες είναι οι μαρμάρινες θύρες: Παραστάδες και υπέρθυρα μαρμάρινα και πελώρια θυρόφυλλα πάνω από τρία μέτρα ψηλά, με πάχος περί τά 0,15 του μέτρου! Τα πελώρια αυτά θυρόφυλλα ανοιγόκλειναν γυρίζοντας σε μεταλλικές στρόφιγγες.

Δέν υπάρχει Μουσείο!

Άπό μακεδονικούς τάφους σπουδαία εύρήματα κατέχουν τό Μουσείο του Λούβρου και τό Μουσείο της Κωνσταντινουπόλεως: Κλίνες και θυρόφυλλα μαρμάρινα, χάλκινες λεοντοκεφαλές, κεφαλή Μεδούσης και άλλα καλλιτεχνήματα, όλα σχεδόν έπιχρυσωμένα. Μεταφέρθηκαν από τούς Γάλλους και τούς Τούρκους στα μουσεία τους κατά τήν εποχή της τουρκοκρατίας στη Μακεδονία.

Μέρα με τήν ημέρα ή τύχη φέρνει στο φώς και άλλους λαμπρούς μακεδονικούς τάφους, ώστε ό αριθμός τους μεγαλώνει και τα εύρήματα πληθαίνουν, αλλά δυστυχώς δέν έχουν πού να στεγασθούν, γιατί μουσείο κατάλληλο δέν υπάρχει ακόμα σ' δλόκληρη τη Μακεδονία. Σήμερα οι γνωστοί, μικροί και μεγάλοι, «μακεδονικοί» τάφοι περνούν τούς εΐκοσι. Άπ' αυτούς οι σπουδαιότεροι είναι: Τρείς κοντά στα Λευκάδια της Νάουσας, δύο κοντά στη Βεργίνα της Βέροιας, δύο στο Δίον της Πιερίας, ένας στο δρόμο από Θεσσαλονίκη προς Λαγκαδά, άλλος κοντά στη Σταυρούπολη της Ξάνθης και άλλος κοντά στο χωριό Τούμπα της Παιονίας.

Ο τύπος του λαμπρού μακεδονικού τάφου δέν ήταν, φαίνεται, άγνωστος στους Έλληνες της κλασικής εποχής. Και στους αρχαίους, όπως και στους σημερινούς επισκέπτες της Μακεδονίας, θα έκαναν άσφαλώς έντύπωση πρώτα-πρώτα οι διάσπαρτοι στους μακεδονικούς κάμπους ύψηλοί τύμβοι, πού έσκέπαζαν τούς τάφους. Άλλά και τό έσωτερικό των μνημείων θα ήταν περίφημο. Άλλως δέν εξηγείται γιατί ό Πλάτων, περί τό 350 π.Χ., στους «Νόμους» του, λέγει ότι στους ανώτατους άρχοντες της Πολιτείας του, τούς Νομοφύλακες, ταιριάζει για τάφος ό τύπος αυτός ακριβώς των μεγαλοπρεπών μακεδονικών τάφων, τούς όποιους σχεδόν περιγράφει: «...όπό γής ειργασμένη είναι ψαλίδα προμήκη λίθων ποτίμων και άγώνων εις δύναμιν» —άπό γερό παρόλιθο δηλαδή— και με «λιθίνας κλίνας παρ' άλλήλας κειμένας». Έκεί, συνεχίζει ό Πλάτων, πρέπει να τοποθετούν «τόν μακάριον γεγονότα» και «κύκλω χώσαντες» —ό τύμβος— «πέριξ δένδρων άλλος περιφυτεύσουσι».

Όπως σ' όλα τα τεχνικά πεδία, έτσι και ή πρόσδος στην άστρονομία υπήρξε άνάλογη των εφευρέσεων πού έγιναν. Συνεχώς μεγαλύτερα τηλεσκόπια, συνεχώς μεγαλύτερη άκτίνα όράσεως. Όλο και μεγαλύτερο εύσμπαν άπεκαλύπτετο στους έρευνητές, πού από πολύ νωρίς άναγκάσθηκαν να μετρούν τις άποστάσεις σε έτη φωτός για να μη χαλίζονται από περιττά και άχρηστα μηδενικά. Τα τηλεσκόπια μεγάλωναν, τα «έτη φωτός» πληθαιναν, ώσπου, στο τέλος, με τη δημιουργία του τεραστίου τηλεσκοπίου στο όρος Πάλομαρ της Άμερικής, ό άνθρωπος μόδεσε να δει άστρα, πού απέχουν από τη γή δισεκατομμύρια δλόκληρα έτη φωτός. Αυτό, δέβαια, υπό έναν όρο —να μην υπάρχει ούτε ένα τόσο δά συννεφάκι στην περιοχή πού έρευνά. Γιατί και ή παραμικρή τοίφα από χαρούμενο άσπρο μπαμπάκι στόν ούρανό, περιορίζει τα δισεκατομμύρια έτη φωτός του γίγαντα σε λίγες μόνον έκατοντάδες μέτρων.

Αυτό, όπως ήταν φυσικό, δημιούργησε πολλές δυσκολίες στους έπιστήμονες, πού ήθελαν να έρευνούν τόν ούρανό κάτω από όποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες. Σύννεφα και καταιγίδες τούς έμποδίζαν να κάνουν περίπλοκους υπολογισμούς και τούς καθυστέρωναν πολλές φορές στη δουλειά τους, κάνοντάς τους να χάνουν «εύκαιρίες» πού θα παρουσιασθούν ξανά στο στερέωμα, κατά τούς υπολογισμούς τους, σε χίλια ή σε δυο χιλιάδες χρόνια.

Τό πρόβλημα αυτό θρήκε τη λύση του τό 1931 με τήν εφεύρεση του ραδιοηλεκτροσκοπίου. Θεωρητικά, στην αρχή πρακτικά εδώ και μερικά χρόνια, τό ραδιοηλεκτροσκόπιο έπιτρέπει στους άστρονόμους ν' άδιαφορούν για τις καιρικές συνθήκες πού επικρατούν στόν πλανήτη μας και ν' άσχολούνται άνενόχλητοι με τα δάθη του σύμπαντος. Γιατί τό ραδιοηλεκτροσκόπιο δέν «δλέπει», άλλ' άκούει.

Η αρχή πού διέπει τό ραδιοηλεκτροσκόπιο είναι αρκετά απλή —όσο τουλάχιστον μπορεί να είναι απλό ένα θέμα πού περιλαμβάνει πολλά στοιχεία της θεωρίας του άτόμου. Συγκεκριμένα, τα άτομα του σύμπαντος δημιουργούν «ραδιοφωνικά κύματα», τα όποια έχουν μήκος πολύ μεγαλύτερο από τα κύματα φωτός και περνούν εύκολα μέσα από τα τεράστια σύννεφα σκόνης πού αιώρούνται στο κενό και κρύβουν πολλά αντικείμενα από τήν όραση του παρατηρητή. Τα κύματα αυτά, πού προέρχονται πολλές φορές από σημεία πολύ πέρα από τα άπώτατα άκρα στα όποια έχει φθάσει και τό καλύτερο όπτικό τηλεσκόπιο, γίνονται άντιληπτά και καταγράφονται από τό ραδιοηλεκτροσκόπιο, πού έτσι άνοίγει νέους όρίζοντες στην έρευνα του άπείρου.

Τα ραδιοηλεκτροσκόπια πού υπάρχουν, στην Άγγλία και στην Άμερική, έχουν βοηθήσει πάρα πολύ στην έρμηνεία ώρισμένων φαινομένων, πού άποτελούσαν άλυτα μυστήρια ως τώρα. Άναφέρονται χαρακτηριστικά οι καταιγίδες στην Άφροδίτη, ό ακριβής προσδιορισμός της θερμοκρασίας πού επικρατεί στόν Κρόνο και ή άναλογία ύδατος στόν Άρη. Τα σημερινά ραδιοηλεκτροσκόπια, καθώς και τα άποτελέσματα πού έχουν έπιτευχθεί με τη βοήθειά τους, είναι μηδισμικά μπροστά σ' ό,τι έλπίζεται να κατακτηθεί μετά τήν τελειοποίησή τους. Τό μεγαλύτερο, μέχρι στιγμής, ραδιοηλεκτροσκόπιο του κόσμου βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ στις Ένωμένες Πολιτείες, με κεραία διαμέτρου 18 μέτρων και ύψος μεγαλύτερο από ένα έπτάόροφο κτίριο. Διάφορα μικρότερα υπάρχουν ήδη σε διάφορα σημεία της Άμερικής και της Άγγλίας, ενώ πολλές χώρες έτοιμάζονται να κατασκευάσουν παρόμοια ή και μεγαλύτερα.

Υπάρχουν κιόλας σχέδια για πολύ μεγαλύτερα. Η άμερικανική κυβέρνηση έχει αρχίσει τήν κατασκευή ενός ραδιοηλεκτροσκοπίου με κεραία 42 μέτρων, στη Δυτική Βιργινία, μέσα στα πλαίσια του προγράμματος του Γεωφυσικού Έτους 1957-58. Η Άγγλία, από τήν άλλη μεριά, έχει έτοιμα σχέδια για ένα ακόμα πιδό μεγάλο, πού ή κεραία του θα είναι διαμέτρου 75 μέτρων.

Όταν έτοιμαστούν και χρησιμοποιηθούν τα ραδιοηλεκτροσκόπια-γίγαντες, δέν υπάρχει άμφιβολία ότι οι άνθρωποι θα χρειασθούν να εφεύρουν μια νέα μονάδα μετρήσεως των άστρικών άποστάσεων. Γιατί τα έτη φωτός, πού τώρα μετριοιούνται σε δισεκατομμύρια, θα είναι άσημαντη μηδισμότητα μπροστά στην άκτίνα ενεργείας των κολλοσσών, πού «άκούν» τό διάστημα. ■ ■ ■

ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΒΛΕΠΕΙ ΤΥΦΛΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΩΝ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΣΚΟΠΙΩΝ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ

Τό φώς κινείται με ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων τό δευτερόλεπτο, και οι άποστάσεις πού έχει κατακτήσει ή ανθρώπινη παρατήρηση με τα όπτικά τηλεσκόπια μετριοιούνται σε δισεκατομμύρια έτη φωτός. Όταν τελειοποιηθούν τα ραδιοηλεκτροσκόπια, πού δέν βλέπουν, αλλά άκούν, και στραφούν στο άχανές στερέωμα, θ' άνοίξουν τόσο μεγάλοι όρίζοντες παρατηρήσεως, ώστε τό να μετράμε πια σε έτη φωτός, θα είναι τό ίδιο αναχρονιστικό και πολύπλοκο, όσο και τό να μετρούσαμε, στη σημερινή μας εποχή, σε χιλιάδες χιλιόμετρα.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΧΑΡΒΑΡΝΤ

ΧΝΟΥΔΩΤΑ, ΜΑΛΑΚΑ, ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ

Ο "Άντονι Χόρντερς" παρουσιάζει για το καλοκαίρι μιαν ωραιότατη συλλογή «έπώνζ» της αμάζ

"Έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που άρχισε να επιβάλλεται το «έπώνζ», αλλά τη δεσπόζουσα θέση του στη γυναικεία προτίμηση, μόλις τώρα τελευταία την κατέκτησε. Πραγματικά, οι διτρίνες δεν είχαν ξαναδὴ τέτια ποικιλία σε μοντέρνους χρωματισμούς και σχέδια, του δροσερού αυτού ύφασματος. Η απορροφητικότης του το καθιστά ιδανικό για την πλάζ, και η εύκολία με την οποία πλένεται, καθώς και η στερεότης του, του προσθέτουν έλκυστικά πρακτικά χαρίσματα.

Μεγάλες, πολύχρωμες πετσέτες από «έπώνζ» δεν αποτελούν απλώς ένα αναγκαίο συμπλήρωμα για το μπάνιο σας, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν θαυμάσια και σαν εξαιρετικά μπουρνούζια, πάνω από το βρεγμένο μαγιώ. Η φθηνεία του το κάνει προσιτό σε κάθε βαλάντιο και, με λίγο γούστο, μπορείτε μόνες σας, στο σπίτι —ακολουθώντας τις υποδείξεις του "Άντονι Χόρντερς— να συμπληρώσετε τη γκαρνταρόμπα σας με μερικά απλά, πρακτικά και εύκολα σχέδια.

Κοντή ζακέτα από ροζ έπώνζ, με άσπρη μπορντούρα από το ίδιο ύφασμα, στο λαιμό, στο μπούστο και στα μανίκια. Είναι πρακτικώτατη για μετά το μπάνιο, ιδίως αν χρειαστεί να προσφυλάξουμε το σώμα από τον καυτό ήλιο. Χαρακτηριστικό επίσης είναι και το άσπρο ψαδάκι που είναι στολισμένο με μια ροζ κορδέλλα.

Απλούστατη στο κότσιμο και στην κατασκευή της είναι η πρωτότυπη αυτή μπλουζίτσα από ροζ έπώνζ. Το πλατύ γόρσιμο στα μανίκια και ο πελώριος γιακάς δίνουν έναν άερα επιμελημένης άημελούς, που τόσο ταιριάζει σε μια όμορφη γυναίκα στην πλάζ. Το μαγιώ, από μαύρο σάσκιν, δημιουργεί μια άρκετά ενδιαφέρουσα αντίθεση με τα απαλά χρώματα του έπώνζ.

Το έπώνζ με τις δυο διαφορετικές όψεις του είναι εξάιτετο για μια κοπέλα που διαθέτει δυο μαγιώ, ή που της άρεσει μια ποικιλία στις εμφανίσεις της. Η πετσέτα, από σκούρο και άσπρο έπώνζ, γίνεται εύκολοτα μια θανιά-σια κάπα, ανάλογα με το μαγιώ που θα φοράτε.

Άλλο ένα χαρακτηριστικό μπλουζάκι από πολύχρωμο ραβδωτό έπώνζ, ο' ένα απλό σχέδιο, που μπορεί να το καταφέρει ή παιδεία. Στο κάτω μέρος μια μπορντούρα από λευκό κορδόνι δημιουργεί τη γραμμή της φαιτεινής μύδας, τη «φρουρούλα». Και ένας αμερικάνικος εξωφρενισμός: Στο κορδόνι κρέμονται λίγα κονδονάκια.

τον, όταν την βλέπει, την υποδέχεται σαν να ήταν η πραγματική 'Ολβία. Φαίνεται φοβισμένος, ανήσυχος, είναι ένα ανθρώπινο ράκος. 'Η 'Αίλαρου γνωρίζεται με τα άλλα μέλη της οργάνωσης.

11

Η 'Αίλαρου ένωσε μια μικρή ταραχή, αλλά όλα πήγαν καλά. Τα «τέτα» ήταν υπόθεση ρουτίνας. 'Ο δρ Ρούμπκε συμπλήρωσε με διάφορες σημειώσεις ένα μακρύ έντυπο.

—Είναι απόλαυση, είπε τέλος, να έχεις να κάνεις με κάποιον... (σας ζητώ συγγνώμη, κυρία μου, μην παρεξηγήσετε αυτό που θα σας πω) να έχεις να κάνεις με κάποιον που δεν είναι μεγαλοφυΐα.

Η 'Αίλαρου γέλασε.

—Ω, το ξέρω πώς δεν είμαι μεγαλοφυΐα, είπε.

—Ευτυχώς για σας, είπε ο δρ Ρούμπκε. Σας δεβαίω πώς η ζωή σας θα είναι πολύ πιο ήσυχη. ('Αωστέναξε): 'Εδώ, όπως το βλέπετε και μόνη σας, βρίσκομαι σε αδιάκοπη επαφή με ανθρώπους του πνεύματος, τύπους μεγαλοφυΐας, υπερ-ευαίσθητους, που χάνουν εύκολα την ψυχική τους ισορροπία γιατί τα νεύρα τους δεν αντέχουν σε ισχυρούς κλονισμούς. 'Ο επιστήμων, κυρία μου, δεν είναι ο ψυχραιμός, άπαθής τύπος που διαβά-ζουμε στα μυθιστορήματα. Στην πραγματικότητα, (ο δρ Ρούμπκε κούνησε σκεπτικώς το κεφάλι του) ένας ατομικός επιστήμων έχει τόσο εύθικτα νεύρα όσο και μια πριμανόνα της όπερας. Δεν φαντάζεστε με τι καυγάδες, ζήλειες, ευαισθησίες έχο-με να κάνουμε κάθε μέρα. 'Ενώ έσείς, κυρία μου, (χαμογέλασε) ανήκετε εδώ στη μειονότητα, σε μια κατηγορία πολύ τυχερή, αν μου επιτρέψετε να έκφραζομαι έτσι.

—Δεν σας καταλαβα καλά, τί είδους μειονότητα έννοείτε;

—Τών συζύγων, αποκρίθηκε ο δρ Ρούμπκε. Σε πολύ λίγους επιτρέπεται να φέρουν εδώ τις γυναίκες τους. 'Η παρουσία τους μάς ξεκουράζει. Χαίρεσαι να τις βλέπεις απαλλαγμένες απ' όλες εκείνες τις πνευματικές θυέλλες που συγκλονίζουν τους άντρες τους.

—'Αλήθεια, πώς περνούν τόν καιρό τους οι γυναίκες εδώ; ρώτησε η 'Αίλαρου. Και πρόσθεσε, σά νάδενε να δικαιολογηθί για τήν ερώτηση: Είναι όλα τόσα καινούργια για μένα. Δεν καταλαβαίνω τίποτε ακόμη.

—Φυσικό. Πολύ φυσικό. 'Ετσι συμβαίνει πάντα. Μην ανησυχήτε. Θά έχετε τήν ψυχαγωγία σας κ' ένα άπέραντο πεδίο δράσεως. Θά βρήτε, έλπιζω, τή ζωή εδώ πολύ εύχρηστη.

—Όπως τή βρίσκετε έσείς;

Η ερώτηση ήταν απερίφραστη και μάλλον αναίδης. 'Η 'Αίλαρου αναρτήθηκε για μία στιγμή αν δέ θατανε φρονιμώτερο να μή τήν είχε κάνει. 'Αλλά ο δρ Ρούμπκε αποκρίθηκε πρόσχαρη:

—'Ακριβώς, κυρία μου. Βρίσκω τή ζωή εδώ αφάνταστα ήσυχη και ενδιαφέρουσα.

—Δέ νοσταλγείτε ποτέ τήν 'Ελβετία;

—Όχι. 'Ισως έπειδη οι συνθήκες τής ζωής μου στήν πατρίδα δεν ήταν και πολύ καλές. Είχα γυναίκα και παιδιά. Δεν ήμουν γεννημένος για οικογενειάρχη. 'Εδώ τα πράγματα είναι πολύ, πολύ πιο εύχρηστα. 'Εχω όλο τόν καιρό και όλες τις ευκαιρίες να μελετήσω τόν ανθρώπινο έγ-

κέφαλο —θέμα που μ' ενδιαφέρει έξαιρετικά— και να γράψω τό βιβλίο μου. Δεν έχω ένγιες φροντίδες, περισπασμούς. Είναι όλα πολύ βολικά.

—Πού θα πάω τώρα; ρώτησε η 'Αίλαρου βλέποντας τον να σηκώνεται και να τής δίνει με ύφος εύγενικό και επίσημο τό χέρι του.

—Στήν κ. Λά Ρός. 'Εκείνη θα σας οδηγήσει στο τμήμα γυναικείων φορεμάτων. Είμαι δέβαιος (ο δρ Ρούμπκε έκανε μία μικρή υπόκλιση) πώς τó αποτέλεσμα θα είναι υπέροχο.

Η 'Αίλαρου ένωσε μια εύχρηστη έκπληξη άν-τικρύζοντας τήν κ. Λά Ρός. Η κ. Λά Ρός ήταν άλλοτε πόλητριά σ' έναν απ' τούς μεγάλους ρα-πτικούς οίκους τού Παρισιού και οι τρόποι τής είχαν μία χοιευτική θηλυκότητα.

—Χαίρομαι πολύ που σας γνωρίζω, είπε στήν 'Αίλαρου. 'Ελπίζω να μπορέσω να σας φανώ χρήσιμη. 'Αφού ήρθατε μόλις πριν από λίγο, θα έ-στε ασφαλώς κουρασμένη. Νομίζω λοιπόν πώς είναι προτιμώτερο να διαλέξετε τώρα μόνο τα απαραίτητα και άβριο, μεθαύριο, ή όποια άλλη μέρα θέλετε, έρχεστε ξανά και εξέταζετε τή συλ-λογή μας με τήν ήσυχία σας. Πάντα λέω πώς εί-ναι κουραστικό να διαλέγεις πράγματα στα βια-στικά. Σου χαλάει όλο τó γούστο. Λοιπόν, αν συμφωνήτε με τή γνώμη μου, να πάρτε τώρα λίγα έσώρροχα, ένα βραδιό φορέμα για τó δείπνο και, ίσως, ένα ταγιέρ.

—Τί εύχρηστα που άκούονται όλα αυτά, εί-πε η 'Αίλαρου. Σας δεβαίω πώς αισθάνεσαι άσχη-μα όταν ξέρεις πώς δεν έχεις παρά μονάχα μία όδοντόβουρσα κ' ένα σφουγγάρι.

Η κ. Λά Ρός γέλασε ανοιχτόκαρδα. Πήρε γρή-γορα τα μέτρα τής 'Αίλαρου και τήν ώδηγησε έ-πειτα σε μία τεράστια αίθουσα με έντοιχισμένα ντουλάπια όλόγυρα. 'Εβλεπες φορέματα σε άφάν-τοστη ποικιλία, καλορραμμένα, από ύφασματα έξαιρετικά, σ' όλα τα μεγέθη. Η 'Αίλαρου διάλεξε ό,τι τής χρειαζότανε για τήν ώρα και πέρασε στο τμήμα καλλυντικών για να έφοδιασθί με πούδρες, κρέμες και διάφορα άλλα εξαρτήματα τουαλέτας. 'Η βοηθός, μία νεαρή άρραπίνα με γυαλιστερό μαύρο πρόσωπο και κάτασπρο φόρεμα, άνέλαβε να στείλν τα πράγματα στο διαμέρισμα τής 'Αί-λαρου.

—Και θα έχωμε τήν εύχαρίστηση να σας δούμε σύντομα, έλπιζω, είπε η κ. Λά Ρός πρόσ-χαρη. Θά είναι μεγάλη χαρά για μένα να σας δο-ηθώ να κάνετε τήν έκλογή σας άνόμεσα στα μοντέλα μας. 'Εντελώς μεταξύ μας, άπογοιεύ-ομαι στή δουλειά μου μερικές φορές. Οι γυναίκες έ-πιστήμονες δεν ενδιαφέρονται διόλου για λούσα. Νά, εδώ και μισή ώρα είχα μία συνταξιδιώτισσά σας.

—Τήν Χέλγκα Νήντχαϊμ;

—'Α, ναι, αυτό ήταν τ' όνομά τής. Φυσικά, είναι Γερμανίδα κ' έμεις συμπαθούμε τούς Γερ-μανούς. Αυτό όμως είναι έντελώς άσχετο. 'Η κυ-ρία αυτή δεν είναι άσχημη, μπορώ να πώ μάλλον πώς θατανε νόστιμη αν έδινε λίγη προσοχή στο ντύσιμό τής. 'Αλλά όχι! Δεν ενδιαφέρεται για φο-ρέματα, τó δήλωσε καθαρά. Είναι γιατρός, μου φαίνεται. 'Εχει κάποια ειδικότητα, δέ θυμούνται τώρα ποιά. 'Ας έλπίσωμε πώς όλο τής τó ενδια-φέρον συγκεντρώνεται στους άρρώστους τής. 'Αμ-φιβάλλω όμως αν κανέναν άντρα θα γυρίση να τήν κοιτάξν δυό φορές.

Η μίς Τζέξσον, ή άδύνατη, μελαχροινή κοπέ-λα με γυαλιά που είχε συστήσει ο Βαν Χάιντεμ στους ένους, πήγχε στήν αίθουσα.

—Τελειώσατε, κυρία Μπέτερτον; ρώτησε.

—Ναι, εύχαριστώ, άποκρίθηκε η 'Αίλαρου.

—Έχετε τότε τήν καλωσύνη να έρθετε μαζί μου στο γραφείο τού υποδιευθυντού;

Η 'Αίλαρου άποχαιρέτησε τήν κ. Λά Ρός και άκολούθησε τήν εύσυνεϊδητή μίς Τζέξσον.

—Ποιός είναι ο υποδιευθυντής; ρώτησε.

—Ο δρ Νήλσον.

«Όλοι εδώ μέσα έχουν τίτλους», σκέφτηκε ή 'Αίλαρου.

—Τί ακριβώς είναι ο δρ Νήλσον; ρώτησε. Γι-ατρός;

—Όχι, δεν είναι γιατρός, κυρία Μπέτερτον. 'Ο δρ Νήλσον είναι ο επί κεφαλής τού ιδρύματος. 'Εχει τή γενική διοίκηση. 'Όσοι έχουν παράπονα σ' αυτόν πηγαίνουν. Δέχεται πάντα τα νέα μέλη, χωριστά τó καθένα, τήν πρώτη μέρα που έρχονται εδώ, κι αυτό είναι όλο. Δεν πιστεύω να τόν ξα-ναθήτε ποτέ, έκτός αν συμβή κάτι πολύ σοδαρό.

Γιά να φτάση κανείς ως τόν δρ Νήλσον έπρεπε πρώτα να περάση από δυό άλλα γραφεία όπου έρ-γάζονταν γραμματείς και στενογράφοι. 'Όταν, τέλος, άκολουθώντας τήν μίς Τζέξσον, ή 'Αίλαρου βρέθηκε στο επιβλητικό άντρο του, είδε έναν άν-τρα μεγαλόσωμο, βαλερό, να σηκώνεται πίσω απ' ένα μεγάλο γραφείο και να προχωρή πρδς τó μέρος τής άπλώνοντας έγκάρδια τó χέρι του.

—'Α! 'Ειστε... —μία στιγμή να θυμηθώ— ναι, είστε ή κ. Μπέτερτον. Καλώς ήρθατε, κυρία Μπέτερτον. 'Ελπίζω να περάσετε καλά μαζί μας. Λυπήθηκα πολύ όταν έμαθα τó άτύχημα που εί-χατε με τó αεροπλάνο σας. Ευτυχώς όλα τελείω-σαν καλά. Ναι, ήσαστε πολύ τυχερή σ' αυτό. Πο-λύ τυχερή. 'Ο κ. Μπέτερτον σας κερίμενε άνυπό-μονα όλον αυτό τόν καιρό. 'Ελπίζω να τακτοποιη-θήτε καλά εδώ και να ζήσετε εύτυχισμένη μαζί μας.

—Εύχαριστώ, δρ Νήλσον.

Η 'Αίλαρου κάθισε στήν καρέκλα που τής πρόσφερε.

—Έχετε καμμία έρώτηση να μου κάνετε; ρώ-τησε ο δρ Νήλσον σκύδοντας με ύφος ένθαρρυντι-κό πάνω απ' τó γραφείο του.

Η 'Αίλαρου γέλασε.

—Γιά να είμαι ειλικρινής, είπε, θέλω να κάνω τόσες πολλές έρωτήσεις που δεν ξέρω από πού ν' άρχισω.

—Σας καταλαβαίνω. 'Αν θέλετε όμως ν' ά-κούσετε τή συμβουλή μου —τ ή συμβουλή μου ά-πλώς, τίποτε περισσότερο— μη ρωτάτε. Προσαρ-μοσθήτε στήν καινούργια σας ζωή και πάρτε τήν όπως έρχεται. Πιστέψτε με, είναι ο καλύτερος τρόπος.

—Έχω τήν έντύπωση πώς δεν ξέρω τίποτε, είπε η 'Αίλαρου. 'Όλα ήταν τόσο... τόσο άνοπών-τεχα.

—Ναι. 'Ετσι αισθάνονται οι περισσότεροι στήν άρχή. Νομίζουν πώς θα βρεθούν στή Μόσχα —ο δρ Νήλσον γέλασε εύθυμα— και ξαφνιάζον-ται μόλις έρθουν εδώ, στήν έρημο.

—'Απόρησα κ' εγώ πολύ.

—Δέ δίνομε, βλέπετε, πολλές εξηγήσεις από πριν. Μπορεί να φλυαρήση κανείς. 'Η έχεμύθεια είναι άπαραίτητη σ' αυτή τήν περίπτωση. 'Αλλά θα ήθε, θα μέινετε εύχαριστημένη εδώ. 'Αν κάτι δέ σας άρέσει, ή αν έχετε καμμία ιδιαίτερη επι-θυμία... δεν έχετε παρά να υποβάλετε μία αίτηση και θα δούμε τί μπορούμε να κάνωμε. 'Αν σας ενδιαφέρει ή ζωγραφική, ή γλυπτική, ή μουσική, έχομε ένα ειδικό καλλιτεχνικό τμήμα...

—Φοδούμαι πώς δεν έχω καμμία ιδιαίτερη κλίση στις τέχνες.

—Τότε θα βρήτε κάποια άλλη άπασχόληση, τα σπόρ, λόγου χάρι. Χρειαζέται μία έβδομάδα, καμμία φορά και δυό, όσπου να συνηθίση κανείς στήν καινούργια του ζωή. Οι γυναίκες, παρατηρή-σαμε, δάζουν περισσότερο καιρό για να προσαρ-μοσθούν. 'Ο άντρας σας έχει τή δουλειά του και δέ θα μπορή ν' αφιερώνη πολύ χρόνο για σας, γι' αυτό θα πρέπει να γνωριστήτε μ' άλλες κυρίες που έχουν τα ίδια ενδιαφέροντα με σας... Καταλα-βαίνετε τί θέλω να πώ.

—Μένουν όλοι πάντα εδώ;

—'Αν μένουν εδώ; Δέ σας καταλαβαίνω, κυ-ρία Μπέτερτον.

—Θέλω να πώ, δεν μπορεί κανείς να βγη, να πάη κάπου άλλο;

—'Α, αυτό εξαρτάται απ' τόν άντρα σας, ά-ποκρίθηκε ο κ. Νήλσον με ύφος αινιγματικό. 'Α, ναι, ναι, εξαρτάται απ' αυτόν. 'Υπάρχουν δυνα-τότητες. Πολλές δυνατότητες. 'Αλλά τó θέμα αυτό δεν είναι τού παρόντος. 'Ελάτε να με ήθε σε... άς πούμε, σε τρείς εβδομάδες και τα ξαναλέμε.

Θά δούμε πώς θα έχετε τακτοποιηθί ως τότε.

—Δέ βγαίνει κανείς ποτέ έξω απ' αυτή τήν πύλη;

—Πολύ φυσική ή έρώτησή σας, κυρία Μπέ-τερτον, άποκρίθηκε ο δρ Νήλσον με ύφος εύγενικό, αλλά και κατηγορηματικό μαζί. Ναι, πολύ φυσι-κή. Πολλοί τήν κάνουν όταν έρχονται εδώ. 'Αλλά τó κύριο χαρακτηριστικό τού οργανισμού μας εί-ναι, βλέπετε, ή αύταρκεια. Δεν υπάρχει τίποτε —αν μου επιτρέψετε να έκφραστώ έτσι— τίποτε που για να τó βρήτε θα πρέπει να γήγχε απ' έ-δώ μέσα. 'Εξω από μας, είναι ή έρημος. Δέ σας κατηγορώ, κυρία Μπέτερτον. Πολλοί αισθάνονται όπως έσείς, όταν πρωτοέρθουν εδώ. Σας βεβαίω- όμως πώς τó συναισθημα αυτό περνάει πολύ γρή-γορα. Είναι κι αυτό ένα κατάλοιπο τού κόσμου που αφήσατε. Προσέξτε ποτέ μία μυρμηκοφω-λιά, κυρία Μπέτερτον; 'Ενδιαφέρον θέαμα. 'Ενδια-φέρον και διδακτικό. 'Εκατοντάδες μικροσκοπικά μαύρα έντομα τρέχουν πάνω-κάτω σοδαρά, πο-λύάσχολα, γεμάτα ζήλο, πάντοτε με κάποιο σκο-πό. Και όμως όλη ή μυρμηκοφωλιά είναι ένας κυ-κεώνας. Σύγχυση και άκαταστασία βασίλευει έ-κεί μέσα. Τό ίδιο συμβαίνει και με τόν κόσμο που αφήσατε. 'Εδώ υπάρχει άνεση, σκοπός, άπερίο-ριτος χρόνος. Πιστέψτε με, (χαμογέλασε) είναι ένας επίγειος παράδεισος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13ο

Μοιάζει σά σχολείο, είπε ή 'Αίλαρου. Είχε ξαναγυρίσει στο διαμέρισμά τής. Τα φορέματα και τα καλλυντικά που είχε δια-λέξει τήν περίμεναν στήν κρεβατοκάμαρά τής.

Εικονογράφηση ΤΑΣΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Έχετε καμμία έρώτηση να μου κάνετε; ρώτησε ο δρ. Νήλσον.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΠΩΣ ΤΑ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΩΣ ΠΕΝΙΧΡΑ. ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΓΟΣΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΑΚΙ ΤΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ

Και τὸ Παρίσι ἔπιδασε τὴν Μπαρντό...

ΑΛΟΓΟΟΥΡΑ, ΓΑΤΗΣΙΟ ΜΟΥΤΡΑΚΙ, ΥΦΟΣ ΠΕΚΙΝΟΥΑ, ΓΥΜΝΙΑ (ΠΟΛΛΗ ΓΥΜΝΙΑ) - Η ΣΥΝΤΑΓΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Οἱ Γάλλοι εἶναι ὑπερήφανοι γιὰ δύο ἐξέχουσες προσωπικότητες, τὸν Πικασσό καὶ τὴν Μπριζίτ Μπαρντό. Εἶναι γιὰ τοὺς τουρίστες κάτι μεταξὺ τοῦ πύργου τοῦ "Αἴφελ", τοῦ Λούβρου καὶ τοῦ Φολί Μπερζέρ καὶ συμπληρώνουν ὁ ἓνας τὴν ἄλλη κατὰ τὸν πῶς ἁρμονικὸ τρόπο, ἔστω κι ἂν ἔχουν συναντηθῇ μόνον μιά φορά. Ὁ Πικασσό συμβολίζει τὴν τέχνη, τὴν μεγαλοφυΐα καὶ —Ἰσπανὸς αὐτός— τὴν δύναμη τῆς Γαλλίας νὰ ἀφομοιώνῃ τὰ ξένα στοιχεῖα πού, μαζὶ μὲ τὰ δικά της, συνεργάζονται γιὰ νὰ μὴν χάσῃ ποτὲ τὴν καλλιτεχνική της ὑπεροχή. Ἡ Μπριζίτ δὲν συμβολίζει θεοσίως τὴν τέχνη. Συμβολίζει ὅμως τὴ χάρη, τὸν πειρασμό, τὰ νεύματα καὶ —πλάϊ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ γαλλικά στοιχεῖα— συμβολίζει κάτι γενικώτερο: Τὴν ἐποχή μας. Γιατί, πράγματι, σὲ ποιά ἄλλη ἐποχὴ μὴ κοπέλα πού δὲν ἤξερε νὰ

κάνῃ τίποτε, πού δὲν εἶχε κὰν παίξει ἀκόμη στὸν κινηματογράφο, θὰ ἦταν πῶς γνωστὴ σ' ὅλον τὸν κόσμον, κι ἀπὸ τὸν πρόεδρο ἀκόμη τῆς Δημοκρατίας; Χάρη στὰ καινούργια ἦθη καὶ ἔθιμα, μὴ ἀπίθανα μακρὰ ἀλογουρά κ' ἓνα γατήσιο μουτράκι, (συνδυασμένα, βέβαια, μὲ τέλειες σωματικὲς ἀναλογίες) στόλισαν πρῶτα τὰ ἐξώφυλλα τῶν περιοδικῶν καὶ, κατόπιν, τὰ ὄνειρα νέων καὶ γέρον ἀνὰ τὸν κόσμον.

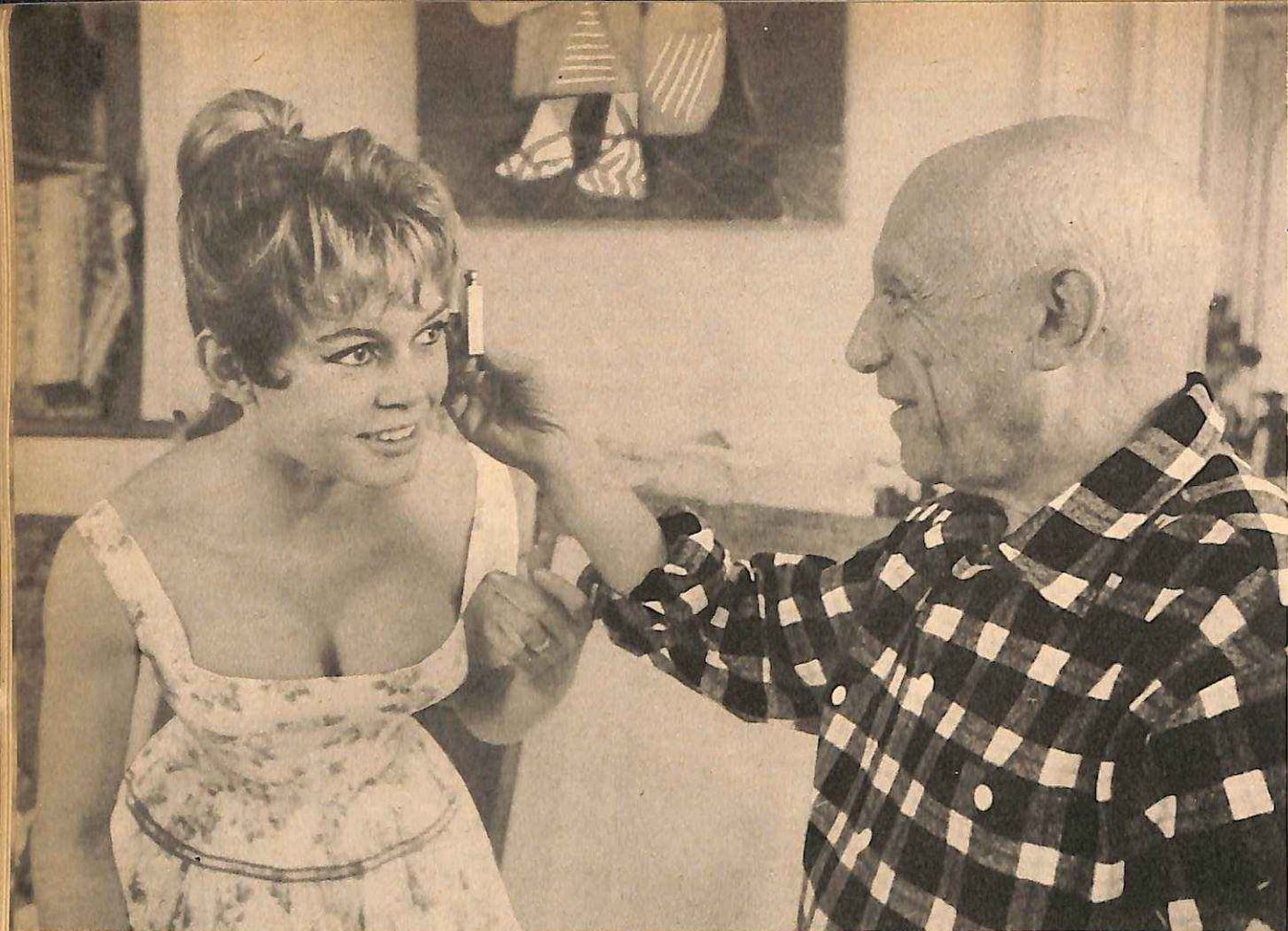
Ἡ Μπριζίτ ἐμφανίζεται στὶς Κάννες! Ἡ Μπριζίτ παντρεύεται τὸν δημοσιογράφο Βαντίμ! Ἡ Μπριζίτ ὑποκλίνεται ἐμπρὸς στὴν βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, μοναδικὴ εκπρόσωπος τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου! Ἡ Μπριζίτ ἐπισκέπτεται τὸν Πικασσό! Κάθε τῆς κίνηση, κάθε τῆς φόρεμα, κάθε μικρὴ ἀσήμαντη κουβέντα πού ἔλεγε, ἦταν «ΝΙΟΥΣ», ἦταν ἐνδιαφέρον

ΠΙΚΑΣΣΟ ΚΑΙ ΜΠΡΙΖΙΤ - ΤΑ ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἡ Μπριζίτ Μπαρντό, προϊόν τῆς ἐποχῆς μας, γεννήθηκε ἀπὸ τὰ φλάς τῶν φωτογράφων, μεγάλωσε στὰ ἐξώφυλλα τῶν περιοδικῶν, ἔμαθε ὅμως πῶς «οἱ ποντικοὶ δὲν γεννοῦν αὐγά» καὶ πῶς ἡ δόξα, γιὰ νὰ σοῦ ἀνήκῃ, πρέπει νὰ τὴν κατακτήσῃς μὲ τὶς δικές σου δυνάμεις! Μακριὰ ἀπὸ τὸν Πυγμαλῶνα-σύζυγό της Ρ. Βαντίμ, ἡ σύγχρονη αὐτὴ Γαλάτεια θέλει νὰ ζήσῃ μόνη τὴν ζωὴ της.

ΕΝΑΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΞΕΡΕΙ Ν' ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΗ ΚΑΘΕ ΤΙ, ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΗ ΤΗ «ΓΑΤΟΥΛΑ» ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΩΤΕΡΗ

ΣΤΗ ΒΙΛΛΑ «ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ», στις Κάννες, συναντήθηκαν οι δυο κορυφαίες... αντιθέσεις της σημερινής Γαλλίας. Το πνεύμα της, που το εκφράζει ο διάσημος ζωγράφος Πικασσό, κ' η επίγεια χάρη της, που την προσωποποιεί η Μπριζίτ

ΟΙ «ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΕΣ» πόζες ευνουούν αναμφισβήτητα τη γαλήνια εκφραστικότητα της Μπαρντό. Τό ξέρει και η ίδια.

ΠΑΡ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΗΣ, δεν δείχνει να έννοη πολλά, απ' τα άριστουργήματα του «μαίτρη»

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ

Θά μπορέση νά κρατήση τήν δόξα της άφου έγκατέλειψε τόν άνδρα πού τήν άνέδειξε;

για τους αναγνώστες του διεθνούς τύπου καί, όλα αυτά, πριν ακόμη παίξει ρόλο με περισσότερο από δέκα φράσεις. Φυσικά όμως, οι δέκα —ή πέντε, ή δύο —αυτές φράσεις δεν είχαν σημασία. Σημασία είχε η παρουσία της, τα φορέματα που σχεδίαζαν ειδικώς για να την επιδείξουν καλύτερα οι ενδυματολόγοι καί, ακόμη πιο σπουδαίο, η φαντασία του κοινού. Τό κοινό δεν θα την πρόσεχε ίσως σε ρολάκια όπως της υπηρέτριας στον «Τρωικό πόλεμο». Οι δὲν Ιστορικές Ιταλικές ταινίες έχουν προσφέρει, κατά καιρούς, κοπέλες πολύ πιο έντυπωσιακές από την Μπριζίτ. 'Εκείνη όμως την ήξεραν όλοι. Από τα έξωφύλλα, από τα ρεπορτάζ, από τις φωτογραφίες, ή μόδα Μπαρντό είχε επηρεάσει τους πάντας. Όλες οι κοπελίτσες έφτιαχναν αλογουρές καί κατέβαζαν μαλλιά στο μέτωπο καί στα μάγουλα, καμμιά όμως δεν κατάφερνε να επιτύχη το «ύφάκι» της. 'Εκείνο το μίγμα άθωότητας καί πονηρίας που της επέτρεπε να γδύνεται με την άφέλεια που μία άλλη θα τηγάνιζε αργά!

Σήμερα, δέκαια, οι ρόλοι της είναι σημαντικοί καί ο φακός δεν κουράζεται ποτέ να μάς την δείχνει, πάντα μισόγυμνη, πάντα μωτρωμένη —της πάει να σουφρώνη τα χειλάκια της! — καί πάντα αντίκειμενο των πόθων όλων των συμπρωταγωνιστών της! Πράγμα που ίσχυει, φαίνεται, καί για την πραγματική της ζωή, γιατί ένας από αυτούς τους συμπρωταγωνιστάς, ο Ζάν-Λουί Τρεντινιάν, την απέσπασε από τον νεαράτατο έπίσης σύζυγό της, τόν Ροζέ Βαντίμ, τόν άνθρωπο που δούλεψε όσο κανείς άλλος για την επικράτηση καί την επιτυχία της.

Ό Ροζέ βλέπετε την ήξερε καλά, πράγμα που δεν συμβαίνει συνήθως με τους συζύγους. Αυτός όμως ήταν συγχρόνως σύζυγος, δημοσιογράφος καί κινηματογραφιστής (τήν είχε πρωτογνωρίσει όταν ήταν βοηθός του Μάρκ Άλλεγκρε ό οποίος, πρώτος, την επρόσεξε από ένα έξωφύλλο του περιοδικού «Ζαριντέν ντε Μόντ» καί θέλησε να την χρησιμοποιήσει) καί κατάλαβε ποιά ήταν το στοιχείο με το οποίο θα γοήτευε πιο εύκολα το κοινό. Στο έγχρωμο φίλμ «Καί... ό Θεός έπλασε την γυναίκα», ό Ροζέ Βαντίμ απέδειξε την θεωρία του. Στην πρώτη του αυτή δημιουργία ή Μπριζίτ είναι το κέντρον του ενδιαφέροντος καί κανείς δεν της ζητά να «παίξη». Απλώς προκαλεί με την παρουσία της καί μόνον, με την άσυνείδητη απλότητα με την οποίαν αφήνει τόν κάθε έναν στην πλατεία του κινηματογράφου να πιστεύη πως είναι προσιτή, εύκολη, κοντινή, ενώ, συγχρόνως, στις κρίσιμες στιγμές δείχνει άθωότητα καί δροσιά παιδιού. Σήμερα λοιπόν αυτόν τόν άνθρωπο που της άνοιξε τόν δρόμο, ή Μπριζίτ τόν έγκατέλειψε. Χωρίς αυτόν, ή Μπριζίτ θα μπορέση να κρατήσει τη θέση της πιδ περιζήτητης «ξεν-πρεμιέρ» της Γαλλίας; Αυτό μόνον τόν μέλλον μπορεί να το δείξη. 'Εν τώ μεταξύ, τó άξιολάτρευτο «περικουά» που δεν ξέρει, όπως όμολογεί με άφοπλιστική άφέλεια, ούτε άν γενούν αργά τα ποντίκια, έχει πίστη στον έαυτό της καί άδιαφορεί για τó σπαρακτικό διαζύγιο. "Όσο για τόν Βαντίμ, αυτός ψάχνει μία καινούργια άγνωστη, με την έλπιδα να δημιουργήση μιá καινούργια Μπριζίτ... να πάρη τó αίμα του πίσω.

Η «μονομαχία» προμηνύεται έκτάκτως ενδιαφέρουσα.

ΚΑΘΕ ΣΚΗΝΗ της Μπριζίτ είναι μελετημένη, ώστε να δημιουργή έντονες αντίδράσεις στον θεατή. 'Εξαιρετική συμπάθεια για την «άτυχία» της καί σοβαρές κυριαρχικές παρορμήσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΜΙΚΟΣ, Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 20 ΕΤΩΝ ΑΓΟΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ, ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΒΡΗΚΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΚΙ' ΑΝΑΓΩΡΙΣΤΗΚΕ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΑ

Κάποτε που ο μεγάλος Ρούμπενς βρισκόταν με διπλωματική αποστολή στην Αύλη του Φιλίππου της Ισπανίας, ένας ευπατρίδης που τον είδε απορροφημένο μπροστά στο καβαλέτο του, παρατήρησε με κατάπληξη: «Όποτε ο κ. πρεσβευτής ασχολείται και με τη ζωγραφική!». «Όχι, ο ζωγράφος ασχολείται και με τη διπλωματία», του αποκρίθηκε μακρόθυμα ο διάσημος καλλιτέχνης. Πίσω απ' αυτό το απλό περιστατικό κρύβεται ένα δράμα παλιό όσο είναι κι ο κόσμος. Το δράμα που λίγο-πολύ κατατρέπει την ψυχή κάθε καλλιτέχνη, άσχετα μικρού ή μεγάλου, ακόμα και στην περίπτωση που δεν είναι αδήριτες βιοτικές ανάγκες που τον απορροφούν απ' το έργο του. Τον βασανίζει ή κοινωνική επιταγή να κάνει κι αυτός κάτι «χρήσιμο», κάτι που ή αξία του να θεμελιώνεται στην κοινή επιδοκιμασία. Γιατί, ως μη γελιάσαστε, στην κοινή αντίληψη είναι νόμιμο να μουντζουρώνει κανείς «άθωα λευκά χαρτιά, χωρίς αίτια» σε όποιονδήποτε γραφειοκρατικό παρακλάδι, ενώ αντίθε-

τα ή δυσπιστία και συχνά ο σαρκασμός, υποδέχεται μιάν «άχρηστη» ενασχόληση, που μπορεί να καταλήξει άκωχη και στη δημιουργία της «Ενάτης».

«Άλλη έρμηνεία από τούτο το διχασμό δεν βρίσκουμε, για να εξηγήσουμε την περίπτωση του 'Ανδρέα Νομικού, που ή αναμφισβήτητα προικισμένη καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία του ταλαιπωρήθηκε είκοσι ολόκληρα χρόνια σε ποικίλες, άσχετες με την κλίση του και την κλήση του ασχολίες, όσο ν' αποφασίστη ν' αφιερωθεί ολοκληρωτικά και απερίσπαστα στον προορισμό του. 'Η γενική αναγνώριση του μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, μάς αφήνει να διαδλέψουμε καθαρότερα το μέγεθος του δράματος που τον βασανίζει, όσο διάστημα κράτησε τον εαυτό του μακριά από τα χρώματα που είναι για έναν καλλιτέχνη της όλης του κάτι πολυτιμότερο από την ίδια του τη ζωή. «Ός τώρα ξέραμε ότι ή όπερα είναι κάτι που ακούγεται ευχάριστα, ο Νομικός μάς έδειξε ότι μπορεί και

να βλέπεται έξ' ίσου ευχάριστα», έγραψε για την εργασία του κάποιος κριτικός του Νέου Κόσμου, όπου ή παρουσία του 'Ελληνα σκηνογράφου, των περασμένο χειμώνα, άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις και προκάλεσε ένθουσιώδη σχόλια. Δεν είναι και λίγο...

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΑ

Γιός ευκατάστατου εμπόρου, αλλά και διακεκριμένου λογίου, με αξιόλογες μονογραφίες για το Βυζάντιο και την ιστορία των Αράβων, ο 'Ανδρέας γεννήθηκε στην 'Αλεξάνδρεια στα 1917. 'Ε'Από πέντε χρονών παιδί τον θυμάμαι, μ' ένα μολύβι και μ' ένα χαρτί, να σχεδιάζει και να ζωγραφίζει αδιάκοπα, μάς έξιμολογείται ή αδελφή του. 'Ωστόσο, παρ' όλη την πρόωρα εκδηλωμένη αγάπη του για την τέχνη, δεν έκανε συστηματικές σπουδές στη ζωγραφική. 'Από τα πρώτα του χρόνια, οι επιδόσεις του διχάστηκαν. Κι όταν έτελειωσε το γυμνάσιο και ταξίδεψε στην 'Αθήνα το 1934 ήταν

για να σπουδάσει... Νομικά και Πολιτικές 'Επιστήμες. Το αξιοσημείωτο, μάλιστα, είναι ότι τα κατάφερε τόσο καλά στην κάπως στεγνή αυτή μαθητεία του, ώστε στα 1938 κέρδισε μία ύποτροφια για την School of Economics του Λονδίνου. Στην τετραετία όμως που σπούδασε στην 'Αθήνα, παράλληλα με το Πανεπιστήμιο, δούλεψε και στο ατελιέ του Γουνάρόπουλου, κι αυτή ήταν ή μοναδική περίοδος της κάπως προγραμματισμένης γνωριμίας του μ' ένα δάσκαλο.

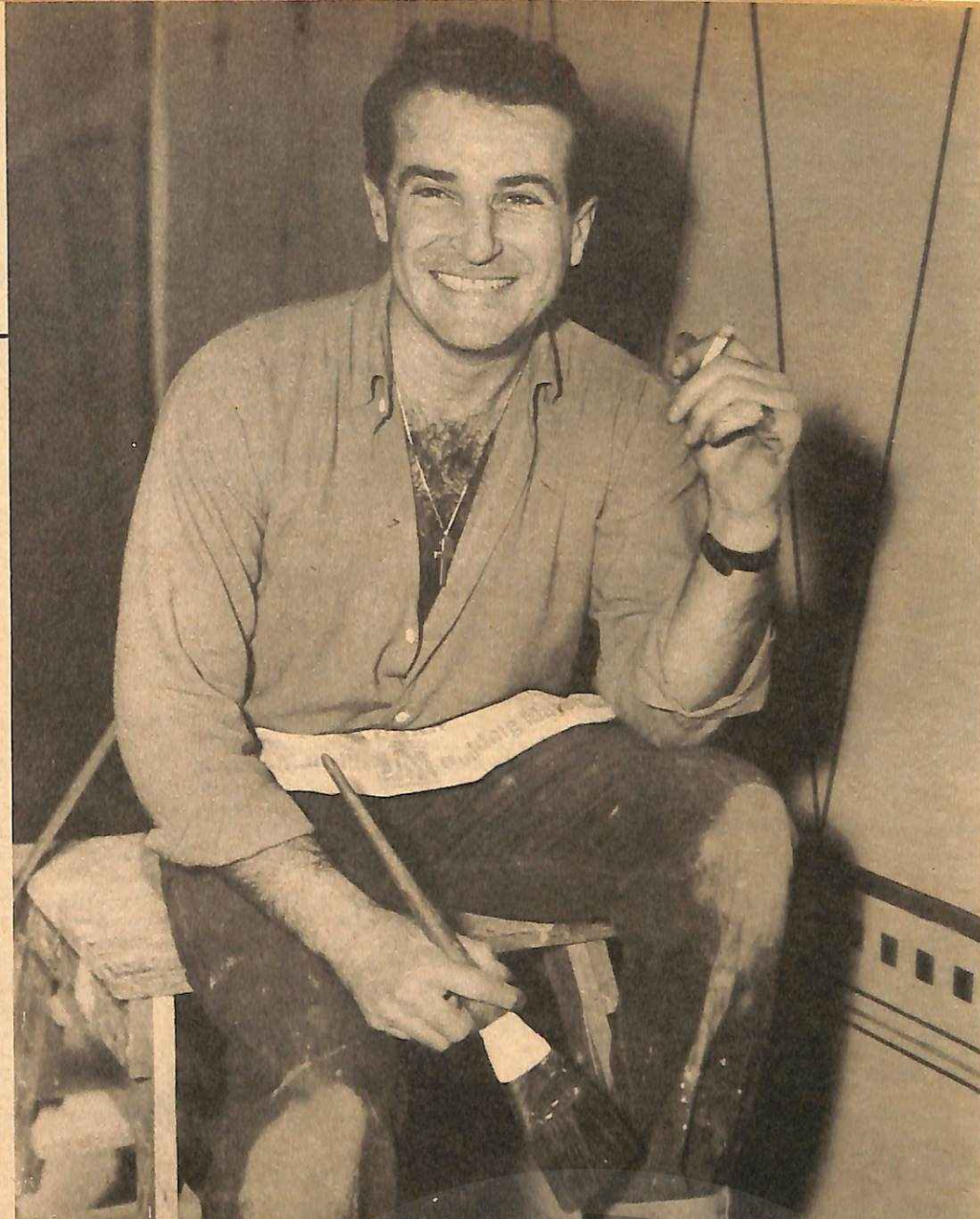
«Έπειτα ήρθαν ο πόλεμος και ή γερμανική εισβολή, όπου σ' ένα από τα όχυρα της Μακεδονίας ο 'Ανδρέας αιχμαλωτίστηκε, μετά την κατάρρευση του μετώπου. Στά σκοτεινά χρόνια της κατοχής σημειώθηκε ή πρώτη παρουσία του στην σκηνή. Στο «Θέατρο Τέχνης» του Καρόλου Κούν έκανε τις σκηνογραφίες για το «Σβάννεβιτ» του Στρίντμπεργκ, και στής Κοτοπούλη, για τη «Δωδεκάτη Νύχτα» του Σαίξπηρ, και στής Κατερίνας για το

«Παράξενο 'Ιντερμέντζο» του Ο' Νήλ.

«Ήταν το μόνο μέρος που οι Γερμανοί μάς άφηναν ανενόχλητους, έπειδή δεν καταλάβαιναν τη γλώσσα», διηγείται ο σκηνογράφος σε μία αμερικανική έφημερίδα που του πήρε συνέντευξη. «Οι κινηματογράφοι έπαιζαν γερμανικά έργα, και ήταν γεμάτοι στρατιώτες της Βέρμαχτ. Ο μόνος όρος που μάς είχε δώσει ο κατακτητής, ήταν να μην παίζουμε «σαξονικά» έργα, αλλά ήταν εύκολο να ξεπεραστεί και αυτό το εμπόδιο. 'Αλλάξαμε απλούστατα τους τίτλους, τα ονόματα των προσώπων και του συγγραφέα, και κάναμε τη δουλειά μας. 'Η λογοκρισία δεν φαίνεται να ήταν και πολύ πληροφορημένη».

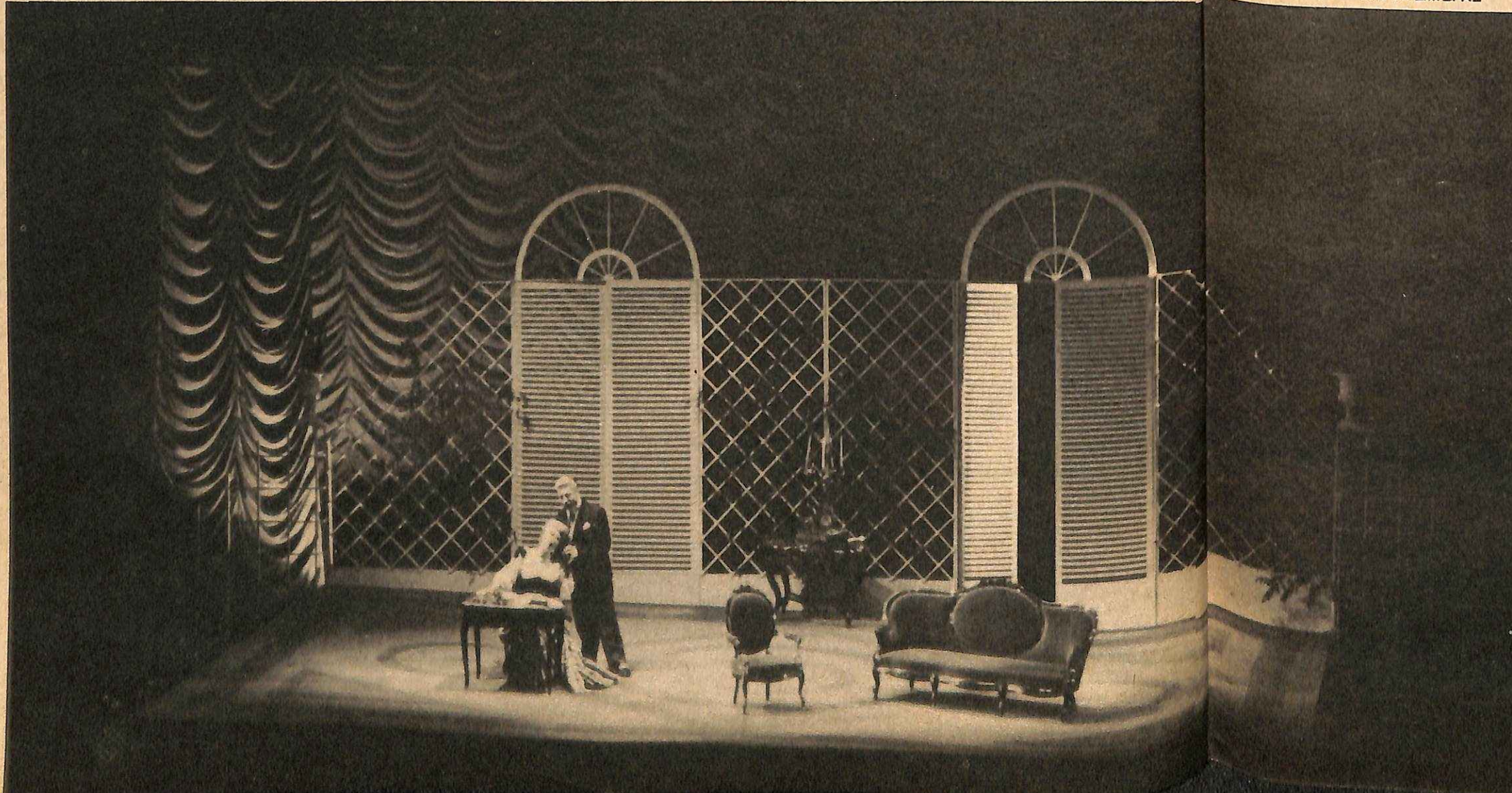
ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

'Αλλά το κίνημα αντίστασας, στο οποίο ήταν αναμειγμένος από την αρχή ο 'Ανδρέας, ήρθε τώρα να διακόψει τη σταδιοδρομία του. 'Η φωνή της πατρίδας ήταν επιτακτι-

Η ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΧΙΟΥΣΤΟΝ έβαλε στη διάθεση του σκηνογράφου ένα άρτια εξοπλισμένο εργαστήριο. Έτσι ο Νομικός μπόρεσε να δουλέψει με κάθε άνεση τα σκηνικά του για τις τρεις όπερες.

«ΤΡΑΒΙΑΤΑ»: ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ Β' ΠΡΑΞΗ, ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΕ Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΜΙΚΟΣ. «ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΒΡΑΔΙΑΣ» ΤΟΝ ΩΝΟΜΑΣΑΝ ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΧΙΟΥΣΤΟΝ, ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΗΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

κώτερη, εκείνους τους χρόνους, από τις προσωπικές μας κλήσεις. Έτσι βρέθηκε στη Μέση 'Ανατολή, κ' έπειτα στην 'Ιταλία, στο Ρίμινι. Ξαναγύρισε στην 'Αθήνα μετά την απελευθέρωση και ενώ κανείς θα περίμενε πως είχε πιά ώριμάσει ο καιρός για ν' αφοσιωθεί στην τέχνη του— έπειτα μάλιστα από την καλή υποδοχή που είχαν βρή οι πρώτες εργασίες του στην κατοχή— τότε ακριβώς, στα 1945, ο Νομικός κάνει μιιά στροφή 180 μοιρών, αναβάλλει την αναχώρησή του στην 'Αμερική όπου σκόπευε να σπουδάσει, και κατατινάζεται με το... εμπόριο! Δισταγμός; 'Επιρροή του πατέρα του, που παρ' όλο ότι ήταν άνθρωπος των γραμμάτων, δεν ενέκρινε την ολοκληρωτική αφοσίωσή του στην Τέχνη; Ποιός ξέρει. 'Οπωσδήποτε, ή παρένθεση αυτή κράτησε εννέα ολόκληρα χρόνια, ως το 1954, και στο διάστημα αυτό, μόνο έρασιτεχνικά ο 'Ανδρέας ασχολήθηκε με κείνο που έπρεπε να είναι αποκλειστικό του μέλημα.

ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ...

Το 1955 μπορεί να ονομασθή έτος εισβολής του 'Ανδρέα Νομικού στον κόσμο της Τέχνης. 'Ωριμος πια και σε ηλικία και σε πείρα, κατακτά το αθηναϊκό κοινό με αλλεπάλληλες εργασίες του, που τον καθιερώνουν

άμέσως σαν ένα απ' τους καλύτερους σκηνογράφους μας. 'Από το πρώτο του έργο που παρουσίασε, το «Ντάμα σπαθί», στο θέατρο Κοτοπούλη, τον Μάιο του 1955, το ταλέντο του και ή δημιουργική του πνοή προκαλούν τεράστια εντύπωση. Συνεχίζει τη συνεργασία του στο το καλοκαίρι στο «Ρέξ» και παράλληλα σχεδιάζει τα σκηνικά για τον «'Ιδαμενός» του Μόζαρτ, που παίχτηκε στο Φεστιβάλ 'Αθηνών. Στην επομένη θεατρική περίοδο συνεργάζεται πια με το «'Εθνικό», όπου σκηνογραφεί τις «Μάγισσες του Σάλεμ» του Α. Μύλλερ και τη «Νεράιδα» του Ζιροντού. Έπειτα, ακολουθώντας το παλιό όνειρό του, φεύγει για την 'Αμερική. 'Η επιτυχία του είναι άμεση και θριαμβευτική. Είναι ο μόνος ξένος που οι United Artists, της Νέας 'Υόρκης, του επιτρέπουν, έπειτα από εξετάσεις, να παρουσιάσει τόσο γρήγορα εργασία του. Τον προσλαμβάνει άμέσως ή 'Όπερα του Χιούστον, στο Τέξας, μιιά από τις έγκυρότερες της 'Αμερικής, ή όποια συγκαταλέγει στα στελέχη της κορυφής όπως ο Στοκόφσκυ. Έδώ αναλαμβάνει να σκηνογραφήσει τρεις όπερες. Τη «Σταχτοπούτα» του Ροσίνι, την «Τόσκα» και την «Τραβιάτα». 'Η αναγνώριση ήταν ανεπιφύλακτη και προκάλεσε τα κολακευτικάτα σχόλια που αναφέραμε παραπάνω.

'Αφού αποθεραπεύτηκε από ένα κάταγμα του δεξιού του ποδιού, που τόπαθε στη γενική δοκιμή της τελευταίας όπερας που ανέδασε στο Χιούστον, ο Νομικός έφυγε ξανά για τη Νέα 'Υόρκη, κ' έπειτα για την Εύρωπη. Σε λίγο θα βρίσκεται στη Φλωρεντία όπου θα σκηνογραφήσει, για το φεστιβάλ της πόλεως, τον «'Ερνώνη» του Βέρντι, που θα διευθύνει ο Μητρόπουλος. Έπειτα, πάλι με διευθυντή τον Μητρόπουλο, θα ανέδασή τις σκηνογραφίες της «'Ηλέκτρας» του Στράους, στο Σάλτσμπουργκ.

«ΝΑ ΧΑΡΩ ΛΙΓΗ ΑΘΗΝΑ»

Μέσα σε λίγα χρόνια, ο 'Ανδρέας Νομικός, ξέφυγε από τα στενά όρια της πατρίδας μας και άρχισε να διαγράφει πια τη λαμπρή τροχιά του στο παγκόσμιο καλλιτεχνικό στερέωμα, πλάι στ άλλα φημισμένα ελληνικά ονόματα που αποτελούν τους καλύτερους πρεσβευτές της χώρας μας. 'Η νοσταλγία του όμως είναι μεγάλη. 'Ελπίζω να έρθω για 5-6 εβδομάδες διακοπές, εξομολογείται σε φιλικό του γράμμα. «Να χαρώ λίγο πείκο, νησί, 'Αθήνα και ρετινά! 'Ωρες-ώρες με πιάνει τρομερή νοσταλγία και ποδώ μέχρι τρέλλας μιιά καλή νοματοσαλάτα με ελιόλαδο και φασουλάδα!». ■■

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ

11

Ακουσε, Πηρώ, είπε ο Γκουίντο, ως εξετάσαμε το ζήτημα εάν λογικοί άνθρωποι. 'Ο πατέρας σου δε θέλει να βλεπώμαστε. Έβδομάδες ολόκληρες τώρα έχει βάλει ανθρώπους του να με παρακολουθούν. Δε θα δρούμε καλύτερη ευκαιρία. Πρέπει να έρθης μαζί μου τώρα.

—Τώρα; ρώτησε ή Πηρώ με ύφος αξιοσημείωτο.

—Ναί, τώρα. Άμέσως.

—Γκουίντο, πού είναι το άγαλμα;

—Τό έχω εγώ. Τό καίκι μου είναι εκεί κάτω. (Έκανε μία άοριστη κίνηση με τό χέρι δείχνοντας την παραλία). Τό άγαλμα τό πούλησα.

—Δέν ήταν δικό σου για να τό πούλησης, είπε ή Πηρώ θλιμμένα. Δέν ήταν. Τό άγαλμα αυτό άνήκει στην Έλλάδα.

—Ανήκει σέ μένα, είπε ο Γκουίντο κατηγορηματικά, μέ ύφος απότομο.

Κατά κάποιο τρόπο ήταν βέβαιος τώρα πώς θα υπερισχύουν τούς διαταγμούς της. Κάτι στον τόνο της φωνής της τού είχε δώσει κουράγιο και αυτοπεποίθηση. Την τράβηξε κοντά του.

—Ακουσε με, γλυκό μου κορίτσι. Πούλησα τό άγαλμα για πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές. Τά μεσάνυχτα θάχω τό λευτό στό χέρι. Κανείς δέν μπορεί να μ' εμπόδισει τώρα πιά. Τό καίκι μου είναι γρήγορο. Σε μία ώρα θα σκοτεινιάσει. Πεντακόσιες χιλιάδες, είναι μία ολόκληρη περιουσία. Πηρώ, μ' αυτά τά λευτά θα μπορέσουμε να ζήσουμε... Είναι αρκετά για να πάμε όπου θέλουμε...

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή... ν' αρχίσουμε μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

—Αρκετά για ν' αρχίσω μία καινούργια ζωή μαζί.

Ένα δῆμα πίσω σαστισμένος. Μὲ μάτια μισόκλειστα, κοιτάζοντας τὸν ἀνάμεσα ἀπ' τὶς μακρυὲς τῆς βλεφαρίδες, ἡ Πηρὼ σενέχισε:

—Τὶ εἶπες στὸν Νικόμαχο;

—Ὁ Γκουίντο ἀπλῶς τὰ χέρια του σὰ νὰθελε νὰ τὴν ἀγκαλιάσει πάλι.

—Τὴν σημάσια ἔχει, εἶπε. Ἐγὼ ἔχω τὸ ἀγαλμα. Ὅταν τὸ δώσω στὸν Νόραπ θὰ πάρω μία περιουσία. Ἀς μὴ συζητοῦμε πιά γι' αὐτό. Εἴπαμε ὅ,τι εἴχαμε νὰ ποῦμε πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

—Ὁχι, Γκουίντο, δὲν εἶπαμε ὅ,τι εἴχαμε νὰ ποῦμε. Τὸ ἀγαλμα τὸ ὀρῆκα ἐγὼ. Ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα. Ὑποσχέθηκα στὴ Μύκονο πὼς θὰ γίνῃ δικό της. Καὶ θὰ γίνῃ. Δὲ θὰ με κάνῃς ἐσὺ νὰ παραβῶ τὴν ὑπόσχεσή μου.

—Πηρώ, ἔλα μαζί μου! ἐπέμενε ὁ Γκουίντο. Ἐκανε ἕνα δῆμα μπροστὰ γιὰ νὰ τὴν ἀγκαλιάσει ξανά. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Πηρὼ σήκωσε τὸ χέρι τῆς ἀπτόμα καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα δυνατό μπάτσο.

—Ἐτσι μπράβο, εἶπε ὁ Μάντεν μὲ τὰ κιάλια κολλῶντας στὰ μάτια του. Δῶς' του τώρα καὶ μία σὺ στομάχι, κορίτσι μου.

Βρισκόνταν ἀκριτὰ κοντὰ στὸ ὄραχο γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν καὶ χωρὶς κιάλια τὴ γινόνταν ἐκεῖ. Ὁ Μάντεν ὅμως δὲν ἐννοοῦσε νὰ τ' ἀφήσει στιγμὴ ἀπ' τὰ χέρια του. Αὐτὸς εἶχε ἀναγνωρίσει πρῶτος τὸν Γκουίντο, αὐτὸς εἶχε ἀναγκάσει τὸν ἀνυπόμονο Κάλντερ νὰ καθίσει φρόνιμα, παρακολουθώντας ἀπὸ ψηλὰ τὴν κομικοτραγικὴ σκηνή.

—Τὴν ἀδίκησα, εἶπε. Εἶχα νομίσει πὼς ἤθελε νὰ μὰς κοροϊδέσῃ. Ἀλλὰ εἶναι σπουδαία κοπέλα. Μπράβο, Πηρώ! Δὲν φανταζόμουν πὼς ἦταν ἱκανὴ νὰ δώσῃ τέτοιο μπάτσο.

Δὲν μποροῦσαν ν' ἀκούσουν λέξη ἀπ' τὴ συζήτηση πὺν γινόνταν στὸ ὄραχο, ἦταν ὅμως φανερό πὼς ἡ Πηρὼ ἦταν ἔξω φρενῶν.

—Ἰσως θάκανα καλὰ νὰ... ἀρχίσει νὰ λὲθ ὁ Κάλντερ καὶ σάπασε ἀπτόμα.

—...νὰ πὰς νὰ δώσης κ' ἐσὺ ἕνα χεράκι, συμπλήρωσε τὴ φράση του ὁ Μάντεν. Πήγαινε! Κοίταξε ὅμως μὴν τὸν πετάξεις στὴ θάλασσα γιατί ξερεῖ κολλῶναι.

—Ὁ Κάλντερ σηκώθηκε ἀμέσως καὶ ἀρχισε νὰ κατεβαίνει τὴν πλαγιά.

—Δὲν ἔρχεσαι κ' ἐσὺ; ρώτησε.

—Ὡ, ὄχι, καλὰ κάθονται ἐδῶ, ἀποκρίθηκε ὁ Μάντεν. Ἀφῆσε ὅμως ἐδῶ τὴ μάσκα μὲ τ' ὀξύγνο.

Παρακολούθησε μὲ τὸ βλέμμα τὸν Κάλντερ ὡς τὴ στιγμὴ πὺν τὸν εἶδε νὰ χάνεται ἀπ' τὰ μάτια τῆς ἑνῆς ἀνιχνευτικῆς χαμόγελο πλανήθηκε στὰ χεῖλιά του. Σηκώθηκε καὶ ἀρχισε νὰ κατεβαίνει καὶ αὐτὸς κατὰ τὴ θάλασσα, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά. Εἶχε δὴ τὸ κατάρτι ἐνὸς καιροῦ νὰ προβάλῃ πάνω ἀπ' ἕνα μικρὸ ὄρο, κάπου πενήντα μέτρα μακριὰ ἀπ' ἐκεῖ πὺν καθότανε. Δὲν εἶχε πὺν ὅμως τίποτε γι' αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη τὸν Κάλντερ.

Μὲ σκελετὰ καταπληκτικὴ γιὰ ἕνα ἄνθρωπο πὺν συνήθως τόσο νοῦθο, ἔφτασε σ' ἕνα σημεῖο ἀπ' ὅπου μποροῦσε νὰ δῇ, ἀνάμεσ' ἀπὸ δὺο ὄραχους, τὸ καίκι πὺν ἦταν κρυμμένο στὸν ὄρο. Σήκωσε τὰ κιάλια του. Δὺο ἀραπάδες ἦταν ἐξαπλωμένοι μέσα, ὁ ἕνας προοίμια, μὲ τὸ πρόσωπο

πὺν ἀκουμπισμένο στὰ μπράτσα του σὰ σὲ προσκέφαλο, ὁ ἄλλος ἀνάσκελα, μὲ τὸ κεφάλι στὴ σιὰ κ' ἕνα μαντὴλι ἀπλωμένο πάνω στὸ πρόσωπό του. Ἐμοιάζαν νὰ κοινοῦνται βαθεῖα. Ὁ Μάντεν τὸς παρακολούθησε ὑπομονητικὰ ὥρα πολλή. Ἐβλεπε καθαρά τὸ ἀνοιγμα τῆς καμπίνας, ἀλλὰ φυσικὰ δὲν μποροῦσε νὰ δῇ τί εἶχε μέσα.

Ἡ Πηρὼ δὲν τοῦ εἶχε πῆ ἂν τὸ ἀγαλμα ἦταν μεγάλο ἢ μικρὸ. Νὰ χωροῦσε ὅραγε στὴν καμπίνα; ἀναρωτιόταν ὁ Μάντεν.

Τὸ καίκι λικνίζονταν ἀπαλὰ στὰ ἦσινχα νερά. Ὁ Μάντεν τὸ εξέτασε μὲ μεγάλη προσοχή. Εἶδε δὺο σχοινιά περασμένα πάνω ἀπ' τὸ ἀνοιγμα τῆς καμπίνας νὰ κατεβαίνουν ἴσια στὸ νερό. Τὸ μυαλό του δοῦλε ἐντατικὰ. Δὲν ἀποκλείεται, μουρμούρισε σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτὸ του. «Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ εξετάσουμε». Κατέβασε τὰ κιάλια ἀπ' τὰ μάτια του καὶ προχώρησε πρὸς τὴ θάλασσα.

—Ὅταν ἔφτασε πολὺ κοντὰ στὴ δάρκα, κρυφτικὰ ἀνάμεσα στὰ ὄραχια καὶ ἀρχισε νὰ ξεστῆναι. «Ἐλπίζω νὰ μὴν πνιγῶ», εἶπε μονολογώντας καὶ πρόσθεσε ἀμέσως: «Θὰ ἦταν μεγάλο ρεζιλίκι». Ἐφαξε στὴν τσέπη του κ' ἐβγαλε ἕνα μεγάλο σονγάι. «Τώρα θὰ παίξουμε τὸς πειρατές», μουρμούρισε. «Ἐβγαλε νὰ γυαλιά του, τ' ἀκούμπησε χάμω, φόρεσε τὴν καταδυτικὴ ἐξάρτυση τοῦ Κάλντερ καὶ γλιστρήσε μέσα στὸ νερό.

Ἐβριζε μὲ ἐρευνητικὴ ματιά ὀλόγυρα. Πυκνὴ δὲ φαντότανε πονθεῖν. Βούτηξε καὶ ἀρχισε νὰ κολιμπήτῃ πρὸς τὸ καίκι. Δὲν αἰσθανόταν διάλογο εὐχάριστα. Ἐνιωθε τὸ κορμί του παρὰ ἕνα κρύο μέσ' στὸ χλιαρὸ νερό.

—Ὅταν εἶδε τὸ ἀγαλμα νὰ κρέμεται κάτω ἀπ' τὸ σκάφος, δεμένο μὲ τὰ σχοινιά, ἔξωσας δὴλ του τὴν κόραση. Γιὰ μία στιγμὴ—μὴ ὑπόροχη στιγμὴ—τοῦ φάνηκε πὼς τὸ δελφίνι ἦταν ολοζώντανο, ἔτσι καθὼς τὸ φῶς ἔπεφτε ἐπάνω του ἀπ' τὶς δὺο μεριὲς τοῦ καιροῦ. Ὁ Μάντεν ἀνέβαινε μὲ δυσκολία. Ποτὲ του δὲν εἶχε συμπαθήσει αὐτὸ τὸ σπῶρ, μ' ὅλο πὺν τὸ ἤξερε καλὰ.

Γρήγορα, μεθοδικὰ, ἀρχισε νὰ κόβῃ τὰ σχοινιά μὲ τὸν σονγάι του. Δὲν ἦταν τόσο εὐκόλο ὅσο εἶχε νομίσει. Παρακαλοῦσε ἀπὸ μέσα του τὸ Θεὸ νὰ μὴν τελειώσῃ γρήγορα ἡ συζήτηση τῆς Πηρῶς μὲ τὸν Γκουίντο καὶ νὰ μὴν τὸν πάρουν εἰδηση οἱ ἀραπάδες.

Τέλος τὸ παιδί μὲ τὸ δελφίνι λυτρώθηκε ἀπ' τὰ δεσμά του καὶ θυθίστηκε, διαγράφοντας μὴ ὑπόροχη καμπύλῃ μέσα στὸ νερό. Ὁ Μάντεν κολιμπήσας πὺν ὄραχια καὶ, διαλέγοντας ἕνα μέρος ἀπ' ὅπου θὰ μποροῦσε νὰ βλέπῃ τί γινόντανε στὸν ὄρο, καθίσε ἐξουθενωμένος.

Εἶδε τὸν Γκουίντο ν' ἀνεβαίνει στὸ καίκι. Τὸν ἀκούσε νὰ λὲθ κατὰ θυμωμένος στοὺς βαρκάρηδες. «Ἐλπίζω νὰ μὴ δελήσῃ νὰ βουτήξῃ γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἄλλη μὴ φορὰ πὼς ὅλα εἶναι ἐν τάξει», σκέφτηκε ὁ Μάντεν μὲ κάποια ἀνησυχία.

Μὲ βροσιὰς καὶ μὲ φωνές, ὁ Γκουίντο ἔδινε διαταγές. Ἦταν φανερό πὼς οἱ ὀρθῆμες κινήσεις τῶν βαρκάρηδων ὦν φουρκίζαν. Βιάζονταν. Μὲ μὴ κίνηση γεμάτη νευρικότητα δοκίμασε τὰ σχοινιά καὶ φάνηκε ἱκανοποιημένος. Πλησίασε ἔπειτα τὸ τιμόνι. Σὲ λίγο ὁ Μάντεν ἀκούσε τὸ βουητὸ τοῦ μοτέρ. Κάνοντας μὴ ἀπότομη στροφῇ, τὸ καίκι τράβηξε στ' ἀνοιχτά.

«Καλὸ ταξίδι», μουρμούρισε ὁ Μάντεν χαμογελώντας πονηρά. Τὴν ἴδια στιγμὴ, εἶδε ἕνα ἄλλο πλεούμενο νὰ ξενοίγεταί πίσω ἀπ' τὸ ὄραχο καὶ ν' ἀκολουθῇ τὴν ἴδια κατεύθυνση. Σήκωσε τὰ κιάλια του, ἀναγνώρισε τὸ γκριζὸ καίκι τοῦ Νικόμαχου καὶ ἔξασε σ' ἕνα γέλιο βροντερό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22ο

Ὁ Κάλντερ ὀρῆκε τὴν Πηρὼ κουλουριασμένη πάνω στὸ ὄραχο, μὲ τὰ μπράτσα δεμένα σφιχτὰ γύρω ἀπ' τὰ γόνατά της, τὸ κεφάλι σκυφτό. Γιὰ μὴ στιγμὴ, ὁ Ἑγγλέζος δίστασε. Τέλος προχώρησε καὶ, πρὶν δώσῃ καιρὸ στὸν ἑαυτὸ του νὰ καλοσκεφτῇ, ὀρῆκε καθισμένος πλάι της, μὲ τὸ χέρι του γύρω ἀπ' τοὺς ὤμους της.

—Ἀκούσε τὴν πονεμένη φωνή της, πνιγμένη στὰ δάκρυα:

—Ἐφυγε... Ἐφυγε καὶ πήρε τὸ ἀγαλμα μαζί του.

—Τὸν εἶδα πὺν ἔφευγε, τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Κάλντερ τρυφερά.

—Καὶ τὸ ἀγαλμα; Τὸ ἔχει ἐκεῖνος. Μοῦ τὸ εἶπε. Ἀχ, γιατί δὲν ἦρθες πὺν νωρίς; Γιατί; Τώρα ἔφυγε πιά.

Μὲ φωνὴν πολὺ ἀπαλή, μὲ τὰ χεῖλιά του κοντὰ στ' αὐτὴ της, ὁ Κάλντερ ρώτησε:

—Ἦθελες νὰ φύγῃς μαζί του;

—Ὁχι, ὄχι, φώναξε ἡ Πηρὼ. Ἦθελα... Καὶ σὰν ξεφνιασμένη ἀπὸ κάποια ἀποκάλυψη, χαμήλωσε τὴ φωνή της καὶ πρόσθεσε:

—Ἦθελα νὰ μείνω μαζί σου.

Τραβήχτηκε ἀπτόμα καὶ τὸν κοίταξε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Δάκρυα κυλοῦσαν στὰ μάγουλά της. Σκέπασε τὸ στόμα της μὲ τὸ ἕνα χέρι, σαστισμένη ἀπ' τὰ ἴδια της τὰ λόγια, κ' ἔνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς ἔξφυγε ἀπ' τὰ χεῖλιά της.

—Ὁ Κάλντερ τὴν ἀγκάλιασε μὲ τὰ δὺο του χέρια καὶ τὴν ξανατράβηξε κοντὰ του.

—Αὐτὸ ἤθελα κ' ἐγὼ, εἶπε. Ὅλα εἶναι καλὰ λοιπὸν.

—Μὰ τὸ ἀγαλμα...

—Μὴ στενοχωρεῖσαι γιὰ τὸ ἀγαλμα, τὴν παρηγόρησε. Δὲ φαντάζομαι νὰ προλάβῃ νὰ πάῃ μακριὰ. Ἐχομε μὲ τὸ μέρος μας τὸν πατέρα σου καὶ τὶς ἑλληνικὲς ἀρχές. Θὰ τὸ πάρουμε πίσω.

—Ἐπιασε τὸ πηλοῦνι της καὶ τῆς σήκωσε ψηλὰ τὸ κεφάλι.

—Χαμογέλασε, πρόσταξε.

—Δὲ θὰ μπορέσουμε! εἶπε ἡ Πηρὼ ἀπελπισμένη.

—Ἐμοιάζει μ' ἕνα παιδί πὺν ἀρνεῖται νὰ παρηγορηθῇ καὶ ὁ Κάλντερ ἔκανε τότε τὸ μόνο πρᾶγμα πὺν τοῦ ἔμενε νὰ κάνῃ. Ἐσκυψε καὶ τὴ φίλησε.

—Ἦστε! ἀπὸ λίγο, εἶπε:

—Μόλις ἔρθῃ τὸ καίκι μας, θὰ πάμε στὴ Σῦρο. Θὰ τηλεφωνήσωμε στὸν πατέρα σου κ' ἐκεῖνος θὰ κληρονομήσῃ τὴν ἀστυνομία. Μὴν ἀνησυχῇς. Ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ.

Ἦταν γεμάτος ἐμπιστοσύνη. Τὴν ξαναφίλησε σὰ νὰθελε μ' αὐτὸ τὸ φίλιν νὰ τῆς μεταδώσῃ ὅλη του τὴν αἰσιοδοξία.

—Ἀκούσαν δῆματα πίσω τους καὶ γύρισαν τὸ κεφάλι. Ὁ Μάντεν τοὺς κοίταξε μ' ἕνα ἀνεπαίσθητα εἰρωνικό χαμόγελο στὰ χεῖλιά.

Ἡ Πηρὼ πετάχτηκε ὀρῆκα καί, γυρίζοντας ἀπτόμα στὴν πραγματικότητα, φώναξε:

—Ὁ Γκουίντο ἔφυγε. Πῆρε μαζί του τὸ ἀγαλμα.

—Ὁ Κάλντερ τὴν ἀγκάλιασε ξανά.

—Ἦσυχασε, ἡσυχασε, εἶπε. Θὰ τοῦ τὸ ξαναπάρουμε. Δὲν πρόκειται νὰ φύγῃ μὲ τὸ ἀγαλμα.

Ἡ Πηρὼ κοίταξε τὸν Μάντεν σὰ νὰ περιμένε κάποια ἐπιβεβαίωση.

—Ἀσφαλῶς, ἀσφαλῶς, εἶπε ὁ Μάντεν. Δὲν πρόκειται νὰ φύγῃ μὲ τὸ ἀγαλμα. Ἐσεῖς ὅμως, τρυγόνια μου, ρίξτε μὴ ματιά νὰ δῇτε τί γίνεται καὶ λίγο παραπέρα; Ἀν εἴχατε τὸ νοῦ σας, θὰ βλέπατε ἕνα μακρὸ γκριζὸ καίκι νὰ ἀκολουθῇ τὸ καίκι τοῦ Γκουίντο.

—Ὁ Νικόμαχος! ἀναφώνησε ὁ Κάλντερ. Τὸν εἶχα ξεχάσει!

—Θὰ πάῃ τὸ ἀγαλμα ἀπ' τὸν Γκουίντο καὶ τρέχα γύρευε ἔπειτα, ψιθύρισε ἡ Πηρὼ. Ὡ, Ἄλαν! Τί θὰ κάνουμε;

—Τύλιξε τὰ μπράτσα της γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τοῦ Κάλντερ.

—Ὁ Μάντεν σήκωσε τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ. Ὁ ἥλιος ἔγερνε.

—Ὅπου νάναί δύνει ὁ ἥλιος, εἶπε. Λίγο ἀκόμη ἂν χαμομερῆσετε, δὲ θὰ προλάβετε νὰ κολυμπήσετε πρὶν σοφοποιήσῃ.

—Νὰ κολυμπήσωμε;

Μὴ λάμψη ἀπορίας πέρασε ἀπ' τὰ μάτια τοῦ Κάλντερ.

—Τί θέλεις νὰ πῇ; ρώτησε.

—Θέλω νὰ πᾶ ἀπλῶςιτα πὼς λίγο κολύμπι θὰ κάνῃ καὶ στοὺς δὺο σας καλὸ. Ἐλάτε, θὰ σᾶς πᾶ ἐγὼ πὺν θὰ βουτήξετε.

Ἡ Πηρὼ τὸν κοίταξε μὲ τὰ πελώρια μάτια της ὀρθάνοιχα.

—Τὰ μαλλιά σου εἶναι βρεγμένα, εἶπε.

—Νομίζω πὼς κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάνῃ μὴ δουτιὰ κάπου—κάπου, ἀποκρίθηκε ὁ Μάντεν ἀπτόμα. Ἐλάτε, τώρα. Φόρεσε καὶ αὐτὸ, εἶπε ὁ Κάλντερ δίνοντάς του τὴ μάσκα μὲ τ' ὀξύγνο. Ἐγὼ πάω νὰ σᾶς περιμένω στὸ λιμάνι, πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ βουητὸ. Ἐσεῖς θὰ πάρετε τὴ δάρκα τῆς Πηρῶς καὶ θὰ ἔβρεθε ἐκεῖ νὰ μὲ ὀρῆτε.

Κάθισε ὅσο πὺν ἀναπνευστικὰ μποροῦσε στὴν ἄκρη τοῦ ὄραχου καὶ περιμένε. Εἶδε τὸν Κάλντερ καὶ τὴν Πηρὼ νὰ ἔρχονται μὲ τὴ βαρκούλα. Ὁ Μάντεν τοῦ φώναξε:

—Σταμάτα ἐκεῖ. Πλησίασε τώρα πρὸς τὴν ἀκτὴ καὶ πέντε μέτρα. Ὁ Κάλντερ ὑπάκουσε.

—Ἐν τάξει. Κάπου ἐκεῖ γύρω βουτήξετε καὶ ψάξτε.

Βούτηξαν μαζί, κολυμπώντας ἀνάμεσα στὰ κοράλια καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ψάρια πὺν χρυσίζαν ἀκόμη στὸ μουντὸ φῶς τοῦ σούρουπου.

Μὲ τὸ βάρος τοῦ δελφινιοῦ τὸ ἀγαλμα εἶχε σταθῇ ὀρθὸ στὸ βυθό. Λικνίζονταν ἀπαλὰ ἀνάμεσα στὰ κοράλια καὶ ἡ κίνηση αὐτὴ ἔκανε τὸ πελώριο ψάρι νὰ φαίνεται σὰν ολοζώντανο, ἀνυπόμονο, θάλεγε κανεῖς, νὰ τρέξῃ νὰ τοὺς προὕπαντῇ. Καθισμένος στὴ ράχη τοῦ δελφινιοῦ, ὁ νεαρὸς Ἀπλόων ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ φῶς, ζωντάνια καὶ ὁμορφιά.

Ὁ Κάλντερ ἔνιωθε τὸ χέρι τῆς Πηρῶς νὰ σφιγγῇ τὸ χέρι του. Τὴν τράβηξε κοντὰ του καὶ, ἀγκαλιασμένοι, κολιμπήσαν μαζί μέσ' στὸ διάφανο νερό.

Πέντε λεπτά ἀργότερα, ὁ Μάντεν εἶδε μέσ' ἀπ' τὰ κιάλια του τὴν οὐρὰ τοῦ δελφινιοῦ νὰ προβάλλῃ ἔξω ἀπ' τὸ νερό καὶ τὴν Πηρὼ, σκιμμένη πάνω ἀπ' τὴν πρῶνι τῆς δάρκας, νὰ βοηθῇ, ἔξαλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, τὸν Κάλντερ νὰ δέσῃ τὸ ἀγαλμα στὴ δάρκα.

Ἦκ' ὀρῆσ' οἱ ὀρῆσ' ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ φῶς, ζωντάνια καὶ ὁμορφιά.

—Πέντε λεπτά ἀργότερα, ὁ Μάντεν εἶδε μέσ' ἀπ' τὰ κιάλια του τὴν οὐρὰ τοῦ δελφινιοῦ νὰ προβάλλῃ ἔξω ἀπ' τὸ νερό καὶ τὴν Πηρὼ, σκιμμένη πάνω ἀπ' τὴν πρῶνι τῆς δάρκας, νὰ βοηθῇ, ἔξαλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, τὸν Κάλντερ νὰ δέσῃ τὸ ἀγαλμα στὴ δάρκα.

Ἦκ' ὀρῆσ' οἱ ὀρῆσ' ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ φῶς, ζωντάνια καὶ ὁμορφιά.

—Πέντε λεπτά ἀργότερα, ὁ Μάντεν εἶδε μέσ' ἀπ' τὰ κιάλια του τὴν οὐρὰ τοῦ δελφινιοῦ νὰ προβάλλῃ ἔξω ἀπ' τὸ νερό καὶ τὴν Πηρὼ, σκιμμένη πάνω ἀπ' τὴν πρῶνι τῆς δάρκας, νὰ βοηθῇ, ἔξαλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, τὸν Κάλντερ νὰ δέσῃ τὸ ἀγαλμα στὴ δάρκα.

Ἦκ' ὀρῆσ' οἱ ὀρῆσ' ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ φῶς, ζωντάνια καὶ ὁμορφιά.

—Πέντε λεπτά ἀργότερα, ὁ Μάντεν εἶδε μέσ' ἀπ' τὰ κιάλια του τὴν οὐρὰ τοῦ δελφινιοῦ νὰ προβάλλῃ ἔξω ἀπ' τὸ νερό καὶ τὴν Πηρὼ, σκιμμένη πάνω ἀπ' τὴν πρῶνι τῆς δάρκας, νὰ βοηθῇ, ἔξαλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, τὸν Κάλντερ νὰ δέσῃ τὸ ἀγαλμα στὴ δάρκα.

Ἦκ' ὀρῆσ' οἱ ὀρῆσ' ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ φῶς, ζωντάνια καὶ ὁμορφιά.

—Πέντε λεπτά ἀργότερα, ὁ Μάντεν εἶδε μέσ' ἀπ' τὰ κιάλια του τὴν οὐρὰ τοῦ δελφινιοῦ νὰ προβάλλῃ ἔξω ἀπ' τὸ νερό καὶ τὴν Πηρὼ, σκιμμένη πάνω ἀπ' τὴν πρῶνι τῆς δάρκας, ν

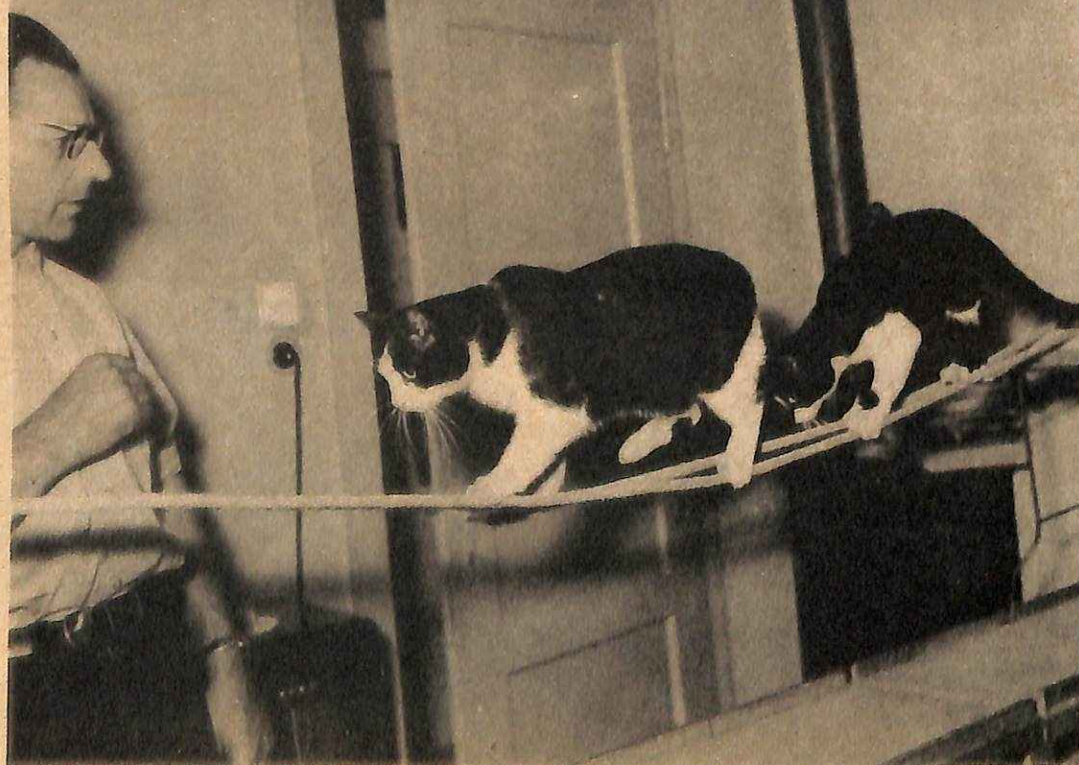
ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ

ΟΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΔΥΟ ΓΑΤΩΝ
ΜΕ ΠΑΡΤΕΝΑΙΡ ΕΝΑΝ ΕΞΥΠΝΟ ΠΑΠΑΓΑΛΟ

ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΗ, βέβαια, η ψιφίνα για την επιδεξιότητα με την οποία εκτελεί το νούμερό της, αλλά πιά αξιοθαύμαστος, ασφαλώς, ο παπαγάλος για την ψυχραιμία του. Άραγε δεν την φοβάται καθόλου;

ΜΕ ΔΙΑΠΛΑΤΑ ανοιγμένα τα μάτια τους, ο Χάπυ και ο Τζόγκελι, επιδεικνύουν στον κύριό τους τι μπορούν να κατορθώσουν τα θαυματουργά ποδαράκια τους πάνω σ' αυτό το καλά τετνωμένο σχοινί.

Ο ΔΕΙΝΟΣ ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ δεν διστάζει να κάνει το σάλτο του και μέσα από το χάρτινο στεφάνι.

Βαρέθηκε φαίνεται με τα τετράποδα που είναι υποχρεωμένοι ν' ασχοληθεί όλες τις εργασίες ώρες του δ. κ. Πάλλ Βάλντερ, φύλακας των ελεφάντων του ζωολογικού κήπου της Βασιλείας και απέφασε να αφιερώσει τις ελεύθερες ώρες του σε μεγέθη ζώων που βρίσκονται στους αντίποδες. Έτσι, μόλις σχολάσει από τη δουλειά του, γυρίζει την πλάτη στα συμπαιχνιστικά μεγαθήρια και πηγαίνοντας στο σπίτι του, άφισινεται στις δύο μικροσκοπικές του γάτες, τον Χάπυ και τον μικρότερο αδελφό του τον Τζόγκελι. Βέβαια, το φυσικότερο απ' όλα θα ήταν, έπειτα από ένα οκτάωρο κοπιαστικής συναναστροφής με τους άλογους αδελφούς μας, ο κ. Βάλντερ να ζητήσει την αναψυχή του κοντά σε λογικότερα πλάσματα, αλλά, όπως πιστεύει ο καλόκαρδος φύλακας, τα ζώα μας φιμάνε και μάς αγαπάνε, πολλές φορές καλύτερα από τους ανθρώπους. Όπωςδήποτε, ξεκινώντας από την κατανόηση που βρίσκει κοντά στα ζώα του (ασχέτως μεγέθους των) ο κ. Βάλντερ, επιδόθηκε με ύπομονη και μεθοδικότητα στην εκγύμναση των δύο γάτων του. Και το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό.

—Τα ζώα εύχαριστούνται να κάνουν γυμνάσματα, όσο και οι άνθρωποι που τα βλέπουν, δηλώνει σε όσους παρακολουθούν τις θαυμάσιες επιδείξεις που κατ'ορίσιν να τους διδάξει.

Και τί δεν μάθανε οι δύο μικροσκοπικοί ακροβάτες. Περπατάνε στο σκοινί, πηδάνε εμπόδια, περνάνε μέσα από στεφάνια, ζεύονται σαν έλογα και σέρνουν άμαξάκια.

—Ο Χάπυ είναι μεγάλο ταλέντο, λέει με καμάρι ο αφεντικός του. Βέβαια, και ο Τζόγκελι καλός είναι, και προσπαθεί να τον φθάσει, αλλά ο Χάπυ είναι άσυγκριτος.

Τελευταία, ο μικρός θίασος πλουτίστηκε και με ένα καινούργιο άσπτερι. Ο φύλακας των παπαγάλων στον ίδιο ζωολογικό κήπο, μόλις σχολάσει κι αυτός, παίρνει τον εξυπνότερο παπαγάλο του και πάνε επίσκεψη στο σπίτι του φίλου τους κ. Βάλντερ. Με την βοήθεια του δασκάλου τους οι γάτες και ο παπαγάλος επεράσαν γρήγορα την εμφυτή έχθρότητα και γίναν οι καλύτεροι φίλοι. Τώρα τα στεφάνια που περπατάει ο Χάπυ, τα κρατάει ο Τζών, ο εξυπνότερος παπαγάλος, που έπαινε πιά να φοβάται τα νύχια των δύο εύκινητων αйлουρεϊδών.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι όλ' αυτά θαυμάσια αποτελέσματα οφείλονται αποκλειστικά στην ύπομονη και στην καλωσύνη του δασκάλου. Δεν χτυπάει και δεν μαλώνει τους ήθοποιους του ποτέ, και δίνει, με την κατά δόσεις ανταμοιβή κάθε επιτυχίας με εκλεκτά όρεκτικά μεζεδάκια. Και τα ξυπνά ζώα φιλοτιμούνται και δίνουν όλα τα δυνατό τους κάθε φορά. ■ ■ ■

ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΟΣΟ ΠΙΟ ΚΟΝΤΟΙ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ

Μια ομάδα επιστημόνων του Γκέτιγκεν (της Γουίγγης, όπως την έλεγαν οι παλαιότεροι) έκαναν τελευταία ένα πολύ ενδιαφέρον πείραμα: Τοποθέτησαν δυο έρωτευμένους, δυο συνηθισμένους ανθρώπους, σ' ένα περιβάλλον όπου όλα ήταν υπερμεγέθη —τα τραπέζια τεράστια, οι καρέκλες τόσο μεγάλες ώστε τα πόδια τους να κρέμονται σαν των μικρών παιδιών, κλπ. Έπειτα, οι Γερμανοί ανθρωπολόγοι άρχισαν να παρατηρούν τη συμπεριφορά αυτών των δυο ανθρώπων, και διαπίστωσαν πως η ζωή γίνεται γι' αυτούς πιο εύθυμη, και πως απολαμβάνουν τα πάντα σαν ένα παιχνίδι...

Έκείνο που έκανε τους σοφούς να επιχειρήσουν το πείραμα ήταν το γνωστό γεγονός ότι οι Πυγμαίοι της Αφρικής, και ιδιαίτερα η φυλή των Ιτούρι, είναι οι πιο χαρούμενοι άνθρωποι του κόσμου. Οι επιστήμονες είχαν επίσης υπόψη τους ότι η υπερβολική ανάπτυξη του ανθρώπου ώδηγησε πάντα σε τραγωδίες. Λ.χ. οι περιφημοί «μεγαλο-ανθρωποειδείς», που τα δόντια τους ανακαλύφθηκαν απ' τον καθηγητή φόν Καίνιγκσταλντ στην Κίνα, έχουν εκλείψει... Άλλα και ο σημερινός άνθρωπος, που έχει ψηλώσει για λόγους όφελους στον τεχνικό μας πολιτισμό, παρουσιάζει συμπτώματα θαυμάσιας καταθλιψίας. Είναι δε παρατηρήσιμο, ότι οι περισσότεροι καιμικοί είναι άνθρωποι μετρίου ή κοντού αναστήματος!

Κατά τους σοφούς του Γκέτιγκεν, ο σύγχρονος άνθρωπος ψηλώνει εξ αιτίας μιας σειράς αιτιών: Τά ηχητικά κύματα που δημιουργούν οι θόρυβοι των μεγαλοπόλων, τα ραδιοκύματα κ' η ραδιενέργεια απ' τα πειράματα των ατομικών βομβών —όλ' αυτά συντελούν στην ανάπτυξη του ανθρώπινου σώματος, γιατί επηρεάζουν, αφύσικα, τα χρωμοσώματα, που βρίσκονται στα κυττάρτα μας. Άλλα η σύνθεση των ανθρωπίνων οστών δεν επιτρέπει στο σώμα παρά ώρισμένο μόνο μέγεθος: Άν το υπερβεί, το σώμα χάνει την «στατική» του, τα όργανα αλλοιώνονται και η λειτουργία τους παρεμποδίζεται.

Από τα κρεβάτια που θρήνηκαν στην κατεστραμένη Πομπηία, κι απ' το μέγεθος του σώματος των μεσαιωνικών ιπποτών (που μπορεί να υπολογισθεί απ' τις πανοπλίες τους) βγαίνει το συμπέρασμα ότι σίς σχετικά πιά καλές κ' ευτυχισμένες εποχές της ανθρωπότητας, το αναστήμα του ανθρώπου ήταν μικρότερο. Το κατάλληλο αναστήμα για την ανθρώπινη ευτυχία είναι 1,50 μ. για τον άντρα, και 1,40 μ. για τη γυναίκα. Αυτά είναι τα μέτρα που μας ταυριάζουν! Το πρόβλημα της στενότητας, της κυκλοφορίας, ακόμα και της διατροφής, θα λυνόταν ταχύτατα αν ο άνθρωπος ήταν μικρός. Λ.χ. σε αυτοκίνητα των τεσσάρων θέσεων θα χωρούσαν ξέη ή οχτώ άτομα, και ούτω καθ' εξής...

Και οι επιστήμονες της Γουίγγης συμπεραίνουν: Άντι ν' αγωνιζώμαστε να καλύτερώμε το περιβάλλον μας, γιατί να μην προσπαθώμε να προσαρμόσωμε τον άνθρωπο στο υπάρχον περιβάλλον, που θά του ταίριαζε μια χαρά αν ήταν... κομμάτι κοντότερος;

ΑΣΤΕΡΙΑ ΠΟΥ *ΔΕΝ* ΕΧΟΥΝ *ΗΛΙΚΙΑ*

Η αείδανη σερίσιση Χέσμορν

(ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ εξηφάλισαν κατ' αποκλειστικότητα σ' όλην την Ελλάδα μια σειρά άρθρων του ανταποκριτού της μεγάλης εφημερίδας «Κήρυξ-Βήμα» της Ν. Υόρκης», κ. ΤΖΟ ΧΑ-Ι-ΑΜΣ, που δίνει, με ενάργεια και αποκαλυπτικές πληροφορίες, τα πορτραίτα διασημών ήθοποιών ανίκητων από τον χρόνο κι άκαταπόντων σε δράση).

Το Χόλλυγουντ χαρακτηρίζεται γενικά σαν το δασίλειο της γυναικείας καμπύλης. Νεαρές καπέλες με πλούσιες γραμμές, κυριαρχούν απ' άκρη σ' άκρη, στη Μάσκα του κινηματογράφου. Άλλά, αναντίρρητο επίσης είναι ότι υπάρχει και μια εξαίρεση. Και η εξαίρεση αυτή ονομάζεται Κάθριν Χέμπτον. Σαρανταεφτά πιά χρονών, η Κάθριν, ζυγίζει λιγώτερο από μια δεκαεξάχρονη κοπελίτσα, και διαθέτει ένα πρόσωπο γεμάτο γωνίες, ένα σώμα γεμάτο γωνίες και μια προσωπικότητα, άναμφίβολα τετράγωνη. Τα πόδια της είναι αδύνατα, αλλά μακριά, κομψά και ύπεροχα. Το μυαλό της, δόξα λα προσγειωμένο, ίδιος όταν προκύπτει για χρηματικά ζητήματα. Έχει πιά το χρήμα το πάθος όλων των πρώτων άποίκων της Νέας Άγγλίας.

Είναι παραδεδομένο πιά, ότι τη μόδα που έχει επικρατήσει σ' όλη την Άμερική, να φορούν οι γυναίκες στενά παντελόνια και άντρικά πουκάμισα, την είσήγαγε στα 1932 η Κάθριν. Και της πάει, αλήθεια, αφάνταστα αυτό το ντύσιμο, έτσι όπως ταίριαζει με την κάπως ιδιότυπη και βαρεία προφορά της.

Η άποτυχία του γάμου της

Κόρη ενός γνωστότατου χειρουργού και μιας μαχητικής φεμινίστριας, η Κέητ, είχε το προνόμιο να δεχθεί την επιμελημένη παιδεία που συνηθίζεται στην καλύτερη μεσαία αστική τάξη. Αργότερα παρακολούθησε μαθήματα στη Δραματική Σχολή και μετά από πολλές προσπάθειες κατόρθωσε να προσληφθεί στο Μπροντγουάι. Η επιτυχία της άνοιξε το δρόμο του Χόλλυγουντ.

Ήταν μόλις δεκαοκτώ χρονών όταν παντρεύτηκε στα 1928 τον Λούντλοφ Όγκτεν Σμιθ, αλλά έπειτα δεν άνεχόταν να λέγεται κ. Σμιθ, τον υποχρέωσε ν' αλλάξει το όνομά του, σε Όγκτεν Λούντλοφ Παρ' όλη τη θυσία, ο γάμος τους δεν μπόρεσε να κρατήσει επί πολύ. Στο 1934 χώρισαν φιλικά. Ήταν ο πρώτος και ο τελευταίος της γάμος. Από τότε οι αισθηματικές περιπέτειες της Κέητ ήταν ελάχιστες. Ίσως τη μεγαλύτερη άνδρική έπιρροή στη ζωή της να την έχη ύποστη μόνον από τον πατέρα της, ο οποίος εξακολούθει να διαχειρίζεται όλα τα χρήματά της και της ίδιας απλώς της δίνει ένα επίδομα. Χάρης όμως στη συνετή διαχείριση του παλαιού χειρουργού, η Χέμπτον είναι σήμερα πολυεκατομμυριούχος. Έξακολουθεί να πληρώνεται για κάθε ταινία της 150.000 δολάρια.

Οι παραδοξολογίες της

Όλοι οι παλαιοί και ταρινοί συνεργάτες της μιλάνε με θαυμασμό για την ζωτικότητα της, την έντονη προσωπικότητα και το αίσθημα ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας που την διακρίνει. Κάθε της ρόλο τον παίρνει με άνάπη και του αφοσιώνεται ολοκληρωτικά μέχρι να τον τελειώσει. Η ευφύια της και το ταλέντο της έχουν αφήσει εποχή σε όλα τα στούντιο που έχει εργασθεί κατά καιρούς. Η ίδια όμως λείπει για τον εαυτό της: Ένας που κατορθώνει στα 20 χρόνια του να δημιουργήσει ένα όνομα στο θέατρο, ασφαλώς δεν το χορτάζει αυτό στη φιλοπονία του. Είχε την τύχη να γεννηθώ με ώρισμα προσόντα, που στην εποχή μου είχαν μεγάλη πέραση.

Άλλά οι παραδοξολογίες που συνηθίζει δεν τελειώνουν εδώ.

ΈΑπορώ γιατί θέλετε να μου μιλάτε, ρώτησε ένα δημοσιογράφο που την έπεσκέφθη στο στούντιο της «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ», όπου γυρίζει τώρα την τελευταία ταινία της με τον Σπένσερ Τραϊνερ. Είμαι 2.000 χρονών και όλα γύρω από το άτομό μου είναι κατώτατα.

Και σε λίγο πρόσθεσε:

Γράφτε ότι θέλετε, φτάνει να μην είναι αλήθεια. Άν γράψετε την αλήθεια, ο κόσμος θα νομίζει ότι σας τα υπαγόρευσα εγώ.

Επιδίδεται σ' όλα τα σπώρ με μεγάλη επιτυχία: τένις, κολύμπι, αυτοκίνητο, αεροπλάνο, αλλά για «χόμπυ» της θεωρεί μόνο τη ζωγραφική. Όταν πρό καιρού διέφεραν το διαμέρισμά της στη Νέα Υόρκη, η θλίψη της ήταν αφάνταστη, όχι για τα πράγματα που έχασε, αλλά γιατί οι κλέφτες δεν είχαν κρίνει και τους πίνακές της αξίους να τους κλέψουν.

Όποτε καταπιάνεται με μια καινούργια ταινία ή Κέητ, δεν την χωράνε τα ρούχα της. Τρέχει στο σεναριογράφο και κουβεντιάζει μαζί του τους διαλόγους, πηγαίνει έπειτα στους ηλεκτρολόγους να εξετάσουν το σχέδιο φωτισμού, έναν-έναν βλέπει όλους τους αρμοδίους, τους μακιγιέρ, τους σχεδιαστές, τους σκηνογράφους, τους ενδυματολόγους.

Αυτή είναι δόκιμη ένα στούντιο» είπε χαρακτηριστικά κάποιος σκηνοθέτης. Και δεν αποτελεί μυστικό στο Χόλλυγουντ ότι η φιλοδοξία της είναι να γίνει κάποτε σκηνοθέτης. Τελευταία μάλιστα ζήτησε να της δώσουν μια ευκαιρία με μια ταινία του Μάρτιν και Λούης. Άλλά της άρνήθηκαν.

Έδω κι' Εκεί

ΕΜΠΝΕΥΣΗ του γνωστότατου παρισινού οίκου της Γενεβιέβης Φάτ είναι αυτό το μαύρο και χρυσό μαγιώ, που συνοδεύεται από μια κομψότατη άσσορτι ζακέττα. Ο οίκος που το λανσάρει, το διαφημίζει διαρκώς ως το πλέον κατάλληλο μαγιώ για... νυκτερινά μπάνια με φεγγάρι!

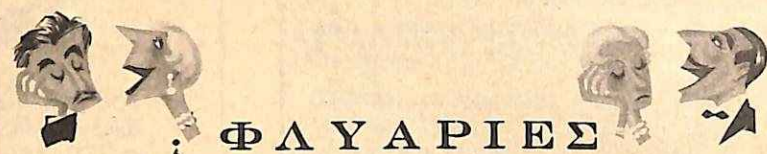
■ **ΓΙΑ ΤΟΥΣ** εργάτες που παίρνουν κάθε χρόνο την άδειά τους, οι Ρώσοι διαδέχονται ένα πλεονέκτημα σπύ-—ένα πλεονέκτημα— με όλες τις σύγχρονες ανέσεις και με κάθε δυνατή ψυχολογία που διαπλέει του Δνεπίερου.

■ **ΤΟ «Ισχυρόν φύλον»:** Στην 'Αμερική έγιναν πειράματα για να διαπιστωθεί μέχρι ποίου σημείου οι άνδρες και οι γυναίκες αντέχουν στους πόνους. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στις 100 γυναίκες οι 82 μπορούσαν να υποφέρουν δυνατούς σωματικούς πόνους χωρίς ν' αφήσουν το περιβάλλον τους ν' αντιληφθεί τίποτε. Στους 100 άνδρες μόνον οι 32 μπορούσαν να επιβληθούν στον εαυτό τους μέχρις αυτού του σημείου και να μη χάσουν την αυτοκυριαρχία τους.

■ **ΣΤΟ ΕΝΑ** από τα τρίδυμα που γεννήθηκαν πριν από μερικές εβδομάδες στην 'Αλεξάνδρεια και που φέρει τ' όνομά του, ο στρατάρχης Τίτο Έστερλε για δύο χρόνια χρυσό ρολόγι. Ο πατέρας είχε δώσει στα τρία παιδιά του που γεννήθηκαν την ίδια μέρα τα όνοματά Τίτο, Νέορ, Νέορ και Γκαμάλ.

■ **Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ** του Τόκιο έδωσε σε κακά χάλια από μια αίσουσα κινηματογράφου Έναν Γαπονέρο ρακοπλήκτη δύναμι Σίν, επειδή ο δικαστής είχε θέσει να σπείσει εις βοήθειαν του Τσάοι Τσάπιν. Κατά τη διάρκεια της παραστάσεως της ταινίας «Μοντέρνοι Καιροί», τη στιγμή που μια πελώρια μηχανή άρπάξει μέσα στους προχούς τη στον διάσημο ήθοποιό, ο Σίν άρμωσε επάνω στην οδό και την έσπασε. «Ήθελα να τον σώσω», έξηγησε όταν τον συνέλαβαν.

■ **ΥΣΤΕΡ'** από άπουσία 42 ετών, ο Έγκμπερτ Μάξουελ (72 χρονών) παρουσιάστηκε άξαφνα ξανά στο σπίτι του, στη Γκαϊνχόλντ της Γεωργίας. Δεν έδωσε καμμία δικαιολογία. Μέσα στα 42 αυτά χρόνια, η γυναίκα του, που τον νόμιζε νεκρό, είχε παντρευτεί ξανά και χηρέψει. Ο Μάξουελ είχε εγκαταλείψει το σπίτι του το 1915 για να βρει εργασία στη Μοντάνα. Η οικογένειά του τον υποδέχτηκε με ανοικτές αγκάλες και ο Μάξουελ σκοπεύει τώρα να ξαναπαντρευτεί τη γυναίκα του.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Αφίξεις... Ίσως για πρώτη φορά μια μέλλουσα μαμά, ή κ. Μάργκαρετ Χόγκαν, 29 ετών, σύζυγος ενός ανθρακωρύχου του Νιούκαστλ, έχει υπ' όψη της ότι τον Ιούνιο θα αποκτήσει όχι ένα, όχι δύο, όχι τρία, αλλά... τέσσερα παιδιά. Η Μάργκαρετ, ήδη μητέρα τριών παιδιών, είναι, γράφουν οι έφημερίδες, πιό ήρεμη απ' όλους τους φίλους και συγγενείς που περιμένουν τα τετράδυμα με αγωνία... Η Κοσμίκορς πόλεμος... Στον τελευταίο μεγάλο χορό της χειμωνιάτικης εποχής στη Νέα Υόρκη... Τίτλος: «Απρίλιος στο Παρίσι». Πλαίσιο: Το παραμυθένιο ξενοδοχείο «Γουάλντορφ», τα σκήπτρα τα κρατούσε η επίτιμος πρόεδρος δούκισσα του Ουίνδσορ με ένα εκπληκτικό φόρεμα του Μπαλενσιάνγκα. Όλοι οι φωτογράφοι ήσυχολούτο με αυτήν ως την στιγμή όπου, χωρίς να τους περιμένουν, παρουσιάσθηκαν, καλεσμένοι της έχθρας της δούκισσας Έλσας Μάξγουελ, ο κ. και η κ. Μίλλερ, δηλαδή η Μαίρβιλιν Μονρό με ένα φόρεμα σκεπασμένο με μαύρες πούλιες, ντεκολτέ περίπου ως τη μέση και από εμπρός και από πίσω. Η Μ. τράβηξε σαν μαγνήτης όλους τους φωτογράφους και η γειτονιά της δούκισσας παρέμεινε έρημος... Η Κακοί οίωνοί... Έχουν αρχίσει να φτερουγίζουν δυσάρεστα νέα για την υγεία της 'Ελίζαμπεθ Τάιλορ. Μερικοί λένε ότι έχει βαρεία ασθένεια των οστών, άλλοι πιστεύουν ότι, επειδή οι δύο πρωταγωνιστές της ταινίας «Ο Γίγας» έχουν ήδη πεθάνει... ο Τζέιμς Ντίν και ο Ρόκ Χάτσον, μερικά κοράκια του κακού απέφασαν να διορίσουν την 'Ελίζαμπεθ τρίτον θύμα του πρώτου «καταραμένου» φίλου... Η 'Επικίνδυνοι δρόμοι... Τα κορίτσια έχουν αρχίσει να τρέχουν όσο και τα αγόρια. Η Έλσα Μαρτινέλλι, το μελαχρινό άσπερι του κινηματογράφου, είναι φανταστική ίερεα του Θεού της ταχύτητας. Κέρδισε μάλιστα το τέταρτο Ράλλυ των άστρων, που έλαβε χώραν στο Σάν Ρέμο με συναγωνιστάς 50 άστρες του κινηματογράφου, σε μια διαδρομή από 835 μίλια... Η Ό βασιλεύς του «Καλιφών», του νέου ρυθμού που έχει ήδη επισκιάσει το Ρόκ-έντ-Ρόλλ, ο Χάρρυ Μπελαφόντε, ο μαύρος τραγουδιστής και ήθοποιος του κινηματογράφου, παντρεύτηκε πρό όλγων ημερών μυστικά, μια κατάξανθη λευκή Ευρωπαία, της οποίας το όνομα ακόμη δεν κυκλοφορεί. Οι δυσκολίες θα αρχίσουν όταν θα φθάσει στην 'Αμερική, όπου οι μικτοί γάμοι δεν είναι ακόμη άνεκτοι... Η Πικρές αλήθειες: Το γήρας αρχίζει την ημέρα που προτιμάτε να διηγείστε τα συμπτώματά σας παρά τις συγκινήσεις σας. — Όλα τα άραία πράγματα στη ζωή είναι ή άνήθικα ή... παχυντικά...

474

■ **ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ** σ' ένα γάμο που καθιέρωνε μια ήδη υπάρχουσα κατάσταση ο Γάλλος συγγραφέας Φρανσουά Μωριάκ έπτε: «Η τέλειτή δεν είναι μια νομιμοποίηση, είναι ένας πλεονασμός!»

■ **ΔΕΝ** πρόκειται να σάς πληρώσω γι' αυτό το πορτραίτο, δηλώνει η πλούσια κυρία στο ζωγράφο. Είμαι σαν Ιπποπόταμος. — Κυρία μου, αυτό έπρεπε να το σκεφθείτε πριν αποφασίσετε να ποζάρτε, αποκρίνεται ψυχρά ο καλλιτέχνης.

■ **Η ΖΑΚΕΛΙΝ** Παρέλ, Γαλλίς ήθοποιός, ράπτει τον γιό της (11 ετών) αν ήθελε να γίνει κι αυτός ήθοποιός. — Ποτέ! διαμαρτυρήθηκε έντονα ο μικρός. Πληρώνεται κανείς για να φιλή γυναίκες και είναι άδυστοχικό!

■ **ΕΝΑ** αντρόγυνιο έχει πάει στο θέατρο. Κάποια στιγμή η κυρία σκουντάει τον άντρα της και του ψιθυρίζει: — Ή διπλανή μου κοιμάται. — Και είναι αυτό λόγος για να ξυπνήσης έμένα;

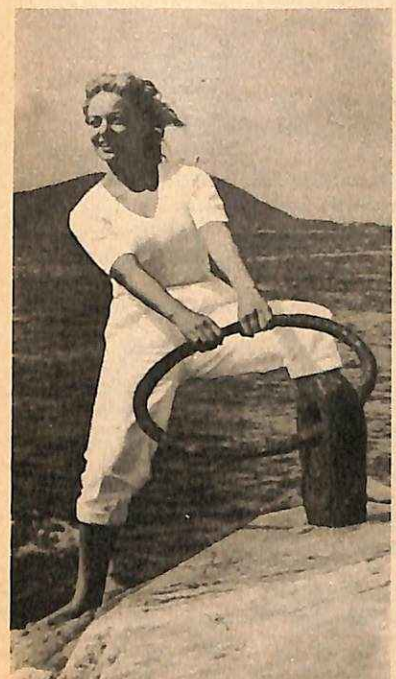
■ **ΜΑΜΑ**, όταν πεθάνω θα πάω στον παράδεισο; θέλει να πληροφορηθεί η μπέμπα. — Ναι, χρυσό μου. — Κι όταν πεθάνη το καναρίνι μας, μαμά, θα πάη κι αυτό στον παράδεισο; — Νομίζω, ναι, αποκρίνεται η μητέρα.

■ **Η** ίδια έρώτηση επαναλαμβάνεται για τις γάτες, τα σκυλάκια κ' ένα σωρό άλλα ζώα και πουλιά. Τέλος έρχεται και η σειρά της αγελάδας, αλλά στο άναματζί η μητέρα της μπέμπας έχει νευριάσει. — Όχι, λέει, αυτή δεν θα πάη. — Η μικρή θυβίζεται σε βαθειά συλλογή και σε λίγο: — Δηλαδή, μαμά, όταν θα θέλω γάλα θα πρέπει να πηγαίνω στην κόλαση;

■ **ΟΤΑΝ ΧΟΡΕΥΗΣ**, συμβούλευε μια μητέρα σ' ένα χορό την κόρη της, πρόσχε να μη μείνης βουθή, αλλά να κουβεντιάσής εύχαριστα με τον καρδαλιέρο σου.

■ **Σε** λίγο παρατήρησε πώς, σε κάθε χορό, ο ίδιος νεαρός έτρεχε να ζητήσει την κόρη της. Περίεργη, θέλησε να μάθω το λόγο.

■ **Να** σου πώ, έξηγησε άμέσως η νεαρά. Ακολούθησα τη συμβουλή σου και του διηγούμαι μια ιστορία γκάγκστερς... με συνέχεις.

ΛΕΓΕΤΑΙ 'Αννυ Ένγκεμπρέτσεν, αλλά σκοπεύει να κατατροπώσει τη Λολλομπρίτζινα και τη Σοφία Λώρεν, με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο 'Αννυ Κόλλινς. Η έλπιδοφόρος Δανίς ήθοποιός αυτή τη στιγμή, βρίσκεται στην 'Ιταλία, όπου υπέγραψε συμβόλαιο με μια κινηματογραφική εταιρία. Καλή έπιτυχία, 'Αννυ.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Είναι προτιμότερο να μη λήη κανείς ψευτιές, ή τουλάχιστον να ξέρη να τις λήη.

Ζαν Ριγκώ

Αποκλείεται μια γυναίκα να είναι παντρεμένη πενήντα χρόνια με τον ίδιο άντρα. 'Υστερ' από τα πρώτα είκοσιπέντε χρόνια, ο σύζυγός της δεν είναι πιά ο ίδιος άντρας.

Σασά Γκιτρώ

Αν ένας άντρας έχη περάσει τα 35 και δεν έχη παντρευτεί, αυτό σημαίνει απλούστατα ότι καμμία νόστιμη και έξυπνη γυναίκα δεν προσπάθησε ποτέ να τον κατακτήσει.

Αντρέ Μωρουά

Η χαρά που μας δίνουν οι αισθήσεις είναι φυγαλέα. Η χαρά της καρδιάς γίνεται πόνος. Μόνο του πνεύματος οι χαρές μας συντροφεύουν ως την τελευταία μας στιγμή.

Ισπανική παροιμία

Εκείνο που έχει σημασία δεν είναι να βλέπης καθαρά, αλλά να βλέπης σωστά.

Φελισιέν Μαρσώ

Ποιός είναι σοφός; Αυτός που μαθαίνει απ' όλους. Ποιός είναι ισχυρός; Αυτός που κυβερνάει τα πάθη του. Ποιός είναι πλούσιος; Αυτός που έχει όσα θέλει. Ποιός έχει όσα θέλει; Κανείς. Βενιαμίν Φραγκλίνος

Η δυστυχία οφείλεται στα νεύρα. Και τα άναστατωμένα νεύρα οφείλονται σε δυο αιτίες: 'Η στο ότι δεν κάνεις τίποτε, ή στο ότι αυτό που κάνεις το κάνεις άσχημα.

Λίν Γιουτάγκ

■ **ΕΝΑΣ** μικρός παρακολουθεί τον γαλατά που γυρίζει με το κάρρο του και μοιράζει το γάλα. Κάποια στιγμή που δγαίνει απ' ένα σπίτι, ο μικρός του φωνάζει: — Μην άνεβαίνης άδικα στη σουστα σου. Τ' άλογό σου δεν θα ξεκινήσει. Την ώρα που έλειπες του έφυγε άλη του ή δενζίνη.

■ **ΔΥΟ** ταχυδρομικές περιστερές συναντιούνται στον άέρα. — Εγώ άποφάσισα να μην έκτελέσω την άποστολή μου, λέει η μία. — Γιατί; — Έξερεις τί έχουνε γράψει στο σημείωμα που μου δέσανε στο πόδι; Μια συνταγή για πιτσούνια ραγκού.

ΚΑΙΡΟΣ ΗΤΑΝ ν' άναδείξη και το «άσχημο» φύλο τον «Μίστερ» του, τη στιγμή που οι τιτλούχες της γυναικείας καλλονής έχουν κατακλύσει κατά χιλιάδες το σύμπαν. Στη φωτογραφία μας, ο προσφάτως άνακηρυχθείς «Μίστερ 'Υφίλιος», κ. Μίκυ Χάργκιταις, χορεύει με τη γνωστή γόησσα Τζαίην Μάνσφελντ. Σημειωτέον ότι πάρα πολλά ψιθυρίζονται όσον άφορά τις σχέσεις της γοητευτικής Τζαίην και του κ. Μίκυ.

■ **ΣΤΙΣ** ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ, 16. 184 συγγραφείς, από τους οποίους 6.235 γυναίκες, ζούν με την πέννα τους. Ο μέσος όρος του έτησιού εισοδήματός των φθάνει τις 3.210 δολάρια, ποσό ελαφρώς κατώτερο απ' όσα χρήματα κερδίζει τον χρόνο ένας υπάλληλος άσανόερ.

■ **Η** ΝΤΑΡΙΑ Τολατόι, έγγονή του συγγραφέως του «Πόλεμος και Ειρήνη», είναι πράκτωρ μιας άσφαλιστικής εταιρίας στο Λονδίνο. Έπισκέπτεται τα διάφορα γραφεία μ' ένα μουκάι, γεμάτο αίμα και λέει: «Αν δεν λάβετε τα μέτρα σας ενάντιον των άτυχημάτων, το αίμα σας θα τρέξη σαν αυτό που έτρεξε από έναν δυστυχή που σκοτώθηκε σε άυτοκινητιστικό δυστύχημα».

■ **ΝΕΟΣ** σάκκος άντιγυκακτερικός για τους ταχυδρομικούς διανομείς που πληρώνουν εντάλματα στη Γερμανία. Σε περίπτωση έπιθέσεως, ένας μηχανισμός θέτει σε λειτουργία μια σειράνα ή οποία έκπέμπει ένα δακρυγόνο σύννεφο.

■ **Ο** ΔΡ ΤΖΟΣΕΦ Κάπλαν, διαπρεπής 'Αμερικανός φυσικός, προβλέπει ότι ή στάθμη των άκεανών θα ανέλθη κατά 12 μέτρα τουλάχιστον μέσα σε 60 χρόνια, με συνέπεια να κατακλυθούν από τα νερά άπέραντες περιοχές. «Η τερραστία χρησιμεύει προς καυσίμων — έξηγεί — θερμαίνει την άτμόσφαιρα σε ύψος 12 χιλιομέτρων και ή θερμότης αυτή δεν μπορεί παρά να προκαλέση την τήξη των πάγων της 'Αρκτικής και της 'Ανταρκτικής».

■ **ΟΙ** ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ της Μαλαισίας άντιμεταπίζουν ένα μεγάλο πρόβλημα. Οι άντράτοι που μένουν στη ζούγκλα παρασύρονται πολύ εύκολα από τα γυναικεία δελγητρά, σε τόσο σημείο, που το Κόμμα άναγκάσθηκε να τυπώση ένα τεύχος με τον τίτλο: «Οδηγία διά τας έρωτικές σχέσεις των μελών του Κόμματος». Η έιδηση δεν έξηγεί πώς θα συμμορφωθούν με τις περίφημες αυτές οδηγίες οι κάτοικοι της ζούγκλας που δεν ξέρουν να διαβάσουν.

Ρip Kίppu

Ρip Kίppu

Η Ζωή μας

...Έναν σκοπόν έχει και μίαν αποστολή: Να την ζούμε. Όσο καλύτερα, όσο έντονα, όσο πλουσιότερα.

- "Όσο μπορούμε... Κι όσο πρέπει..."
- Γι' αυτό και σ' ειλόγησαν τα μάτια μας και σ' ειλόγησε η καρδιά μας, κορίτσι που πέρασες, μέσα στις ειλότητες της πασχαλιάς, και στάθηκες, έκει στην άκρη, και καρτέραγες, —την άρχη της δικής σου ζωής.

Τόδεχνες, όλη. Στο ντύσιμό σου τὸ καινούργιο, τὸ φετεινό, —μέση σφιχτή, φοῦστα φαρδιά, κεκρύφαλος, —στη θωριά σου τὴν σπιθιάτη, στὰ ξανναμμένα μάγουλα, στήν πηδηχτή περπατησιά.

Καρτέραγες, δόλκιμη. Κάτι πολὺ συγκεκριμένο καὶ σαφές, κι όμως στο νού σου ἀκόμη μπερδεμένο κι ἀκαθόριστο: Κάποιον, πού ἄλλο ὄνομα ἀκόμη δὲν εἶχε ἀπ' αὐτὸ πὺν ἴσως νὰ τὸ εἶδω — ἡ δική σου φαντασία, σ' ἕνα πρῶτο, ξαφνιασμένο ἔκπλημα, ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀπίθανα ἐκρινά προινά.

Σὰν φτάση ὁ Ἀπρίλης, σὰν μὴ ὁ Μάης, κάθε χρονιά, ἀνάμεσα σὲς τόσες ὁμορφίες πὺν βλέπεις στὸ Μεγάλο ἔκεινο Πέρασμα πρὸς τὴν ὁδὸν Ἑρμού, τὸ πεζοδρόμιο τοῦ «Ζαβορίτη», εἰδικὰ καμαρώνεις —τὴς νέες Γενιές. Εἶναι αὐτὲς πὺν πέρνουν δὲν ὑποπτεύουσιν καν πὺς ὑπάρχουν: Εἶναι αὐτὲς πὺν πρωτοφαινονται στὸ ἀνήσυχο βλέμμα μίας μάνας, στὸ συννεφιασμένο φῶδι ἐνὸς πατέρα, σὲς πρόσθετες συνοδευτικὲς φροντίδες ἐνὸς μεγαλύτερου ἀδερφοῦ. Ὡς χθές, ἦσαν παιδιά, κορίτσια ἀπλῶς, θυγατέρες. Καὶ ἔαρινά, κάποιοι μέσα στὸ σπινικό, κάποια γιαγιά, κάποια ξαδέλφη, κάποια θάγια, θὰ πῇ τὴν φράση τὴ μοιραία: «Ἡ Φανὴ μας μεγάλωσε!». Κι ἀπ' τὴ στιγμή ἔκεινη κάθε ἄλλη ἔγνοια τοῦ σπινιὸ θὰ μὴ στὸ περιθώριο: Γιατὶ εἶναι σ' ἀληθινὰ σπουδαῖο καὶ σημαντικὸ τὸ γεγονός πὺς —μεγάλωσε ἡ Φανή...

Σημαντικὸ, κ' ἐπικίνδυνο. Ἄν ἦσαν αὐτὸς κόσμος ἀγγέλων, στολισμένος μονάχα μ' ἄσπρες διολέτες καὶ πνιγμένους στὰ γιασεμιά, ἄροβα θὰ περιέφερε ἡ Φανὴ τὴν πρώτη της ὑπεύθυνη ἐαρινή της ἔξαρση σὲς δρόμους τῆς Ἀθῆνας, στὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ μαγαζιά, σὲς κινηματογράφους καὶ τὰ κοσμικὰ ζαχαροπλαστεία. Μὰ τοῦτος εἶναι συχνά ἕνας κόσμος δόλιος, ἐπίβουλος, κακοπροαίρετος, —χορὴν πύρινη πὺν ἔχει ἀσκήνητὴ κατὰβροχθίζη, κάθε ἀνοιχτὴ, κάθε ἀρχὴ καλοκαιριοῦ, χιλιάδες ἀγνά ξεκινήματα, σ' ὅλα τῆς γῆς τὰ πλάτη. Πόσο ἀραγε θὰ κρατήση, πόσο ἀραγε θὰ ἐπιζήση, —ἡ ἐαρινὴ Φανή;

Γιατὶ δὲν εἶναι μόνον, φυσικά, οἱ κίνδυνοι οἱ γνωστοί, οἱ συνειδητοί, γιὰ τοὺς ὁποίους εἰκόλα μὴ δὲν δασκαλένη κάθε μητέρα τὸ κορίτσι τῆς ὅταν τὴς δένη ἡ σχέση ἔκεινη πὺν πρὸς εἶναι νὰ τὴς δένη, —ἡ σχέση ἡ εἰλικρινής, ἡ τίμη, ἡ φιλική. Εἶναι οἱ ἄλλοι κίνδυνοι, οἱ θαυότεροι, τὸν τραυματῶν τὸν ψυχικῶν, γιὰ τὰ ὁποῖα καμμιὰ ἀσπίδα δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐνστικτο, καμμιὰ συμβουλή δὲν βοηθεῖ ἐκτὸς ἀπὸ τὴς αὐτομάτης ἐπιταγῆς ἐνὸς καλὰ ὀργανωμένου ἑαυτοῦ. Ὅσο ἀνάλωτο εἶναι τὸ περπάτημα κι ὅσο ἀέρινο μοιάζει τὸ κορμὶ, τόσο πρέπει στὸ βάθος τῆς ψυχῆς νὰ ὑπάρχη τὸ ἔρμα ἐκείνο τὸ γρανιτίνιο πὺν θὰ βοηθήσῃ τὴν ἐπικίνδυνη ναυσιπλοΐα: Δε πῇ τὸ μορὶ νὰ μὴν ἡ γυναίκα φῶση, γιὰ τῆς πρέπει, μὰ ἀδύναμη δὲν ἐπιτρέπεται πὰ νάναι, στὸ σύγχρονο καιρὸ μας.

Ἡ κοινωνία ἀνοίξε πὰ τὴς πύλες στὴν Φανή: Τῆς ἔχει ἐπιτρέψει νὰ θῇ στὴν κονίστρα, νὰ παλαίησῃ στὴν παλαίστρα, νὰ παραβῇ στὸ δρόμο γιὰ τὴν Ἐπιτυχία, πὺν πολλοὶ λένε πὺς εἶναι κι ὁ μόνος πὺν ἀξίζει στὴ σύντομη τούτη ζωή. Ὅσο ἔκταν ὅσο: Νὰ μὴν ἔχη πὰ τὸ ἐπιχειρημα τῆς ἀδυναμίας, τὴν ἀνάγκη τῆς προστασίας, τὴν συνεχή ὑπεκφυγὴ τοῦ φύλου τοῦ εἰσθενοῦς.

Εἶναι μεγάλο πρῶγμα, τὰ Νειάτα.

Μὰ σ' ἕναν τόσο στενὸν ὁρίζοντα, συχνά ἀσυνεπτικὸν, συχνά μίξερο κ' ὑποσιτισμένον σ' ἕνα σωρὸ ἀπόψεις τῆς ζωῆς, πνευματικὲς καὶ ὕλικές, οἱ νέοι μας, κ' οἱ νέες μας, γρήγορα χάνουν τὸ ἀπόθεμα ἐκείνο τῆς ψυχικῆς αὐταρκείας, πὺν εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς θησαυρὸς τῶν ἀπογόνων τῆς Εἰσας καὶ τοῦ Ἀδάμ.

Γι' αὐτὸ καὶ σ' ειλόγησε ἡ ματιά μας, κορίτσι πὺν πέρασες, μέσ' στὸ ἀνοιξιάντικο πρῶτο, μπροστὰ στὸ ὑπαίθριο ἀθηναῖο καφενεῖο: Γιατὶ ἔμοιαζες σίγουρη καὶ προετοιμασμένη, καὶ γιὰ τὰ καλὰ, καὶ γιὰ τὰ κακά.

Γιὰ τὴς ματιές τοῦ θαυμασμοῦ πὺν δικαιῶσαι, καὶ γιὰ τὴς ἀμφίβολες συνειστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ πεζοδρομίου πὺν θὰ μπορούσαν καὶ νὰ λείπουν.

Γιὰ τὴν συντροφιά τοῦ ἄλλου φύλου, πὺν εἶναι δικαίωμα σου πιά, καὶ πηγὴ ἄδολης χαρᾶς, καὶ γιὰ τὸν ἀγῶνα νὰ κρατήσῃς μιά τέτλια συντροφία μέσ' στὰ σωστά καὶ συγγραμμένα τῆς πλασίας.

Γιὰ τὴν πάλη τὴν καθημερινή, μὲ κέφι μὰ χωρὶς ὑπερβολές, μὲ τέχνη μὰ χωρὶς ὑποχωρήσεις...

Πέρασες, μὲ περπάτημα σίγουρο, μὲ τὸν ἥλιο στὴν ὄψη, μὲ τὸ φῶς στὰ μάτια. Σὰν νάχες ἀπόλυτη ἐπὶγνωση πὺς πλῆθος, μὰ καὶ πὺς βαρὺ ἀπὸ ὑποχρεώσεις εἶναι αὐτὸ τὸ τριπτυχο προνόμιο πὺν κατέχεις:

Νάσαι γυναικίκα, κ' Ἐ λ λ η ν ἰ δ α κ ι

Ἀ θ η ν α ἰ α...

Καὶ νὰ ζῆς σὲ μιά τέτλια σαγηνευτικὰ ἐπικίνδυνη ἐποχή.

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 29 Ἀπριλίου — 5 Μαΐου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου: Οἱ καθοδηγήσεις δὲν πρέπει νὰ σὰς κάνουν νὰ χάσετε κάθε ἴχνος προσωπικῆς σας γνώμης. Νὰ ἐξετάσετε τὴν κατάσταση πρὶν ἀποφασίσετε τελικά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-20 Μαΐου: Οἱ μικροδιαφορές σας στὰ οικονομικὰ ζητήματα πρέπει νὰ παύσουν νὰ σὰς ἀπασχολοῦν ὅλη τὴν ὥρα. Θὰ σὰς γίνῃ ἐμμονὴ ἰδέα. Ἀναπαυθεῖτε καλά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 Ἰουνίου: Στενοχωρηθήκατε ἀρκετὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ. Πρέπει τώρα νὰ προσέξετε περισσότερο τὸν ἑαυτὸ σας. Οἱ κακίες τῶν ἀνθρώπων νὰ σὰς ἀφήνουν ἀδιάφορο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου: Μὴν ἀπαρηγήτε τοὺς φίλους σας. Στὴν πρὶ δύσκολη στιγμὴ βρέθηκαν ἄνθρωποι πὺν σὰς βοήθησαν μὲ αὐτοθυσίαν. Φανήτε καλὸς. Δείξετε εὐγνωμοσύνη. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 7.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου: Καλύτερῃς ἡ κατάσταση τῶν αἰσθηματικῶν σας ἀνωμαλιῶν. Προσέξετε τί θὰ κάνετε τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Θὰ ἐπιτύχετε σὲ κάθε σας ἔργον. Ἐχετε θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπτεμβρίου: Θὰ ζήσετε σύντομα τὸ μεγαλύτερο ὄνειρο τῆς ζωῆς σας, πὺν θὰ πραγματοποιηθῇ. Κάθε σας κίνησις θὰ φέρῃ καὶ μιά μεγάλη ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 2.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 Ὀκτωβρίου: Διπλωματικοὶ ἐλιγμοὶ μόνον θὰ μὴν μὴν πέρνουν νὰ σὰς δγάλουν ἀπὸ τὸ ἀδύνατον πὺν σὰς ἔχουν ὁδηγήσει οἱ καλοὶ σας τρόποι. Γίνετε περισσότερο ρεαλιστῆς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου: Περισσότερη σκέψη καὶ προσπάθεια θὰ φέρουν τὰ ἀποτελέσματα πὺν ἐπιθυμεῖτε τόσο καιρὸ. Νὰ γίνετε καλύτερος στὴ δουλειά σας. Θὰ ἐπιτύχετε σύντομα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Μία εἰδησις πὺν περιμένετε ἀπὸ καιρὸ φθάνει μέσα στὴν ἑβδομάδα πὺν μὰς ἔρχεται. Νὰ ἐνδιαφερθεῖτε περισσότερο γιὰ τοὺς ἀγαπητοὺς συγγενεῖς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 5.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰαν.: Νὰ σέβαστε τὴν ψυχικὴν κατάσταση τῶν ἄλλων. Μὴ κατακρίνετε ποτὲ τοὺς ἀνθρώπους πὺν δὲν μποροῦν νὰ ἐπιβληθοῦν στὸν ἑαυτὸ τους. Εἶναι ἄρρωστοι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.

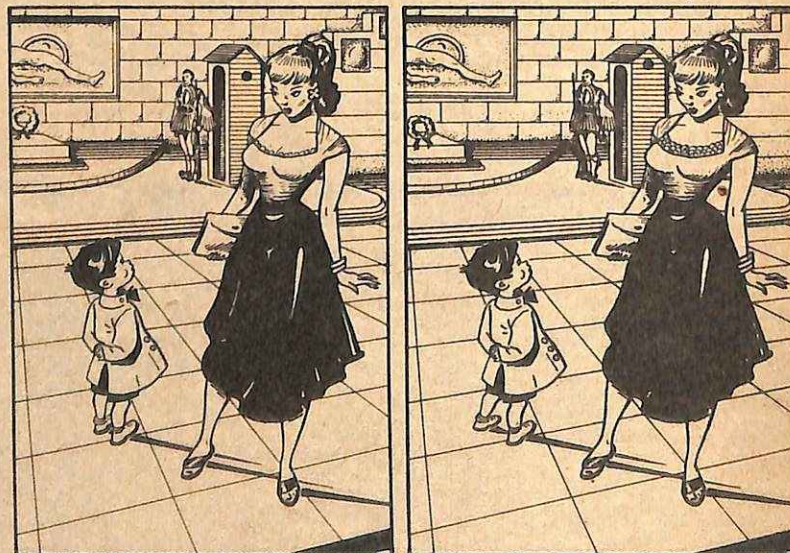

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου: Νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ σας. Ὅσοι δὲν πιστεύουν σὲς προσωπικὲς τοὺς δυνατότητες δὲν πετυχαίνουν ποτὲ στὴν πραγματικὴ ἐποχὴ μας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 7.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ.- 20 Μαρτίου: Καλύτερα νὰ πάρετε τὴν ἀπόφαση ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρὸς γιὰ κατὰ τίτλιο. Στὴς περιπτώσεις τῶν δικαστῶν, ὁποῖος ἀποφασίσῃ πρῶτος κερδίζει. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 5.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Κλασσικὴ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων Ἰνδιάν.
2. Καταπληθὴς... διὰ τὸν κληρονόμον (γεν).
3. Ἰδιοκτητικὰ διαμερίσματα — Δωμάτιον τούρκικου σπιτιοῦ.
4. Προσφέρει εἰς τὰ παιδιά τὰ ὠραιότερα τῶν θεσμάτων — Ἀναφορ. ἀντωνυμία.
5. Τὸ πλέον καταναλισκόμενον φυτὸν, ἀντιστρόφως — Ἡ γραφὴ τοῦ 130 ἀντιστρόφως — Χειλεόφωνον.
6. Ἀρραβῶν, ἡχητικὸς — Ἡ γενέτειρα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.
7. Ἀρωματικὸν ἀπόσταγμα ὀρίσμένων ἀνθέων (δημ.) — Ἀρχαῖον μετεωρολογικὸν ρῆμα ἀποτελοῦντα γραμμάτιον.
8. Ἀρχικὰ ἀνυπάρχον κομμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν... ὅλοι οἱ κερδοσκόποι (χρυσμ.) — Θεσσαλονικεὺς μουσικοσυνθέτης καὶ ποιητῆς, ἐνάρθρων.
9. Ἰσομητικὸν φυτὸν τῶν λειρισιδῶν, κοινὰς γνωστὸν ὡς κορῶνα — Γνωστὴ διὰ τὰ χαλιά τῆς Περσικῆς πόλεως.
10. Εἶδος ἐμπλάστρου (δημ.) — Ἐνεργητικὴ ἢ παθητικὴ ἀφορὰ τὰ ρήματα.
11. Ἐκεῖ ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν.
12. Ἐπ' αὐτῆς κρίνει ὁ Ἀρείος Πάγος (γεν.) — Ἀνθρ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἀκατεργάστου μετάξης ὕφασμα (ἱταλ.).
2. Θὰ τὴν βρῆτε σὲ ἀδελφίσεις.
3. Πολυπονησιακὰ βουνὰ — Ὁ Σαούλ προσπαθοῦσε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ.
4. Ἀντίστασις παρουσιαζομένη ἐκ θυνάμεως ἐνεργούσης ἀντιθέτως (ἱταλ. ναυτ. ὅρος) — Πικρὸς ἔκθρος γιὰ τὰ γρηστεία.
5. Σκοπὸς τῆς εἶναι συντροφικὴ

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλότερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ γινώσκον, τετράγωνον, ὀρίζοντως, καθῶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξιν πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσατε τώρα τὴ λέξιν, πὺν βρῆκατε καὶ σθῆκατε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε. Φάστε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξιν καὶ συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμὸν. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Π	Τ	Α	Ν	Μ	Π
Α	Ρ	Ο	Μ	Η	Α
Γ	Λ	Λ	Ε	Τ	Ν
Ο	Υ	Ι	Ε	Ι	Ο
Ι	Σ	Κ	Ο	Σ	Λ
Α	Τ	Ο	Μ	Η	Κ

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πὺν μπορούσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΚΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ λύσεις στὴ Σελ. 49

Ὅταν ἔχετε ἀνάγκην ἰδιαίτερας προφυλάξεως εἰδικῶς ἀποτελεσματικῆς...

Ἡ "CAMELIA", δὰ σὰς ἐξασφαλίζει: Ἀνεσι, Καθαριότητα, Ἀσφάλεια.

Εἶναι πρακτικὴ καὶ οικονομικὴ. Μὲ τὴν ΚΑΜΕΛΙΑ μπορεῖτε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ διασκεδάσετε καὶ ἔχετε τὸ ἀσθημα τῆς αὐτοπεποιθήσεως.

Ἡ πρακτικὴ ὕγιεινὴ τῶν δοντῶν ἡμερῶν. Ζητήσατε τὴν μόνο μὲ μία λέξιν ΚΑΜΕΛΙΑ ἀπὸ τὸ πρῶτο Φαρμακεῖο ἢ Κατάστημα γυναικείων εἰδῶν καὶ δὰ ἔχετε διακριτικὰ τὸ γνήσιο μπλέ κουτί τῆς "CAMELIA".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΥΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Ἀπὸ μικρὴ μεταχειρίζομαι τὴν ὁδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ καὶ ἔχω δόντια πὺν ὅλοι τὰ δαυμάζουν.

Kolykos TOOTHPASTE

Κολύκος TOOTHPASTE

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΑΙ Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΑ ΟΜΟΡΦΗ ή Βέρνα Λίζι. 'Αλλά και τ' άλλα προσόντα της, ή έκφραστικότης, ή χάρη και ή φωτογένεια, δεν είναι κατώτερα

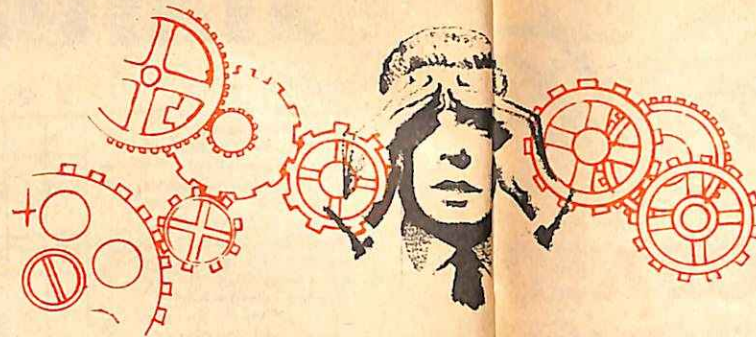
ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΙΤΑΛΙΔΑ

...ξεκινάει για να κατακτήσει το διεθνές κινηματογραφικό στερέωμα. Προσόντα: Τό πιάνο, τό τραγούδι, ό χορός, ή ιστορία της τέχνης. Και μιά... λεπτομέρεια: 'Η δροσερή όμορφιά της κ' ή έντονη προσωπικότητα που έχει ήδη δημηγορήσει

ΦΥΣΙΚΩΤΑΤΗ είναι ή Βέρνα Λίζι: στους ρόλους τών λαϊκών κοριτσιών.

Προσέξτε έγκαιρως

Η ΥΠΕΡΚΟΠΩΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥΣ ΚΥ- ΚΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΠΙΠΤΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΗ

Η υπερκόπωση έχει γίνει της μόδας. 'Από υπερκόπωση δεν πάσχουν μόνον οι διευθυνταί επιχειρήσεων, αλλά κ' οι τηλεφωνήτριες, οι ήθοισοι τού κινηματογράφου, οι μαθηταί τών σχολείων κ' οι πρωθυπουργοί. 'Η Γαλλική 'Ιατρική 'Ακαδημία την χαρακτηρίζει ως ασθένεια τού αιώνα, και, σέ τελευταία της συνεδρίαση, ζήτησε μιά γενική κινητοποίηση τών δημοσίων υπηρεσιών έναντιόν αυτής της νέας μάστιγος που απειλεί την υγεία μας..

ΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ:

Κανένας γιατρός δεν μπόρεσε ποτέ ν' αποδείξει την ύπαρξη μιάς πραγματικής κοπώσεως τών νευρικών κυττάρων. Τό μυαλό δεν είναι ούτε πιο βαρύ, ούτε πιο ζεστό, κ' οι αντανάκλαστικές κινήσεις δεν είναι καθόλου σπασμωδικές. 'Αντιθέτως, όταν ό μεγάλος νευρολόγος Σπένκ θέλησε νά υπολογίση τή δαπάνη ενέργειας που απαιτείται σέ μιά έντατική διανοητική εργασία — λ.χ. στην ανάγνωση ενός εγχειριδίου θεωρητικής φυσικής, γέ- μμένου εξισώσεων και τύπων — τὰ αποτελέσματα που πέ- τυχε αντιστοιχούσαν στή μυική εργασία που έκανε ό φοι- τητής για νά... γυρίση τίσ σελίδες!

'Η σκέψη δεν έχει βάρος, δεν είναι ζήτημα θερμίδων. 'Αλλά κάθε προσπάθεια πρόσθετης προσοχής καταγράφεται σ' ένα μυστικό κατάλογο τού οργανισμού μας και πληρώνεται, χωρίς καν νά τό ξέρη ό ενδιαφερόμενος. Τό αποτέλεσμα είναι νά γίνεται ευπαθέστερος ό οργανισμός, δηλαδή νά υπό- κειται ευκολώτερα στίς διάφορες αρρώστιες και μολύνσεις. 'Η κούραση υ- ποκατάγει τή φυσική άμυνα, κι άνοίγει διαπλάτες τίσ πόρτες στην εισβολή τών μικροβίων ή τών χημικών δηλητηρίων.

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: ΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΕΣ

Στίς τηλεφωνήτριες, ιδίως, ή επίδραση της πνευματικής κοπώσεως είναι ολόφανερη. 'Ολες σχεδόν υποφέρουν από άπνεια, εξάντληση, απώλεια νη- μης κλπ. Σε μιά έρευνα, που έγινε ανάμεσα στίς υπαλλήλους ενός τηλεφω- νικού κέντρου στή Γαλλία, διαπιστώθηκε ότι πολλές, μετά τή δουλειά τους, δεν ήταν σέ θέση ούτε καν νά διαβάσουν μιά έφημερίδα. Οι περισσότερες ή- ταν κυριολεκτικά «δηλητηριασμένες» απ' τό επαγγελματικό λεξιλόγιο, που τό επαναλαμβάναν υποχρεωτικά όλη την ημέρα. 'Ετσι, όταν κάποιος τούς μι- λούσε, τού απαντούσαν μηχανικά: «'Αλλό!» ή «'Εμπρός!», ή ζητούσαν σέ τραν «δύο μονάδες» αντί για δύο εισιτήρια, και μερικές φορές ήταν τόσο άφηρημένες, ώστε ξεχνούσαν νά κατεβούν και δεν τόπαιναν είδηση παρά στή τέμνα. 'Ο χαρακτήρας τούς είχε αλλάξει. Με την παραμικρή παρατήρηση, απαντούσαν στούς προϊσταμένους τών άπόστοι, ή τίσ έπιανε νευρική κρίση. Συνήθως, μιά άνάπαυση μερικών έβδομάδων άκούσε για νά ξαναδούρνουν την κοινωνική ζωή τούς και τήν ψυχική τούς Ισορροπία. 'Αν τό παραμελούσαν δ- μας κ' άφηναν τήν υπερκόπωση νά συνεχισθ, εμφανιζόντουσαν πραγματικές οργανικές διαταραχές — πονοκέφαλοι, ναυτίες, ταχυπαλμίες, ίλιγγοι, ακόμη και καρδιοπαθείες. 'Ο τοκετός χωρίς πόνους ήταν άδύνατο νά εφαρμοσθ σ' αυτή την κοινωνική ομάδα, γιατί απαιτεί άπόλυτη αυτοκυριαρχία, Ισορο- πία ολόκληρου τού νευρικού συστήματος.

Η ΣΚΟΝΗ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ «ΦΡΑΞΗ» ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ

Μπροστά σ' αυτές τίσ ψυχολογικές διαταραχές, που πλήττουν έξ ίσου φτωχούς και πλουσίους, χειρώνα- κτες και διανοούμενους, ή Ιατρική έχει ένα μεγάλο κα- θήκον, που αφορά ίσως τίσ βάσεις τού πολιτισμού μας. Για νά εξηγήση τήν υπερκόπωση, συγκρίνει σήμερα τό νευρικό μας σύστημα μ' ένα σιδηροδρομικό δίκτυο. ΕΙ- ναι φανερό πως ό σιδηροδρομικός είναι άφραγος, όπως τὰ νευρικά μας κύτταρα είναι άκούραστα. 'Αλλά, για νά κυκλοφορούν τὰ τραίνα κανονικά, δεν άρκεί νά υπάρ- χουν οι σιδηροτροχιές. Πρέπει νά μή γίνη και λάθος σέ τό δρομολόγιο τού κάθε συρμού. 'Ο έγκέφαλος είναι ένα είδος κεντρικού στά- θμου, όπου καταλήγουν όλες οι πληροφορίες, κι απ' όπου ξεκινούν όλες οι δι- σαγωγές. Κάθε χειρωνακία μας, κάθε σκέψη μας είναι ένα σύνολο, ή τελική κατάληξη άπειρων στοιχείων, σά όποια παίζουν ρόλο τό παρόν, τό παρελ- θόν, ή συντονιστική Ικανότης, ή ευαισθησία κ' ή φαντασία. 'Η παραμικρή σκό- νη μέσα σ' αυτά τὰ διασκατομήμια τούς τροχίσκους και τίσ διδίσκους εί- ναι άρκετή για νά διαταρξή τόν ύπεροχο μηχανισμό, νά τόν φράξ ή νά τόν κάνει νά μή δίνη έγκαίρως ή σωστά τίσ διαταγές. 'Η κούραση μπορεί νά ναι ή σκόνη που δημιουργεί τό άτύχημα. Ξέρουμε πως δεν παραλύει μόνο τούς μύς έκείνους που κάνει χειρωνακτική εργασία, αλλά και τό μυαλό τού πνευματικώς εργαζομένου. Κ' ίσως στην τελευταία αυτή περίπτωση ή ζημιά που κάνει νά είναι μεγαλύτερη.

ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΩΦ

Δεν είναι λοιπόν τόσο αυτή καθ' εαυτή ή υπερβολική εργασία που προκα- λεί τήν υπερκόπωση, όσο ή ανάγκη της αδιάκοπης αντιμετώπισεως, στή δουλειά ή στην καθημερινή ζωή, διαφόρων έπι τ α γ ώ ν τού μυαλού, διαφό-

‘Η υπερκόπωση δεν ν’ άστειεύεται

ρων αντίφατικών απαντήσεων. 'Ο διάσημος Παυλώφ, ό Ρώσος βιολόγος, κα- τάρθωσε απ' τὰ 1935 νά προκαλέση τεχνητή νευρική κατάρπωση σά ζωά. Μάθαινε ένα σκυλί ν' αναγνωρίζει έναν κύκλο και μιά έλλειψη. 'Επειτα τού παρουσίαζε έλλείψεις διαρκώς πιο στοργυλές. 'Επειτα από ώριμένο δι- άστημα, τό δυσχεσιμένο ζωά, κατάκοπο απ' τήν προσπάθεια που έκανε για νά διακρίνη τούς κύκλους απ' τίσ έλλείψεις που τούς έμοιαζαν τόσο πολύ, πάθαινε μιά πραγματική κρίση έπιληψίας.

ΤΟ ΚΑΙΚΟ ΤΗΣ ΑΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΝΟΧΛΗΣΙΩΣ

'Ο έγκέφαλός μας δεν «χάνει» τόν μπουσούλα» τόσο εύκολα, αλλά μερικά πειράματα που έγιναν σέ πανεπι- στήμιο της Γιάλ μάς προειδοποιούν ότι δεν πρέπει νά παίζουμε με τό νευρικό μας σύστημα. 'Εβαλαν τούς φοι- τητάς ν' αντιγράφουν στή μηχανή δακτυλογραφήμια κεί- μενα κ' ενώ έκαναν αυτή τήν πολύ άπλή εργασία, τούς ένοχλούσαν συστηματικά, μ' όλους τούς δυνατούς τρό- πους. 'Ενας συνάδελφος έρχόταν και τούς χτυπούσε τόν ώμο ή τούς ζήτησε φωτιά για τό τσιγάρο του, έβαζαν τό ραδιόφωνο νά παίζει δυνατά, έλλαζαν άπότομα τήν ένταση τού φωτός κλπ. Κανένας τούς δεν μπόρεσε ν' άνθξη σ' αυτό τόν τρόπο εργασίας περισσότερο από 40'. Μερικοί κατέρρεαν κ' έβαζαν τὰ κλάματα, άλλοι πετούσαν χάρμα τή γραφομηχανή και τήν ποδοπατούσαν...

'Ας συγκρίνωμε λοιπόν τήν εργασία μας όπως γίνεται σήμερα μ' αυτές τίσ «πειραματικές νευρώσεις», όπως τίσ λένε οι ψυχίατροι. 'Η δουλειά ενός υπαλλήλου τηλεφωνικού κέντρου συνίσταται άκριβώς σέ ν' απαντά άμέσως σέ κλήσεις που γίνονται απ' όλες τίσ μεριές. Είναι λοιπόν άπαραίτητο νά διακόπτουν οι άνθρωποι αυτοί τήν εργασία τούς για ένα τέταρτο τουλάχισ- τον δύο φορές τήν ημέρα, και νά πίνουν κανένα παγωμένο ποτό, για νά καλ- μάρουν κάπως τὰ νείρα τούς.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΡΩ-Υ-ΓΚΕΡ

Στίς αρχές τού 1932, ό Σουηδός μεγαλοεπιχειρηματίας 'Ιβαν Κρώυγκερ, που είχε έπικρατήσει «Ο Τάρος της οικονομίας», και που δάνειζε χρή- ματα σέ μεγάλα κράτη, άρνήθηκε ν' απαντήσει σέ μερικούς μετόχους, που ά- νηρχουσάν για τήν άνωμαλία που παρουσίαζαν οι ύπογραφές σέ μιά απ' τίσ άναριθμητες εταιρίες του. 'Ο Κρώυγκερ άρχισε νά τραυλίζει, και τόν έπιανε νευρική κρίση: «δεν μπορώ πιά νά σκέπτομαι! φώναζε. Κοντεύω νά τρελλαθώ!». 'Ολοι νόμισαν πως ύπρχε κάποια πονηρία στή μέση, αλλά στην πραγματικότητα ό Κρώυγκερ ήταν θύμα της υπερκοπώσεως, κ' έπειτα από μερικές έβδομάδες, ολόκληρη ή τεράστια ύπολογιστική δύναμη τού μυαλού του κατέρρευσε. 'Η έπιχειρηματική του δεξιότητα έκφυλίστηκε σέ άπάτη, κ' ή άπάτη ώδήγησε στην τρέλλα. 'Ο Κρώυγκερ αυτοκτόνησε, αφήνοντας χρέη 1.168.000.000 δολλαρίων. 'Ηταν ή μεγαλύτερη χρεοκοπία τού αιώνα. Σή- μερα, οι γιατροί θεωρούν λογική συνέπεια κάθε υπερκοπώσεως τήν πλήρη κα- τάρρευση — κάτι σάν τό σπάσιμο ενός πολύ τεντωμένου έλατηρίου.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ Κ' ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ

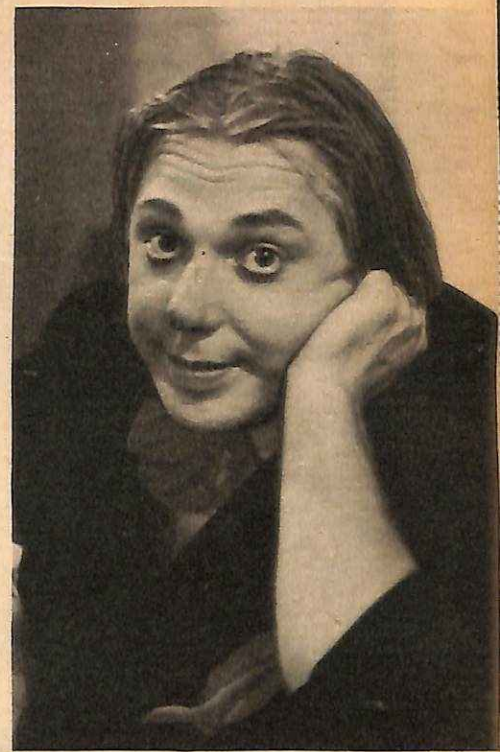
'Ενας 'Αμερικανός ψυχίατρος έγραφε τελευταία: «'Αν μιλάμε για τήν υπερκόπωση σάν «άρρώστια τών διευ- θυντών» κι όχι τών γραμματέων, αυτό δεν όφείλεται σέ τό ότι οι γραμματείς δουλεύουν λιγώτερο απ' τούς επιχι- ρηματίες. Συχνά συμβαίνει τό αντίθετο. 'Αλλά ή εργά- σια τών διευθυντών, έπειδή συνεπάγεται περισσότερη εύ- θυνη, βάζει σέ μεγαλύτερη δοκιμασία τὰ νείρα τούς. Συχνά ή έκλογη άνάμεσα στή μιά ή στην άλλη άπόφα- ση, που κ' οι δύο φαίνονται έξ ίσου σωστές, κρίνει τό μέλλον μιάς ολόκληρης επιχείρησεως, και μπορεί νά δη- μιουργή σέ τόν άνθρωπο τίσ ίδιες νευρικές βύελλες που δημιουργεί σέ σκύ- λο ή προσπάθεια νά διακρίνη άνάμεσα στόν κύκλο και τήν έλλειψη».

Οι γυναίκες παρουσιάζουν πολύ συχνότερα απ' τούς άντρες συμπτώματα υπερκοπώσεως, όχι γιατί κουράζονται περισσότερο, μά γιατί γίνονται στην ψυχή τούς αδιάκοπες συγκρούσεις. 'Η σύγχρονη γυναίκα διασπάται ά- νάμεσα σέ τρεις τομείς: Τη συναισθηματική της ζωή, τὰ καθήκοντά της ως νοικοκυράς και τίσ κοινωνικές κοινωνικές της υποχρεώσεις (εργασία κλπ.). Τό γεγονός ότι ένας υπάλληλος πρέπει ν' άνέχεται καθημερινά έναν άντι- παθητικό συνάδελφο σέ γραφείο του, είναι άρκετό για νά τού κάνει τή δου- λειά του κουραστική. Τό κακό της υπερκοπώσεως είναι ότι τὰ θυμάται της δεν φροντίζουν νά γαστρευδούν έγκαίρως. Στην αρχή, ή υπερκόπωση είναι τό- σο άπατηλή, ώστε έχει κανείς τήν έντύπωση ότι βρίσκεται σέ μεγάλη φόρμα, ότι ποτέ δεν εργάστηκε τόσο καλά. Στην πραγματικότητα, ό οργανισμός άρ- χίζει νά υποσκάπτεται.

Για νά καταπολεμηθ ή υπερκόπωση δεν χρειάζονται φάρμακα. 'Ο περί- πατος, ή γυμναστική, ή άνάπαυση, είναι τὰ καλύτερα γιατρικά. 'Ιδίως, όμως, πρέπει κανείς ν' αλλάξη τρόπο ζωής, νά προσαρμοσθ σέ τό επαγγελματί του, χω- ρίς νά ριψακινδυνεύη μιά νευρική κατάρρευση. ■ ■ ■

Οι όσοι είδαν τό Κρατικό 'Ιπ- ποδρόμιο της Μόσχας όταν πε- ριώδεμε στίς πρωτεύουσες της Δυ- τικής Ευρώπης, έμειναν ένθουσιασμέ- νοι απ' τήν τέχνη ενός εύλύγιστου νέου με άτίθασα μαλλιά, τού 'Ο- λεγκ Ποτώφ. 'Ο Ποτώφ είναι ό πιο διάσημος κλόουν της μετασταλινικής Ρωσίας, κι ό πιο άξιογάπητος τού κόσμου μετά τόν μεγάλο Γκρόκ. 'Αντίθετα πρds τούς συνθησιμένους κλόουν τών τσιρκών, ό Ποτώφ δεν στήριζεται στή χοντρή κόκκινη μύτη, σέ τό γνωστό μακιγιάζ τού προσώ- που και σά τεράστια παπούτσια για νά προκαλέση τὰ γέλια. Ντυ- μένος μ' ένα φαρδύ σακάκι και παν- τελόνι, και δάζοντας λίγο κόκκινο στήν άκρη της μύτης του, γυρίζει σέ στίβο σκορπώντας τό γέλιο με τό δικό του προσωπικό χιούμορ και τήν έκπληκτική μίμησή του.

'Ερχεται πλησιέστερα στούς με- γάλους γιατί ή εμφάνιση και ή μί- μηση του δεν βρίσκονται σέ αντίθε- ση με τήν σκεπτικιστική διάθεση που τούς χαρακτηρίζει συνήθως μπροστά σέ κάθε τί που αντίβαινει στή λο- γική, μπροστά στην υπερβολή. 'Η ευθυμία που προκαλεί βασίζεται ά- ποκλειστικά στίς φυσικές του Ικα- νότητες που δεν έχουν ανάγκη από τή δόσθεια της μπόγιάς και τού ύ- περφυσικού. 'Ο Ποτώφ βρίσκεται ές άλλου πολύ κοντά σά παιδιά, που τό τσίρκο είναι γι' αυτά ό,τι είναι για τούς 'Αμερικανούς τό Πα-

Ο ΠΟΠΩΦ έχει πλάσει τόν τύπο τού άφηρημένου, καλοπροαίρετου άνθρωπάκου, που πασχίζει ν' άπλο- ποιήση τίσ περιπλοκές της ζωής...

(Φωτ. Camera Press)

‘Ολεγκ Ποτώφ, ό κλόουν

'Η ευθυμία που προκαλεί βασίζεται άποκλειστικά στίς φυσικές του Ικα- νότητες και δεν έχει ανάγκη από έξωφρενικό μακιγιάζ και υπερβολές

ΠΑΝΩ σέ τό άκροβατικό σχοινί, όσ- τόσο, ξαναβρίσκει τήν αυτοπεποίθη- σή του. Παίζει άνετα με τό καπέλ- λο, τό μπαρούτι, τὰ παπούτσια του, και διατηρεί άξιοθαύμαστα τήν Ισορροπία και τό χαμόγελό του...

ρίσι — ό παράδεισος που δεν θέ- λουν ποτέ νά εγκαταλείψουν... Και καταφέρνει νά έρχεται έτσι κοντά στόν παιδικό κόσμο γιατί τού εξα- σφαλίζει τήν υπερβολή, που τόν θέλ- γει, με τίσ κινήσεις του και τίσ κου- δέντες του, χωρίς νά τόν άπώθη ή υπερφυσική μάσκα.

'Ο Ποτώφ, όμως, είναι και έξαι- ρετικά Ικανός άκροβάτης και όλοι μένουν με άνοιχτό τό στόμα, όταν τόν βλέπουν νά περπατά πάνω σ' ένα σχοινί και ν' αρχίζει νά δγαζή τό καπέλλο του, τό σακάκι του, τὰ παπούτσια του και νά τὰ πετάη στην κυλική πίστα που βρίσκεται κάτω από τὰ πόδια του, ενώ συγ- χρόνως καταφέρνει νά διατηρή τήν Ισορροπία του πάνω σέ σχοινί.

'Ολες αυτές οι άπλές, σάν νά μή συμβαίνει τίποτα, σάν νά βρίσκεται σέ δωματίό του και γδύνεται για τόν βραδυό ύπνο, κινήσεις, συναρ- πάζουν τούς θεατές, που αποθεώ- νουν σέ τέλος κάθε έπιδείξεως τόν μεγάλο κλόουν και άκροβάτη.

'Ο Ποτώφ, όμως, αντίθετα με τόν Γκρόκ, δεν έχει τό δικαίωμα ν' άπο- κτήσθ τό προσωπικό γόητρο που θα τού επέτρεπαν οι Ικανότητές του, κι αυτό γιατί τό 'Ιπποδρόμιο της Μόσχας είναι συλλογική όργάνωση. 'Ολοι οι καλλιτέχνες εργάζονται σάν ομάδα κι όχι σάν άτομα, κι ό Ποτώφ δεν μπορεί νά δουλέψη ή νά κερδίση χωριστά απ' τούς άλλους.

Η ΕΚΛΕΚΤΗ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ του Έθνικού Θεάτρου Μαίρη Άρώνη ή οποία υποδύεται την βασική ήρωίδα στο καινούργιο έργο της κρατικής σκηνής ή «Κυρά της αύγης», του Άλεξάνδρου Κασόνα. Η Μαίρη Άρώνη —που το καλοκαίρι θα υποδυθώ την Λυσιστράτη στην όμώνυμη κωμωδία του Άριστοφάνη— στην «Κυρά της αύγης» ερμηνεύει μιά μυστηριακή, απόκοσμη και ώραία καλογριά που δεν είναι άλλη παρά ο Θάνατος και πού διαδραματίζει έκτακτως ενδιαφέροντα ρόλο στο νέο έργο του Έθνικού.

Παραθυρήνια...

Η ύγεια του Γιώργου Γληνού έχει πλήρως αποκατασταθεί. Έτσι, ύστερα από την επανεμφάνισή του στην «Μαρία Στιούαρτ» έχει τώρα εμφάνιση στην «Κυρά της αύγης», και παράλληλα κάνει έντατικές δοκιμές για να υποδυθώ τον βασικό ήρωα στο έργο του Πρεβέση το οποίο θα ανέβει στο Έθνικό Θέατρο στις 8 Μαΐου. Απαφέρεται ότι ο διακεκριμένος πρωταγωνιστής στην νέα σαιζόν διορίζεται και καθηγητής στην δραματική σχολή του Έθνικού Θεάτρου.

Μετά την κατάκτηση της Μαύρης Η-πέρας από δημοφιλές άστρος του τραγουδιού και της λαϊκής σκηνής, τώρα έγινε πάρα πολύ της μόδας η Αυστραλία. Έπληξε εκεί ο Γούντφρεντ. Θα πάει σε λίγες ημέρες και η Βέμπο. Έχουν πρόσκληση οι Καλοτά. Έχει πρόσκληση η Γεωργία Βασιλειάδου. Σε λίγο δεν θα μπορεί να νοηθεί άνετα κάποιος μιά καλλιτέχνης εάν δεν έχει ζήτηση στην Μεσογειακή και στο Σίδνεϊ.

Έν το μεταξύ λέγεται ότι η Ρένα Βλαχοπούλου θα διακόψει από το κα-

λοκαίρι τις θεατρικές εμφανίσεις της. Αίτια επικείμενος γάμος της εξαιρετικής καλλιτέχνιδος του θεατρικού τραγουδιού.

Και αφού μιλάμε για δημοφιλείς τραγουδιστές αναφέρουμε ότι έρχεται αυτές τις ημέρες στην Αθήνα ο Τζιμης Μακουλής. Έρχεται μόνον για 48 ώρες για να ρυθμίσει κύκλο εμφανίσεων της γνωστότητας ορχήστρας του Μάξ Γκρόγκερ που σκοπεύει να έλθει στην Ελλάδα τα τέλη Ιουλίου. Έκτος από τον Μακουλή μαζί με την ορχήστρα αυτή θα έλθουν τρεις άλλοι άστροι του τραγουδιού. Η ορχήστρα Μάξ Γκρόγκερ θα παίξει στην Αθήνα —σ' ένα μεγάλο κυνερνικό κοσμικό κέντρο, κάνοντας παράλληλα πέντε εμφανίσεις σ' έναν κινηματογράφο της οδού Πατισίων— θα εμφανισθώ στην Θεσσαλονίκη κατά την περίοδο της Δι-εθνικής Έκθεσης και θα πάει για δυο μέρες στην Πάτρα και στο Ηράκλειο της Κρήτης. Το τελευταίο αυτό είναι άξια της εταιρείας δίσκων με την οποία συνεργάζεται ο Μάξ Γκρόγκερ. Οι στατιστικές λένε ότι δέχονται ιδιαίτερη άδυναμία σ' αυτούς τους δίσκους οι Πατρινοί και οι Κρητικοί.

Η ζωή του Θεάτρου

ΖΩΗΡΩΤΑΤΗ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Οπως είπαμε και στο περασμένο τεύχος, ή θεατρική κίνηση το καλοκαίρι προβλέπεται αρκετά ζωήρη. Έκτος όμως από τους θιάσους, για τους οποίους μιλήσαμε, κατά την θερινή περίοδο θα υπάρχουν και δύο ακόμη εκδηλώσεις με θεατρικό περιεχόμενο. Η μία θα είναι οι παραστάσεις του κλιμακίου αρχαίας τραγωδίας και αττικής κωμωδίας του Έθνικού Θεάτρου. Και ή άλλη το Φεστιβάλ Αθηνών. Το Έθνικό Θέατρο, λοιπόν, θα παρουσιάσει εις το Ώ-δειον Ηρώδου του Αττικού, τον Ιούλιο, τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο ξη εν όλω έργα. Τέσσερες τραγωδίες και δύο κωμωδίες. Η αρχή θα γίνει στις 10 Ιουλίου. Την ημερομηνία αυτή ή κρατική σκηνή θα δώση για πρώτη φορά στην Αθήνα —θα έχη προηγηθώ παρουσίασις της στο Φεστιβάλ Έπιδάουρου— της «Λυσιστράτης» του Άριστοφάνους. Η αρχαία κωμωδία θα παι-χθώ δεκαπέντε ημέρες, διότι μετά από την 1ην Αύγουστου θα έπακο-λουθήσουν στον ίδιο χώρο οι εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών, που θα εγκαινιασθούν από την Μαρία Κάλλας. Η «Λυσιστράτη» θα δοθώ με το ίδιο έπιτελείο με το όποιον ο έπισημος θεατρικός οργανισμός ενεφάνισε πέρσι τις «Εκκλησιαζούσες» του ίδιου μεγάλου αστυρι-κού. Δηλαδή, πρωταγωνίστρια ή Μαίρη Άρώνη. Σκηνοθέτης ο Ά-λέξης Σολομός. Διάκοσμος και σκηναία του Βακαλό. Μουσική του Μάνου Χατζηδάκι. Και χορογραφία Τατιάνας Βαρούτη. Η «Λυσι-στράτη» θα παιχθώ κατόπιν μαζί με τις «Εκκλησιαζούσες» και με τέσσερες τραγωδίες, και μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών. και ακόμη, όταν τελειώση το Φεστιβάλ, (το όποιον θα εγκαινιασθώ την 1ην Αύγουστου και θα τελειώση στις 8 Σεπτεμβρίου) το Έθνι-κό Θέατρο έως τα τέλη Σεπτεμβρίου —δηλαδή επί ένα εικοσάήμε-ρο— θα συνεχίση στο Ώδειον Ηρώδου τον κύκλο των παραστάσεων των ξη αρχαίων έργων.

Τέσσερες τραγωδίες

ΟΙ τέσσερες τραγωδίες που θα ίδουν οι Α-θηναίοι το καλοκαίρι είναι οι έξης: Η «Ίφιγένεια εν Αύλιδι» του Εϋριπίδη. Η «Ανέστη έφείτος, Σκηνοθεσία Κωστή Μιχαηλίδη. Μουσική Άργύρη Κουνάδη. Πρωταγωνιστά Άννα Συνοδινού, Έλσα Βεργή και Θάνος Κωστό-πουλος. Α' ακολουθήσουν τρεις από τις ιδιαίτε-ρες έπιτυχίες της κρατικής σκηνής, στον τομέα του αρχαίου δράματος. Τρεις τραγωδίες σκηνο-θετημένες από τον Άλέξη Μινωτή, που οι δύο —«Εκάβη» και «Μήδεια»— θα δώσουν την ευκαιρία στην Κατίνα Παξινού να ξεναζωντανέμη δυο από τις πιο βασικές δημιουργίες της. Η τετάρτη τραγωδία θα είναι ή «Αντιγόνη» του Σοφοκλέους, με την Άννα Συνοδινού και τον Θάνο Κωστόπουλο.

Το Φεστιβάλ Αθηνών

Τώρα το Φεστιβάλ Αθηνών: Έκτος από την παρουσία της κρα-τικής σκηνής, το θεατρικό μέρος του προγράμματος περιλαμ-θάνει δύο μελοδραματικές εκτελέσεις και κύκλον παραστάσεων χοροδράματος. Τα μελοδραματικά έργα που θα δοθούν μέσ' στα πλαίσια του, εις το κάτω από την Ακρόπολιν αρχαίο θέατρο, είναι. ο «Μαγεμένος Αύλος» του Μότσαρτ και ο «Φιντέλιο» του Μπετόβεν. Ο «Μαγεμένος Αύλος» θα παιχθώ από καλλιτέχνας της κρατικής όπερας της Βιέννης με την σκηνοθετική φροντίδα του δρος Όττο Φρίτς, που ήταν πριν λίγες ημέρες στην Αθήνα και έρρυθμισε επί τόπου τις σχετικές λεπτομέρειες. Έπί κεφαλής των Βιεννέζων καλλι-τεχνών που θα αποδώσουν την θαυμασία δημιουργία του Μότσαρτ θα είναι ή Βίλμα Λίππ και ο τενόρος Βάλντεμαρ Κμέντ. Ο εκλε-κτός αυτός Βιεννέζος έρμηνευτής θα τραγουδήση στις 16 Αύγου-στου τον Ταμίνο εις τον «Μαγεμένο Αύλο», έρχόμενος κατ' ευθείαν από το Σάλτσμπουργκ. Στο εκεί Φεστιβάλ θα μετέχη αποδίδοντας

τον Τζακίνο στον «Φιντέλιο» υπό την διεύθυνση του διασήμου άρ-χιμουσικού Καραγιάν. Προτού, λοιπόν, ολοκληρώση τις εμφανίσεις του στο Σάλτσμπουργκ, έπωφελούμενος από ενδιαμέσον κενόν, θα πεταχθώ αεροπορικώς στην Αθήνα και θα συμπράξω στην παρουσί-αση της όπερας του Μότσαρτ. Από την Βιέννη, σημειωτέον, θα έλθω όλο το έπιτελείο της έρμηνείας, ακόμη και τα τρία παιδιά που χρει-άζονται για την παράσταση. Μόνον ο Σαράστρο θα είναι Έλλην. Οι Βιεννέζοι καλλιτέχνη το δέχθηκαν γιατί Σαράστρο θα είναι ο Νίκος Μοσχονάς. Ο διάσημος Έλλην θαθύφανος θα λάθω μέρος και στις τρεις παραστάσεις του «Μαγεμένου Αύλου» (16, 18 και 20 Αύγουστου) και θα κάνη και δύο ακόμη εμφανίσεις εις τα πλαίσια του Φεστιβάλ. Θα δώση συγκεκριμένως μιά μελοδραματική θεαυαία τραγουδώντας στις 22 Αύγουστου, συνοδεία της μεγάλης συμφω-νικής ορχήστρας του ΕΙΡ, υπό την διεύθυνση του Άντιοχου Εύαγγε-λάτου. Θα τραγουδήση επίσης στο Στάδιο, το άπνευμα της 18ης Αύγουστου, σε μιά λαϊκή έορτή που θα δοθώ με είσιτήριο 5 και 10 μόνον δραχμών. Στην έορτή αυτή 1.000 περίπου νέοι και νέες από κάθε περιοχή της Ελλάδος θα συγκεντρωθούν με την οργανωτική φροντίδα της Ένώσεως Δήμων και Κοινοτήτων και θα παρουσιά-σουν έθνικούς χορούς με τις τοπικές ένδυμασίες τους. Θα υπάρχουν φυσικά και χορωδίες με λαϊκά όργανα, ο δέ Μοσχονάς, στο έλληνι-κό αυτό πανηγύρι, θα τραγουδήση δημοτικές μελωδίες.

Το Ώδειο Ηρώδου

Ας ξεαναγυρίσουμε όμως στο θεατρικό πρόγραμμα του Ώδειου Ηρώδου του Αττικού: Πριν παιχθώ ο «Μαγεμένος Αύλος», όπου θα συμπράξω από ελληνικής πλευράς και ή χορωδία της ΕΛΣ υπό την διεύθυνση του Μιχάλη Βούρτση, θα κάνη τρεις εμφα-νίσεις το 70μελές μπαλέτο της κρατικής όπερας στο Βελιγράδι. Η πρώτη παράσταση, που θα δοθώ στις 7 Αύγουστου με την «Λί-μνη των κύκνων», το θαυμάσιο αυτό χορόδραμα του Τσαϊκόφσκυ, θα δοθώ κατά χορογραφία και σκηνοθεσία της Νίνας Κρισάνοβα. Διευθυντής της ορχήστρας θα είναι ο μαέστρος Ντουσάν Μιλαντίνο-βιτς. Θα ακολουθήση στις 9 Αύγουστου δεύτερο πρόγραμμα στο ό-ποιον το ίδιο χορευτικό συγκρότημα, κατά χορογραφία Παρίτη και με διευθυντή της ορχήστρας τον άρχιμουσικό Όσκαρ Ντανόν, θα παρουσιάση την «Βασίλισσα των νησιών» του Thieret και την «Συμφω-νία» του Μπιζέ. Οι χορευτικές αυτές παραστάσεις θα κλείσουν στις 11 Αύγουστου με το χορόδραμα «Κινέζικο παραμύθι», που έχει μου-ική του Κρεζμύρ Μπαράνοβιτς. Το γιουγκοσλαβικό αυτό μπαλέ-το, θγαλμένο από έναν κινέζικο θρύλο, θα διευθνή επίσης ο Όσκαρ Ντανόν. Ένδεχεται —αυτό δεν είναι ακόμη στο πρόγραμμα— οι Γιουγκοσλάβοι στην τελευταία τους παράσταση να εμφανίσουν, εις έπίστεψιν της έλληνογιουγκοσλαβικής καλλιτεχνικής συνεργασίας, μαζί με το χορόδραμα του Μπαράνοβιτς και την «Αντρωμένη» του Καλομοίρη, που έχουν παρουσιάσει στο Βελιγράδι.

Ο «Φιντέλιο» του Μπετόβεν

Το θεατρικό μέρος του Φεστιβάλ Αθηνών θα κλείση με τον «Φιντέλιο» του Μπετόβεν, που θα δοθώ στις 3, 4 και 6 Σεπτεμ-βρίου. Η Λυρική Σκηνή ή οποία θα οργανώση αυτήν την πα-ράσταση δεν έχει ακόμη ρυθμίσει τις σχετικές λεπτομέρειες και γι' αυτό έπιφυλάσσομαι να σας τις μεταδώσω εν καιρώ. Προσθέτω όμως ότι έκτος από την παρουσία του κρατικού μελοδράματος εις το Φε-στιβάλ Αθηνών διεξάγονται συνεννοήσεις και για ένα κύκλο μελο-δραματικών παραστάσεων εις το Στάδιον. Εάν τελικά ευδοιωθούν οι διαπραγματεύσεις αυτές τότε θα έλθω από την Ιταλίαν δόκληρο συγκρότημα όπερας από 250 περίπου πρόσωπα —θα έλθω δηλαδή και χορωδία καθώς και ορχήστρα— για να δώση υπό την διεύθυνση του μαέστρου Καπουάνα τρεις παραστάσεις «Αίντας» και τρεις πα-ραστάσεις «Νόρμας». Αλλά και γι' αυτό το μελοδραματικό γεγονός στο όποιον πρόκειται να συμπράξουν διασημότητες του Ιταλικού λυρικού θεάτρου, περισσότερες λεπτομέρειες θα δοθούν μοιραίως σε προσεχές σημείωμα και όταν φυσικά το πράγμα έπισημοποιηθώ.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τι θέλετε να μάθετε

(Στη στήλη αυτή θα δίδονται κάθε έβδομάδα άπαντήσεις εις έρωτή-σεις άναγνωστών και άναγνωστριάων για τα ζητήματα του Θεάτρου και τον κόσμο της Σκηνής. Όποιοδήποτε πληροφορία σας ενδιαφέρει γύρω από την θεατρική ζωή και τους άγαπημένους σας έδοποιούς θα μπορήτε να την έχετε γράφοντας στις ΕΙΚΟΝΕΣ και σημειώνοντας στο φάκελο ότι είναι για την στήλη δημουργεί-ται ύστερα από άρισμένες έπιστολές που είχαμε και οι όποιες μας δίνουν την ευκαιρία για τις πρώτες άπαντήσεις που ακολουθούν).

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΡΝ δ. Έλλη Θεωδώρα (Πειραιεύς) είναι γυνίς του θεατρικού συγγραφέως Παντε-λή Χορν. Είναι τώρα 36 χρονών. Στα πρώτα του θεατρικά δήματα συνέγραψε σε παραστάσεις της Λυρικής Σκηνής και έχει παίξει με πολύ έπιτυχία και σε μουσικές κω-μωδίες. Άνέθηκε ραγδαία τα σκα-λιά της θεατρικής Ιεραρχίας και ή κριτική τον έχρισε πρωταγωνι-στή όταν έπαιξε το «Ραμόντος» μαζί με την Κατερίνα στην κατο-χή. Το καλοκαίρι δεν θα έχη θεα-τρικές εμφανίσεις, και θα περιο-ρισθώ μόνον στον κινηματογράφο. Γυρίζει ήδη την ταινία του Γιώργου Τζαβέλλα «Μιά ζωή την έ-χομε» και πρόκειται να παίξη τον Μενέλαο στο καινούργιο φίλμ του Μιχάλη Κακογιάννη «Ίφιγένεια εν Αύλιδι» βασισμένο επάνω στην ό- μώνυμη τραγωδία του Εϋριπίδη.

ΕΞΑΔΕΛΦΕΣ είναι πράγματι και στην ζωή, κ. Γιώργιε Κυπριανέ (Θεσσαλονίκη) ή Βάσω Μανωλίδου και ή Μαίρη Άρώνη, όπως εξαδέλ-φες ήταν και στην σκηνή στη γνω-στή ιδιαίτερη έπιτυχία τους «Μα-ρία Στούαρτ» που ξανάπαίξαν πριν λίγο καιρό στο Έθνικό θέατρο. Όσο όμως άσπονδες εξαδέλφες ή-σαν ή Μαρία Στούαρτ και ή Έλι-σάβετ τόσο άγαπημένες και συν-διεμένες είναι ή Μαίρη Άρώνη και ή Βάσω Μανωλίδου. Μάλιστα άλλοτε είχαν μαζί θίασο που έ-κανε χρυσές δουλειές και μεγάλες τουρνέ στο έσωτερικό. Η Βάσω Μανωλίδου πρωτοεμφανίσθω στην σκηνή στην πρώτη περίοδο του Έ-θνικού θεάτρου κάνοντας μιά έπει-σοδική εμφάνιση επί Φώτου Πα-λίτη στην «Βαβυλωνία». Η Μαί-ρη Άρώνη ντεμπούταρσε στο παλιό θέατρο Κοτοπούλη της πλα-τείας Όρμονίας εις το έργο «Μίς Μπάς».

ΤΟ ΕΠΑΘΛΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ, κ. Άργύρη Αναστασία (Αθήνα) δεν πρόκειται να άπονειθώ έφέ-τος. Είναι έπαυμένος έπαθλον που δίνεται κάθε δύο χρόνια και ή τελευταία του άπονειμή έγινε τον περασμένο Σεπτέμβριο. Συνεπώς θα ξαναδοθώ τον Σεπτέμβριο 1958. Έως τότε το έγρον πάρε ή Έλ-λη Λαμπτή ή Μαρίνα Μερκούρη και ή Άννα Συνοδινού. Κατά ρη-

τον όρον της μεγάλης άθλοθέτριας το δραβείο αυτό έγινε μόνονα για τις πρωταγωνίστριες της μεταπο-λεμικής θεατρικής γενεάς και ά-κριβώς δια να ένισχύη και έτιση μορφή αξιόλογα ταλέντα από το νέο αίμα του θεατρικού οργανι-σμού.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ ΚΑΛΟΥΤΑ κ. Γε-ώργιε Διαιμαντίδη (Χαλκίς) δεν μπορεί να προσδιορισθώ πότε δη-γκαν στο θέατρο γιατί άπλοωστατα γεννήθηκαν μέσα στο θέατρο. Και ή μητέρα τους και ο πατέρας τους ήταν ήθοιοι. Από πολύ μικρές λοιπόν ή Άννα και ή Μαρία Κα-λούτα έδειξαν τις στοιχείες του ταλέντου που τις έφερε επί κεφα-λής του έμφύλου έλλικού του μου-σικού μας θεάτρου όπου εξακολου-θούν να είναι οι δημοφιλέστερες δευτέρες. Μικρά παιδάκια ήταν στην Μικρά Ασία μαζί με την μη-τέρα τους που ήγιντο θιάσοι με-τοχεύοντας στην Σμύρνη από στρα-τιώτες τους όποιους διοικούσαν στην διαδρομή με παιδικά νουμερά-κια που έκαναν κατάπληξη και έ-δειχναν πως πολύ γρήγορα τα θε-ατρικά εκείνα θλαστήρια θα άνε-δεικνύοντο σε δυναμικές πρωταγω-νίστριες.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗΣ δ. Άννέτα Ρίζου (Πάτρα) δεν είναι Αθηναίος όπως νομίζετε. Κατάγε-ται από την Κων/πολιν, όπως και πολλά άλλα έπιλεκτα στελέχη της ελληνικής σκηνής. Από την Πόλη είναι ή Έλένη Χαλκούση, ο Νίκος Παράσκουας, ο Λάμπρος Κωνσταν-τάρας, οι άδελφοί Βλαχόπουλου καθώς επίσης ο τενόρος Δελένδας και ή Μιρένγ Φλερύ και άλλοι γνω-στοί καλλιτέχνη του δραματικού και του λυρικού θεάτρου. Ο πρύ-τανις των κομικών μας μάλιστα όταν πρωτοεμφανίσθω στην πα-ράσταση του πρωταίστηγκε σάν... δραματικού ήθοιοι. Έπαιξε τον Τάσο εις την «Πρόκληση». Όταν έ-μας ήλθε στην Αθήνα και προσ-λήθη εις τον θίασο Μαρίας Κο-τοπούλη ή μεγάλη τραγωδία διέ-δε άμέσως την έσοχη κομική φλέ-βα του και τον ξεχωριστοποίησε στους ρόλους που τον έφεραν στην θέσι του πρώτου κομικού της Έλ-λάδος.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η ΕΚΔΟΧΗ

Σας μορφώνει, σας διασκεδάσει, σας κατατοπίζει σε όλα τα προβλήματα της εποχής.

Η «ΕΚΔΟΧΗ» ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

—Δέν έχει τίποτε δεμένο ἐδῶ, εἶπε ὁ ἕνας. Ἐγὼ μιά βαρειά σιωπή.
—Οἱ ἄφρες εἶναι κοιμήμενες μὲ σουγιά, εἶπε ὁ ἄλλος.

Σὰ νὰ δέχτηκε μιά ηλεκτρική ἐκκένωση, ὁ Γκουίντο ξεπετάχτηκε ἀπ' τὴ θέση του. Ὡμνησε ἔξω ἀπ' τὴν καμπίνα καί, πρὶν προλάβῃ ὁ Νικόμαχος νὰ τὸν πάρῃ εὐθύση, τοῦ ἔδωσε μιά γερὴ γροθιά καὶ τὸν πέταξε στὴ θάλασσα. Ἀκούγοντας τὴν κραυγὴ τοῦ ἀφεντικοῦ τους, οἱ σύντροφοι τοῦ Νικόμαχου πῆδηξαν στὸ καΐκι τους γιὰ νὰ σκύψουν ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ τὸν τραβήξουν ἀπ' τὸ νερό. Ὁ Γκουίντο ἐπαφελήθηκε ἀπ' τὴ στιγμή αἰσχύνης γιὰ νὰ πάρῃ τὸ τιμὸν τοῦ δικοῦ του καΐκιου στὰ χέρια.

Πρὶν ἀκόμη οἱ σύντροφοί του θάλουν τὸν Νικόμαχο ἀπ' τὴ θάλασσα σὰ θρεμένη γάτα, ὁ Γκουίντο εἶχε ἐξαφανιστῇ μέσ' στοὺς σκοτάδι.

Καθισμένοι ἀντίκρου στὴν Πηρῶ, ὁ Κάλντερ τραβοῦσε τὰ κουτιά ἀργά-ἀργά. Εἶχαν πολλὸ δρόμο ἀκόμη νὰ κάνουν ὥσπου νὰ φτάσουν στὴ Μύκονο. Ὅλα γύρω τους ἦταν ἥρεμα, σιωπηλά. Πέρα στὸν ὁρίζοντα, τὰ φῶτα τῆς Τήνου τρεμοσάλευαν ἀπαλά. Ἡ βαρκούλα ἔγερνε στὸ πίσω μέρος ἀπ' τὸ βάρος τοῦ ἀγάλματος. Κάπου-κάπου ἡ Πηρῶ μιλοῦσε. Διηγῆθηκε στὸν Κάλντερ τὴ ζωὴ τῆς στὸ Λονδίνο, ποὺν ἀπ' τὸν πόλεμο. Ἐπεισόδια τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ξεπῆδησαν ἀπ' τὰ βάθη τῶν ἀμνησιῶν τῆς. Ἐτοῖο ὁ Κάλντερ ἔμαθε γιὰ τὴ μητέρα τῆς ποὺ εἶχε πεθάνει ὅταν ἡ Πηρῶ ἦταν μόλις δύο χρονῶν, γιὰ τὸν πατέρα τῆς ποὺ τὸν λάτρευε, καὶ ἅς τοῦ ἔκανε τὸν βίο ἀβίωτο. Σιγά-σιγά, ἕνα αἰσθημα ὑπερτάτης εὐτυχίας τὸν πλημμύρισε. Εἶχε τὴν ἐντύπωση πῶς τ' ἄστρα στὸν οὐρανὸ καὶ ἡ θάλασσα καὶ τ' ἀστραφτερά μαῦρα μάτια ποὺ τὸν κοιτάζαν τρυφερά, εἶχαν γίνει ἕνα ὅλα μαζί. Βυθίστηκε σ' ἕνα δράμα εὐδαιμονίας.

Τὰ φῶτα τῆς Μυκόνου φαίνονταν ὅλο καὶ πὺ κοντινὰ. Καθὼς πλησίαζαν στὴν παραλία, ἡ Πηρῶ, καὶ ὁ Κάλντερ εἶδαν τὰ φωτισμένα παράθυρα τῶν σπιτιῶν νὰ σκοτεινιάζουν ἕνα-ἕνα, λές καὶ τὸ κάθε σπίτι, ἔχοντας συμπληρώσει τὸν κύκλο τῆς ἡμέρας του, ἐκλείνει τώρα τὰ μάτια γιὰ νὰ κοιμηθῇ.

—Νομίζω πῶς ἤμουν μὲ μὲγάλο βάσανο γιὰ τὸν μπαμπά ὡς τώρα, εἶπε ἡ Πηρῶ.

Καὶ προέσθεσε χαμογελώντας ποιηρὰ:

—Καὶ πολλὸ φοβοῦμαι πῶς ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἔξῃς θὰ εἶμαι μὲγάλο βάσανο γιὰ σένα.

Ὁ Κάλντερ εἶδε τ' ἀστερία νὰ λάμπουν μέσ' στὰ μάτια τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24ο

Ἡ πομπὴ προχωροῦσε ἀργά ἀκολουθώντας τὸν παραλιακὸ δρόμο. Δυὸ νέοι Μυκονιάτες μὲ τὰ καλά τους κουβαλοῦσαν εὐλαδικὰ τὸ ἀγαλμα στὸς ὤμους τους. Ἦταν μιά πομπὴ εὐθύνη, ζωηρὴ, ὅλο γέλια καὶ φασαρία.

Ἡ μικρὴ Θεοδώρα μὲ τὸ ἀγγελικὸ πρόσωπο κρατοῦσε μὲ τὸ ἕνα χεῖρ τὴν ἄκρη τῆς ποδιάς τῆς ποὺ ἦταν γεμάτη ροδοπέταλα καὶ σκοροπόδε μὲ τ' ἄλλο στὸν ἀέρα. Φωνὲς ἀκούγονταν μέσ' ἀπ' τὸ πλῆθος:

—Ὁ "Αἰ Νικόλας ἔκανε τὸ θαῦμα του! Τὸ ἀγαλμα τῆς Μυκόνου! Ἡ Μύκονος ἔχει τώρα τὸ ἀγαλμα τῆς!

Ὁ παπα—Σταῦρος, πελώριος, επιβλητικὸς μέσ' στὸ μαῦρο ῥάσο του, παρουσιάστηκε ἀπ' ἕνα στενὸ. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του πῆρε ἀμέσως μιά ἀπόφαση καθὼς τὸ ἀγαλμα σταματοῦσε μπροστά του, ὀλόλαμπρο κάτω ἀπ' τὸ φῶς τοῦ ἡλιου.

—Ναί, ὁ "Αἰ Νικόλας ἔκανε τὸ θαῦμα του, εἶπε.

Καὶ ἄρχισε νὰ ψάλλῃ τὴ Δοξολογία μὲ τὴν ὠραία, βαθειὰ φωνή του.

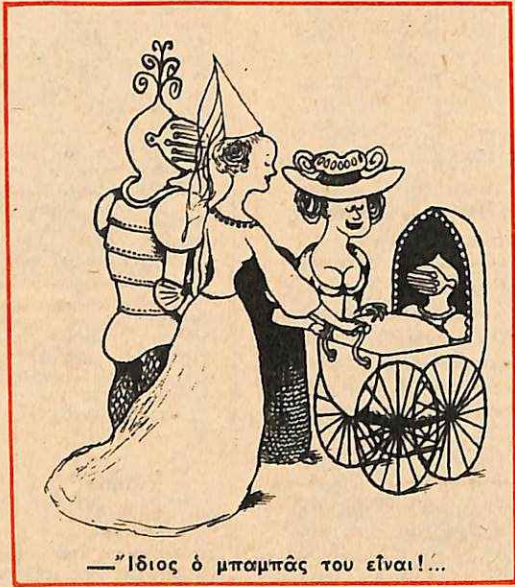
Ἄλλες φωνὲς ἐνώθησαν μὲ τὴ δική του. Ἡ προκυμαία ὀλόκληρη καὶ τὸ στενὸ δρομάκι γέμισαν μονομιάς ἀπὸ μελωδικὲς ψαλμωδίες ποὺ ἀνέβαιναν ἴσως τὸν οὐρανὸ. Ὁ παπα—Σταῦρος φόρεσε τ' ἀμφιά του καὶ ἄρχισε νὰ προχωρῇ, παίρνοντας πρῶτος θέση στὴν πομπή.

Ἐξῶ ἀπ' τὸ γραφικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, σταμάτησε.

—Ἡ θέση του εἶναι ἐδῶ, εἶπε μὲ θροντερὴ φωνή.

Ἡ Πηρῶ εἶπε κατὰ τ' ἕνα ἀγοράκι κ' ἔκλεινε ἔφυγε τρέχοντας. Σὲ λίγο τραπέζια κουβαλήθηκαν ἀπὸ μιά ταβέρνα. Τὰ τραπέζια τοποθετήθηκαν πλάι-πλάι κ' ἐπάνω τους, ὅλο μεγαλοπρέπεια, τὸ ἀγαλμα.

Τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ τραγουδῇ λαϊκοὺς σκο-

—"Ἰδious ὁ μπαμπὰς του εἶναι!...

πούς. Ὁ μικρὸς γύρισε ἀπ' τὸ σπῆτι τῆς Πηρῶς κοιτάζοντας ἕνα θαυμάσιο δελουδινὸ σκέπασμα κεντημένο μὲ χρυσὴ κλωστή. Ἡ Πηρῶ εἶπε στοὺς ἄντρες νὰ ἀνασπώσουν τὸ ἀγαλμα καὶ ἔπλωσε τὸ ὑπερόχο κάλυμμα στὰ τραπέζια, ἀφήνοντας τίς πλούσιες πτυχὲς νὰ πέσουν ἴσως κάτω. Τὸ παιδί μὲ τὸ δελφίνι φάνταζαν ὀλοζώντανα πάνω στὸ κόκκινο δελουδῖο.

Μὲ γέλια καὶ τραγουδία τρεῖς κοπέλες ἄρχισαν νὰ χορεύουν ἕναν παλιὸ νησιώτικο χορὸ. Κι ἄλλες κοπέλες ἔμοιζαν μαζί τους πιασμένες ἀπ' τοὺς ὤμους. Σχημάτισαν ἕνα μὲγάλο κύκλο. Ἐστησαν τότε κ' οἱ ἄντρες τὸν χορὸ. Οἱ θεατὲς χτυποῦσαν ρυθμικά τὰ χέρια, συνδυώντας τὸ χορὸ καὶ τὰ τραγουδία. Κάποιος ἔβγαλε μὲ σημαία ἀπ' ἕνα μπαλκόνι. Μονομιάς ὁ τόπος γέμισε σημαίες.

Ὁ παπα—Σταῦρος βγήκε ἀπ' τὴν ἐκκλησία φορώντας τὰ λειτουργικὰ του ἄμφια. Ἐνα ἀγοράκι προχωροῦσε μπροστὰ κρατώντας ἕνα ἀσημένιο ἀγίασματάρι, δυὸ ἄλλα ἀκολουθοῦσαν κουτώντας θυματήρια.

Οἱ κιθάρες, τὰ τραγουδία, ὁ χορὸς, σταμάτησαν μονομιάς. Γιὰ μιά στιγμή ἔγινε μιά σιωπὴ τόσο ἀπόλυτη, τόσο βαθειά, ποὺ ἡ κραυγὴ ἐνὸς ἐξαφνιασμένου γλάρου πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους ἀκούστηκε σὰ νὰ ἐπῆξε μιά πόρτα στὸν οὐρανὸ.

Ὁ παπα—Σταῦρος ἄρχισε νὰ ψάλλῃ.

Μερικὲς γυναῖκες γονάτισαν, ἄλλες ἔμειναν ὄρθιες μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, τὸ κεφάλι σκυφτό. Οἱ ἄντρες ἔφυγαν ἀργά, μὲ βαθειὰ φωνή.

Οἱ ἀναμμένες λαμπάδες ποὺ κρατοῦσαν τὰ παιδιά ὕψωσαν χρυσάφιες σὺν τὸ φῶς τοῦ ἡλιου.

Ὁ δήμαρχος στεκότανε τώρα πίσω ἀπ' τὸν παπα—Σταῦρο καὶ πίσω ἀπ' αὐτὸν τὸ δημοτικὸ συμβούλιο. Ἡ φωνὴ τοῦ παπα—Σταῦρου ὑψωνότανε ὀλοένα πὺ δυνατὴ μέσ' στὴν κατανυκτικὴ σιωπή.

Ἡ τελετὴ τελείωσε. Τὸ ἀγίασμένο νερὸ κυλοῦσε πάνω ἀπ' τὸ χάλκινο ἀγαλμα ποὺ μύριζε φύκια καὶ θάλασσα. Ὁ χορὸς, τὰ τραγουδία, οἱ φωνὲς ξανάρχισαν. Ὁ Δημοσθένης ἔβγαλε λόγους. Κάποιος μέσ' ἀπ' τὸ πλῆθος ἔπλεξε ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀγριολούλουδα καὶ τὸ φόρεσε στὸ κεφάλι τῆς Πηρῶς, ποὺ στεκότανε σὰ μαγεμένη ἀνάμεσα στὶς χορεύτριες. Ὁ παπα—Σταῦρος βγήκε ἀπ' τὴν ἐκκλησίαν καὶ πλησίασε τὴν χαρούμενη συντροφιά.

—Πηρῶ, φώναξε πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν κοριτσιῶν, τί θέλεις νὰ πῶ στὸν πατέρα σου τώρα;

—Νὰ τοῦ πῆτε, ἀποκρίθηκε ἡ Πηρῶ τινάζοντας πίσω τὸ κεφάλι καὶ γελώντας, νὰ τοῦ πῆτε πῶς εἶχε δικίον γιὰ ὅσα ἔλεγε γιὰ τὸν Γκουίντο. Πῶς εἶχε δικίον γιὰ ὅσα ἔλεγε γιὰ μένα. Καὶ νὰ τοῦ πῆτε πῶς θὰ παντρευθῶ τὸν ἄντρα ποὺ ἀγαπῶ.

Καὶ ἄπλωσε τὰ χέρια τῆς στὸν Κάλντερ, πὰν ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν παιδιῶν ποὺ χόρευαν γύρω τῆς.

ΤΕΛΟΣ

Ταξίδι πρὸς τὸ ἄγνωστο

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 29)

ταν δυὸ ἡθοποιοὶ ποὺ ἔπαιζαν τὸ ρόλο τους νιώθοντας πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους εἶναι ἀπροσδιόριστο κίνδυνο.

—Πέρασα ἀπ' ἕνα σωρὸ διατυπώσεις, εἶπε μὲ ὕφος ἀδιάφορο. Ἱατρικὴ ἐξέταση, ψυχανάλυση...

—Ναί. Αὐτὸ γίνεται πάντα. Πολὺ φυσικὸ, νομίζω.

—Τὰ πέρασες κ' ἐσύ ὅλα αὐτά;

—Περίπου.

—Μὲ πῆγαν καὶ στὸ γραφεῖο τοῦ ὑποδιο-θυνητή.

—Ναί. Αὐτὸς διευθύνει τὸ ἴδρυμα. Εἶναι ἱκανώτατος καὶ ἔξυπνος.

—Εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁργανώσεως;

—Ὁ, ὅχι. Ὑπάρχει ὁ διευθυντής.

—Καί... βλέπει κανεῖς... Θέλω νὰ πῶ, θὰ δῶ ἐγὼ τὸν διευθυντή;

—Φαντάζομαι ναί, ἀργά ἢ γρήγορα. Ἀλλὰ δὲν ἐμφανίζεται συχνά. Κάπου-κάπου ἔρχεται καὶ μὰς βγάζει λόγο. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος μὲ καταπληκτικὴ προσωπικότητα.

Μιά ἀνεπαίσθητη ρυτίδα φάνηκε ἀνάμεσα στὰ φρύδια τοῦ Μπέτερτον καὶ ἡ Ἄϊλαρυ σκέ-

φτηκε πῶς ἦταν φρονιμώτερο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ θέμα. Ὁ Μπέτερτον ἔρριξε μιά ματιά στὸ ρολόγι του.

—Τὸ δελπῖνο εἶναι στὶς ὀκτώ, εἶπε. Ὁκτώ μὲ ὀκτώμιση, δηλαδή. Ἄν εἶσαι ἔτοιμη, πάμε καλῶτερα.

Μιλοῦσε ἀκριβῶς ὅπως θὰ μιλοῦσε ἂν ἔμεναν σὲ ξενοδοχεῖο. Ἡ Ἄϊλαρυ φόρεσε τὸ καινουργιὸ τῆς φόρεμα — ἕνα ἀπαλὸ γκριζοπράσινο ποὺ ἀναδεικνύε τὰ πλούσια κόκκινα μαλλιά τῆς. Ἐβαλε ἕνα νόστιμο κολλίε ἀπὸ ψεύτικα μαργαριτάρια στὸ λαιμὸ καὶ εἶπε πῶς ἦταν ἔτοιμη. Κατέβηκαν τὴ σκάλα, διέσχισαν τοὺς ἀτελείωτους διαδρόμους καὶ τέλος ἔφτασαν στὴν τραπεζάρια. Ἡ μὲς Τζένσον προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τους.

—Περάστε ἀπ' ἐδῶ, Τὸμ, εἶπε στὸν Μπέτερτον. Σὰς ἔβαλα σ' ἕνα κάπως μεγαλύτερο τραπέζι. Δύο συνταξιόδετες τῆς γυναίκας σας θὰ καθίσουν μαζί σας... Καὶ οἱ Μάρκισον, φυσικά.

Πλησίασαν στὸ τραπέζι ποὺ τοὺς ὑπέδειξε. Συντροφίες ἀπὸ τέσσερα, ὀκτὼ ἢ ὀκτὼ πρόσωπα καθόνταν γύρω ἀπὸ μικρὰ τραπέζια. Ὁ

Ἄντυ Πήτερς καὶ ὁ Ἐρικσον σηκώθηκαν μόλις εἶδαν τὴν Ἄϊλαρυ καὶ τὸν Τὸμ. Ἡ Ἄϊλαρυ σύστησε τὸν «σύζυγό» τῆς στοὺς δυὸ ἄντρες. Ὁλοιὶ κάθισαν καὶ σὲ λίγο ἕνα ζευγάρι ἦρθε νὰ συμπληρώσῃ τὴ συντροφία. Ὁ δρ καὶ ἡ κ. Μάρκισον, σύστησε ὁ Μπέτερτον.

—Ὁ Σάιμον κ' ἐγὼ ἐργαζόμαστε μαζί στὸ ἴδιο ἐργαστήριον, ἐξήγησε.

Ὁ Σάιμον Μάρκισον ἦταν ἕνας λιγνὸς, ἀναμικρὸς ἄντρας ἴσως εικοσιεῖς χρονῶν. Ἡ γυναῖκα του ἦταν μελαχροινὴ, κοντὴ καὶ παχουλὴ. Μιλοῦσε μὲ ἔντονη ξενικὴ προφορὰ καὶ ἡ Ἄϊλαρυ ὑπέθεσε πῶς θάταν Ἱταλίδα. Τὸ μικρὸ τῆς δίνομα ἦταν Μπιάνκα. Χαίρεται τὴν Ἄϊλαρυ εὐγενικά, ἀλλὰ — ἔτσι τουλάχιστον νόμισε ἡ Ἄϊλαρυ — μὲ κάποια ἐπιφυλακτικότητα.

—Ἀῦριο θὰ σὰς δείξω ὅλο τὸ κτίριο, εἶπε στὴν Ἄϊλαρυ. Δὲν εἶστε ἐπιστήμιων ἐρεῖς, ἔτσι δὲν εἶναι;

—Ὁχι, δυστυχῶς, ἀποκρίθηκε ἡ Ἄϊλαρυ. Καὶ πρόσθεσε ἀμέσως: Ἐργάστηκα ὡς γραμμοτεὺς πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ Ρωσία ἀπειλεῖ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 7)

κ. Χάνσεν, ἐὰν ἡ Δανία ἐπέτρεπε τὴν ἐγκατάστασιν ἀτομικῶν θάσεων εἰς τὸ ἔδαφός τῆς, καθ' ἣν στιγμήν μίαν μόνον ὁδοὺ ἀδρογόνου δύναται τὸ πᾶν νὰ ἐξαφανίσῃ εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδων χιλιομέτρων. Δὲν φαίνεται ὅμως ὁ κ. Χάνσεν καὶ οἱ Δανοὶ νὰ συνεκινήθησαν ἰδιαίτερος ἀπὸ τὰς ἀνησυχίας τοῦ κ. Μπουλγκάνιν διὰ τὴν τύχην των, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν δῆλωσην τοῦ Δανοῦ πρωτοπουργοῦ, ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς δανικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ σοβιετικὸν μήνυμα θὰ δοθῇ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἐβδομάδας, διότι τὸ περιεχόμενόν του δὲν κρίνεται ἐπείγον.

Ἡ σοβιετικὴ διπλωματικὴ ἐπιθεσις κατὰ τῶν σκανδιναβικῶν κρατῶν, ὡς καὶ αἱ προειδοποιήσεις τὰς ὁποίας ἀπηύθυνεν ἡ σοβιετικὴ κυβερνήσις πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, νὰ μὴ παραχωρήσουν ἀτομικὰς θάσεις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς διττῆς προσπαθείας τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ Μόσχα μετὰ τὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας. Νὰ ἐξέλθῃ τῆς διπλωματικῆς ἀπομονώσεως καὶ νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Παραγναρίζε ἀκόμη εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ τὴν λεπτομέρειαν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ νομοθεσία δὲν ἐ-

πιτρέπει τὴν παραχώρησιν ἀτομικῶν ὀπλων οὔτε εἰς τὰ μέλη τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου εἶναι δύσκολος ἡ κατασκευὴ ἀτομικῶν θάσεων ἐκτὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους, προκειμένου νὰ ἐκφοβίσῃ τὰ μέλη ἐκείνα τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας τὰ ὁποία θεωρεῖ ὡς ἐπιδεκτικὰ ἐκφοβισμού.

«Τί θέλει ὁ Μπουλγκάνιν; γράφει ἡ νορβηγικὴ ἐφημερίς «Ἀφεντπόστεν». Νὰ παρλύσῃ τὴν θέλησιν μας πρὸς συνεργασίαν μὲ ἐκείνους ποὺ θεωροῦμεν ὅτι ἀποτελοῦν τὸν ἐλευθερὸν κόσμον; Νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ ἔδαφος δι' ἕνα δεύτερον ἑλιγμόν, προσωρισμένον νὰ μὰς κάμῃ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ ΝΑΤΟ;» Ἴσως αἱ θάψεις τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ εἶναι τόσο μεγάλας. Τὴν 14ην Μαΐου πρόκειται νὰ γίνων ἐκλογαὶ εἰς τὴν Δανίαν. Ἐπίσης ἐκλογαὶ θὰ διενεργηθοῦν τὸ φθινόπωρον εἰς τὴν Νορβηγίαν. Ἐχρειάζεται κάποιος τρόπος ἐνισχύσεως τῶν ἐκεῖ κομμουνιστικῶν κομμάτων, τὰ ὁποία ὑπέστησαν κατάρρευσιν μετὰ τὰ οὐγγρικά. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Σοβιετικοὶ ἡγῆται προετοιμάζουν τὸ ταξιδίον των εἰς Φινλανδίαν, ὅπου πρόκειται νὰ εὐρίσκωνται τὴν 6ην Ἰουνίου, δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν μίαν ἐβδομάδας. Σκληρότης ἐναλλασσομένη μὲ μεϊδιὰμα.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 79

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΑΝΣΚΡΙΤΙΚΗ. 2. ΑΠΟΚΛΗΡΩΣΕΩΣ. 3. ΝΟΜΟΙ — ΟΝΤΑΣ. 4. ΤΣΙΡΚΟΣ — ΟΣ. 5. ΠΑΤΑΤΑ — ΡΑ' — ΠΙ. 6. ΚΡ (καπάρυ) — ΝΑ·Ι·Σ(Σ)ΟΣ. 7. ΡΟΔΩΣΤΑΜΟ — ΥΩ. 8. Ο.Φ.Α. (δπου φυσάει ὁ άνεμος) — Ο «ΡΙΑΔΗΣ». 9. ΥΟΥΚΚΑ — ΣΙΡΑΖ. 10. ΤΣΙΡΟΤΟ — ΦΩΝΗ. 11. ΔΥΝΑΣΤΗΣ. 12. ΟΥΣΙΑΣ — ΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΑΝΤΑΚΡΟΥΤΑ. 2. ΑΠΟΣΤΡΟΦΟΣ. 3. ΝΟΜΙΑ — ΔΑΥ·Ι·Δ. 4. ΣΚΟΡΤΣΟ — ΚΡΥΟ. 5. ΚΛΙΚΑ — ΣΟΚΟΝΥ. 6. ΡΗ — ΠΙΟ — ΤΡΑΤΑΣ. 7. ΙΡΟΣ — ΝΑΙ — ΙΣΟ. 8. ΤΩΝ — ΛΑΜΑΣ (Φερνάντο). 9. ΤΑ. 9. ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΗ. 10. ΚΕΑΣ — ΗΡΩΣ. 11. ΗΩΣ — ΠΟΥΣΑΝ. 12. ΠΙΣΩ — ΖΗΤΑ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 79

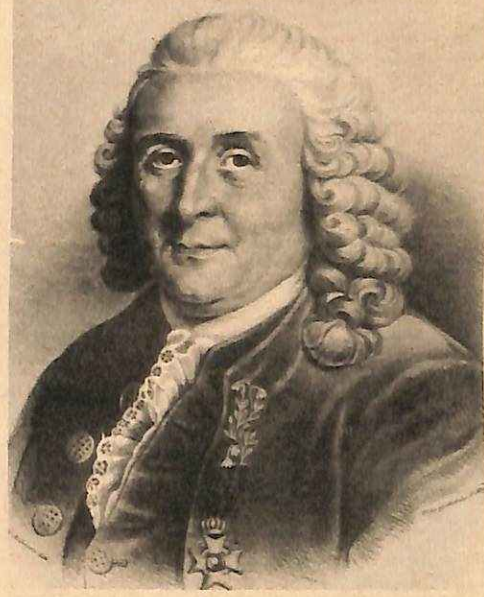
Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸ συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ — ΠΑΤΟ — ΚΛΙΝΗΝ — ΟΙ — ΕΙ σύνολον 55 βαθμῶν.

Μερικὲς ἄλλες ἀπὸ τίς πολλὰς λέξεις ποὺ σχηματίζονται ἐδῶ: ΛΥΚΕΙΟΝ — ΚΟΣΜΟΣ — ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ — ΠΑΛΟΥΚΙ — ΓΛΥΚΟΣ — ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΝ — ΓΑΛΛΙΚΟΣ — ΠΑΓΟΥΣ — ΜΝΗΜΕΙΟΝ — ΤΡΟΛΛΕΣ — ΑΓΟΥΣΤΟ — ΙΣΚΙΟΣ, κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ.79

1. Κυρία φέρει βραχιόλι μὲ τρεῖς κρίκους ἀντὶ δύο. 2. Κυρία φορεῖ διαφορετικὸ σκουλαρίκι. 3. Ντεκολτέ κυρίας διαφέρει. 4. Μικρὸς φέρει τρία κομμάτια στὸ σακάκι του ἀντὶ δύο. 5. Μικρὸς ἔχει πὺ ἀνοικτὸ τὸ ἀριστερὸ τοῦ ποδὶ. 6. Τοιαύτα κρατεῖ τὸ ὄπλο του μὲ τὸ ἄλλο χεῖρ. 7. Στὴν σκοπιὰ τοῦ ποδῶν ἡ ὀπὴ στὸ πλάι μετεκινήθη πρὸς τὰ ἄνω. 8. Εἰς τὸ ἄνω δεξιὸν τῆς ἐκόνος καὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς κλίμακος πρὸς πλατὺ Παλ. Ἀνακτόρων λείπει ἡ μόλις διακρινομένη χαλκίνη παρὰστασις. 9. Ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου ὁ στέφανος διαφέρει.

ΣΤΟΝ Κάρλο φὸν Λινναῖο, ἀπενεμήθη —πρωτοφανὴς τιμὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ του— καὶ τίτλος εὐγενείας, σὲ ἀναγνώριση τῆς τεράστιας συμβολῆς του στὴν ἐξέλιξη τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας. Κλασικὴ ὑπῆρξε πλέον ἡ ταξινόμηση ποὺ ἔκανε σὲ ὁλόκληρο τὸ φυτικὸ βασίλειο.

Τὰ 250 χρόνια τοῦ Λινναίου

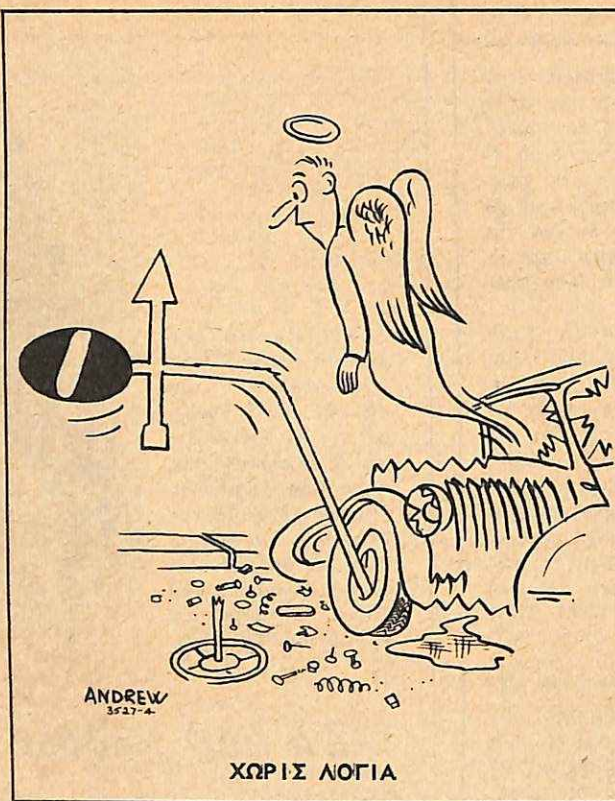
Ἐαρτάζονται σ' ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον, ποὺ ἀναγνώριζε στὸν Σουεδοῦ φυσιοδίη τὸ πνεῦμα ποὺ ἔθεσε τίς βάσεις τῆς σύγχρονης φυσικῆς ἱστορίας

Συμπληρώνονται φέτος 250 χρόνια ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ διασημοῦ Σουεδοῦ φυσιοδίη Λινναίου καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ ὁργανώνονται ἐπίσημες τελετὲς σ' ὅλες τίς χώρες ποὺ τιμῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐπιστήμη.

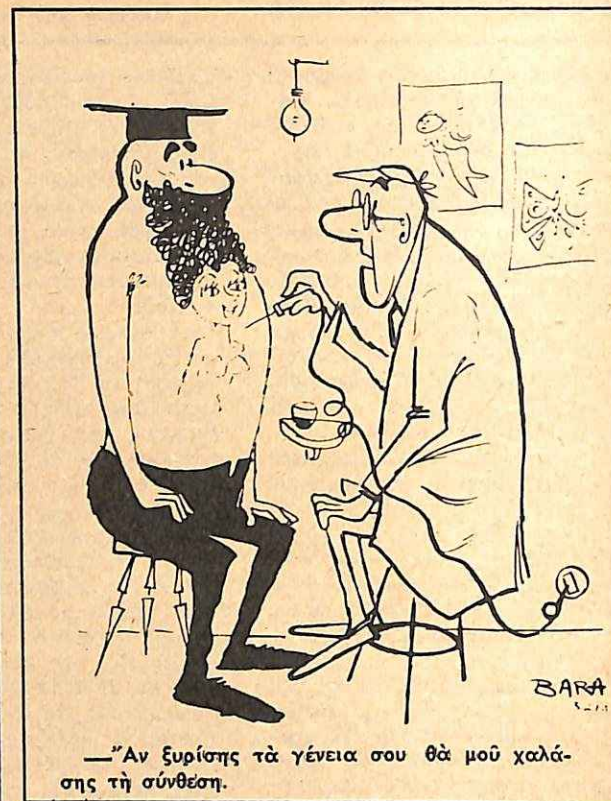
Ὁ «Βασίλειος τῶν ἀνθέων», ὅπως ἀπεκλήθη ὁ φημισμένος βοτανολόγος, γεννήθηκε στίς 13 Μαΐου 1707 στὸ Στένμπερκολμ, στὴ νότιο Σουηδία, καὶ κατὰ τὰ δεκάξι χρόνια ποὺ κράτησε ἡ στοιχειώδης καὶ ἡ γυμνασιακὴ του ἐκπαίδευση (1711-1727) ἐσημείωσε τόσο μικρὲς ἐπιδόσεις, ὥστε ὁ πατέρας του, ποὺ φιλοδοξοῦσε νὰ τὸν δῇ νὰ ἀκολουθῇ τὸ ἐκκλησιαστικὸ στάδιο, ἀπέλειπίστηκε ἀπὸ τὸν «χοντροκέφαλο» καὶ ἀποφάσισε νὰ τοῦ μάθῃ μιά χειρωνακτικὴ τέχνη, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ζήσει. Ὅπως οὐδὲ ποτε, ὁ «ἀκαίρετος» Κάρλος, κατάρθηκε νὰ γραφῇ στὴν ἱατρικὴ σχολὴ τοῦ Λούντ, καὶ ἀργότερα τῆς Οὐψάλας, γεγονὸς ποὺ σημείωσε τὴν καταπληκτικὴν μεταστροφή του καὶ ἀνοίξε τὸ στάδιο στίς εὐρύτατες ἐπιδόσεις του. Μέσα σὲ πέντε χρόνια, 24 μόλις χρονῶν, ἐδημοσίευσσε τὸ πρῶτο του ἔργο «Hortus Uplandicus», ποὺ προκάλεσε τόσο μεγάλῃ ἐντύπωση στοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς χώρας του, ὥστε τὸν ἐπόμενο χρόνο ἡ Βασιλικὴ Σουηδικὴ Ἐταιρία Ἐπιστημῶν τοῦ ἀνέθεσε τὴν ἐξερεύνηση τῆς Λαπωνίας. Παρὰ τὰ πενηντάρια μέσα ποὺ εἶχε στὴ διάθεσή του, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταξιδιοῦ ἦταν μεγάλῃ, καὶ στερῶσε τὴ φήμην τοῦ Λινναίου, ἀλλὰ παράλληλα τοῦ ἐξασφάλισε καὶ ἀποδοῦν ἀντιζηλούς, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀδίστακτες δολοπλοκίες προσπάθησαν νὰ παρεμποδίσουν κάθε πρόοδο τοῦ νεαροῦ σοφοῦ.

Γιὰ

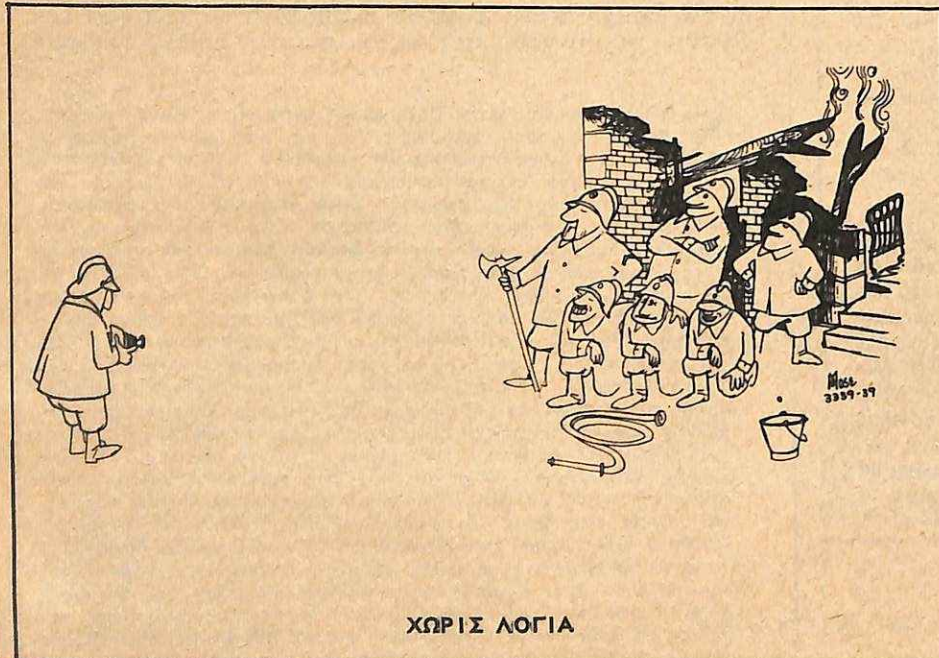
ΧΙΟΥΜΟΡ

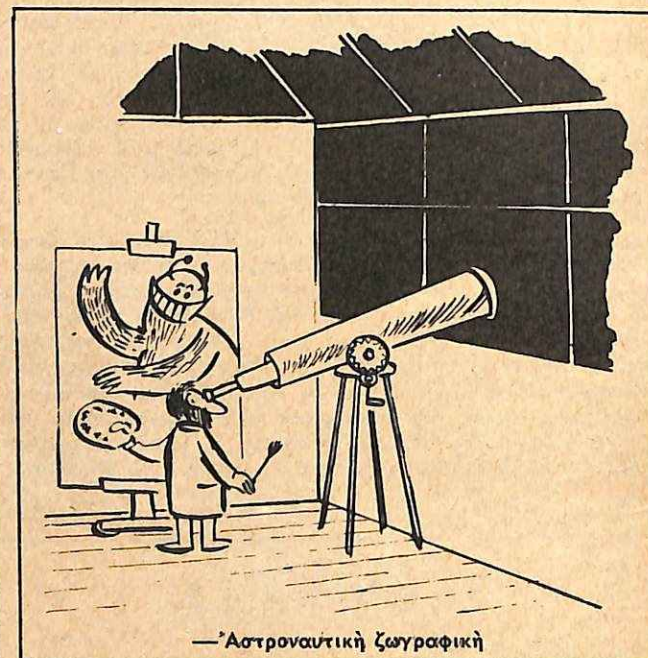
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

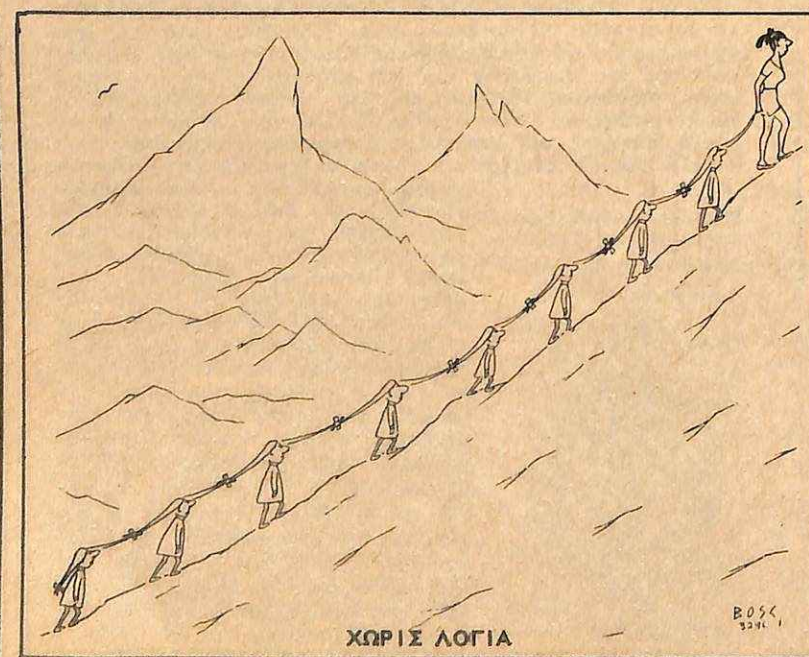
—“Αν ξυρίσης τὰ γένειά σου θὰ μού χαλάσης τὴ σύνδεση.”

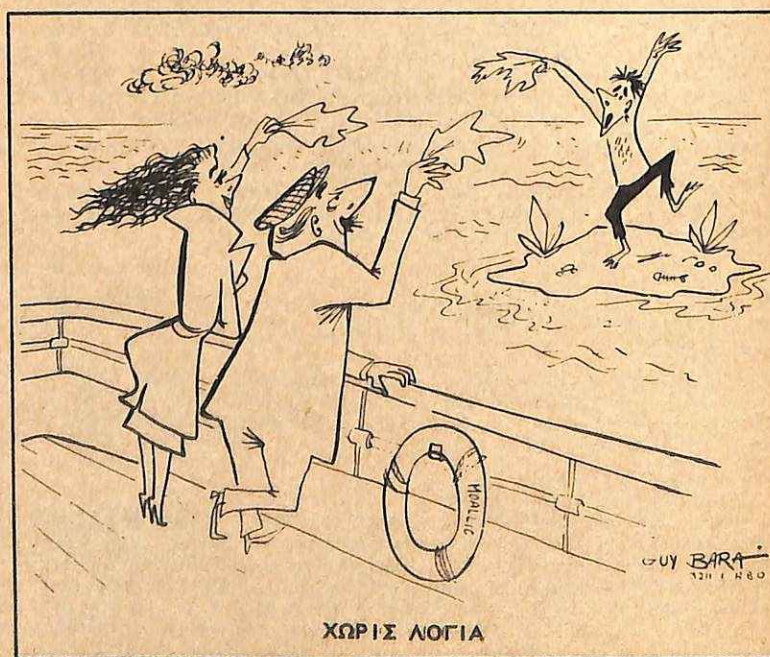
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—“Αστροναυτική ζωγραφική”

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

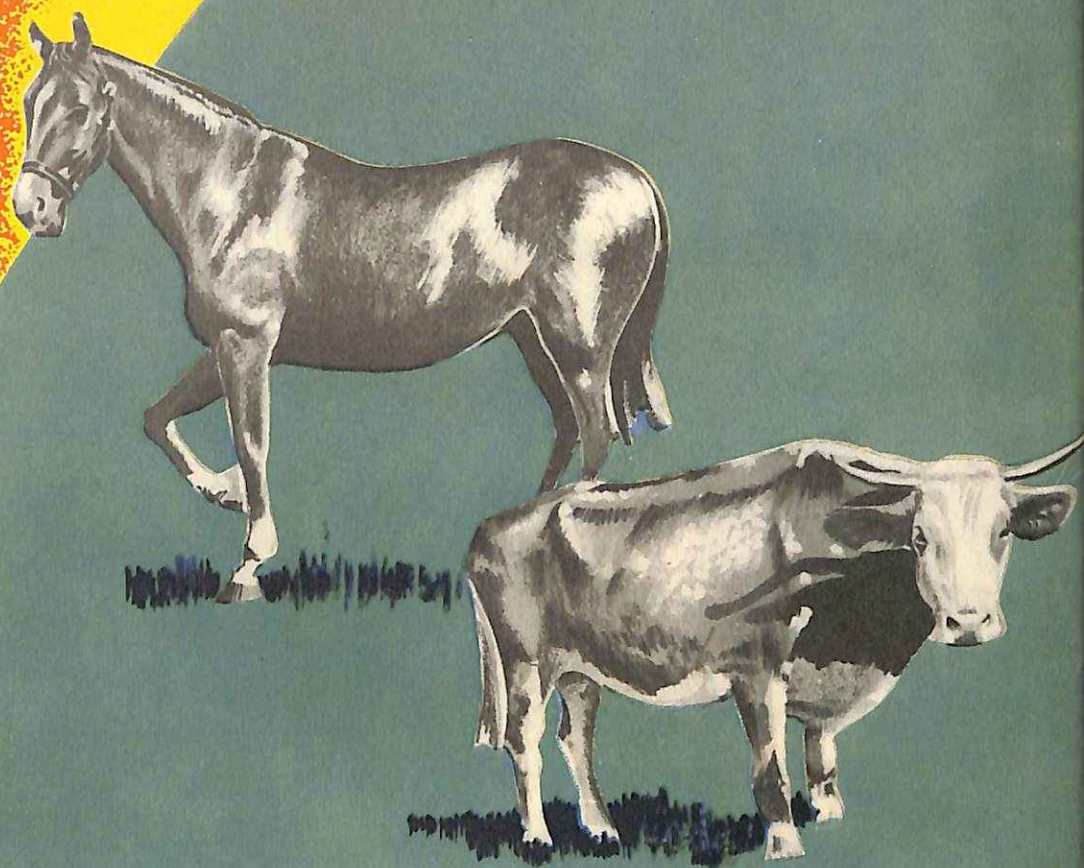
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά άκρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΡΙΚΟΙΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τὰ σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών όπωροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΣΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ύδατοαιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολεμά όλα τὰ έντομα και σκουλήκια.
ΕΣΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΞΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΣΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντίον της χλωρώσεως της άμπέλου και ως αντιπαρασιτικό.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονιού.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του ψιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των ψιδιών, της άμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΜΑΣΣΑ 15: Καταπολεμά τὰ έντομα που προσβάλλουν τὰ όπωροφόρα βένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΜΑΣΣΑ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του έδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπουτανικών, άγγουριών κ. ά. εντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, ψύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματοδών σχολήνων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τὰ διάφορα άκάρεα κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντίον των εντόμων των σπυτιών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της άμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνδρακνώσεως κ.λ.π., της άμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρσάγγουρα και άλλων σκουληκιών του έδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π. χ. τὸ ψίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

Ἀ γ ρ ό τ ε ς !

ἂν θέλετε νὰ κοιμᾶστε ἤσυχοι

ἀσφαλῖστε στήν

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

- Τὰ ζῶα σας ἀπὸ θανατηφόρες ἀρρώστιες ἢ ἀτυχήματα.
- Τὰ προϊόντα σας ἀπὸ τὸ χαλάζι ποὺ τὰ καταστρέφει.